

Kansanääni

Nro 2/09

Huhtikuu - Toukokuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero 1,70 €
8. vuosikerta

Pahensiko G20 kansainvälistä lamaa?

Pääomapiirit yrittävät löytää epätoivoisesti keinoja globaalin talouslaman voittamiseen, johon ajaututtiin toteuttamalla politiikkaa, joka johti myös 30-luvun kriisiin. Silloin laman voittamiseen tarvittiin kysynnän vahvistamista, mutta tänään elvytystoimet suuntautuvat kapitalistien tappioiden peittämiseen. Tarvittava elvytys voi toimia vain poistamalla työttömyyttä, nostamalla eläkkeitä, sosiaaliturvaa sekä palkkatasoa. Tähän pääomapiirit eivät ole valmiita. Kuva G20-kokouksen kokouspaikan edustalta.

Sivut 2 ja 4

Antifasistit nostivat kissan pöydälle

Fasismien vastustajat ovat nostaneet esille Virossa vallitsevan venäläisten syrjinnän. On puututtu fasisiin ilmiöihin. Suomessa on vastustettu Pro Karelian ajamaa Karjalan palauttamista, sotasyllisten tuomioiden purkamista sekä Lenin-museon toimintaan kohdistuvia hyökkäyksiä. Tiedotusvälineet näyttävät ollevan sitä mieltä, että antifasistit ovat väärässä.

Sivut:

11, 14 ja 15

STP lähtee EU:n parlamentin vaaleihin

Katsomme, että EU-vaaleihin osallistuminen tarjoaa nykyisessä tilanteessa parhaat mahdollisuudet ilmaista kantamme EU:n tarpeellisuudesta, toiminnasta ja esittää vaihtoehto paremman talous- ja yhteiskuntapolitiikan puolesta. Emme halua jättää EU-vaaleja pelkästään EU:n kannattajien "härkätaisteluareenaksi". Lehtemme painoon mennessä STP on asettanut 18 ehdokasta.

Sivut:

2, 8 ja 9

Sivu2:

- * Maailmankirjat sekaisin?
- * Matti kävi hiihtelemässä

Sivu 3:

- * Conventum upposi kuin Titanic i keitä hukutettiin?
- * Niskalennkki

Sivu 4:

- * G20-kokous jäi hampaatto-maksi

Sivu 5:

- * Kansanääni kuului Kumpulassa
- * Tasan ei käy onnen lahjat

Sivu 6:

- * Aalto-yliopiston aattona

Sivu 7:

- * Helpot etuliitteet

Sivut 8 - 9

- * STP:n EU-seminaari

Sivu 10:

- * Vappuverehdykset

Sivut 11:

- * Antifasisteille voitto
- * Talven suuri eläketaito

Sivu 12:

- * Seminaari Meksikossa

Sivu 13:

- * Historian vääristelyä
- * Suomen maatalous supistuu

Sivu 14:

- * Humanoideja baltiassa

Sivu 15:

- * Eestistä ja sorrosta

Sivu 16:

- * Hukattu Engels

Sivu 17:

- * Missä on se valta, joka puuttuu Eduskunnalta?ö

Kaikkien maiden proletaarit - liittyykää yhteen!

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki huhtikuu 2009

Maailmankirjat sekaisin?

Maailmalla viime syksynä alkanut finanssikriisi, taantuma tai lama, on heitellyt politiikan pelimerkkejä sekaisin ympäri maailmaa. Kriisi alkoi USA:sta ja levisi sieltä muualle, Venäjälle, Kiinaan, Eurooppaan ja myös Suomeen.

Kapitalismin tukeutuvan poliittisen eliitin huolena on, kuinka pitkälle talouden kriisi voi edetä. Talouden kriisi vielä siedetään, koska köyhien kukkarolla voi aina käydä, mutta vältetään poliittiset kriisit, jopa yhteiskunnalliset levottomuudet, vallankumoukset. Tällaisia asioita eliittiin kuuluvien päissä nyt liikkuu.

Nyt olisikin tavattoman hyvä tilanne reivata politiikan suuntaa vasemmalle, mutta pystyykö rämettynyt vasemmisto siihen missään päin maailmaa? USA:ssa on ollut kriisin seurauksena vasemmiston selvää radikalisoitumista ja Wall Streetin pankkiirit ovat saaneet kyytiä. Obaman tulo presidentiksi toisaalta näyttää vasemmistolaisuudelta ja vai onko senkin takana yritys tukahduttaa ns.ammatuskankaalla poliittinen tulipalo. Joka tapauksessa Obama on suuri helpotus sekopäisen Bushin jälkeen. Vasemmistolaisuuden vaaraa vastaan äärioikeisto kokoaa USA:ssa voimiaan ja kutsuu sotaveteraaneja riveihinsä. Levottomuuksia siis pelätään ja Obama saa pelätä hengestään.

Kiinassa talouden taantuma on synnyttänyt työttömyyttä. Vaikka Kiinan talous edelleenkin kasvaa pelätään poliittisia levottomuuksia köyhyyden lisääntyessä. Utustien mukaan myös marxilainen kirjallisuus ja kommunismin aatteet ovat saaneet uutta nostoa Kiinassa. Venäjällä lama puree öljytulojen vähentymisen muodossa. Sielläkin lomaudetaan ja irtisanotaan. Presidentti Medvedevillä ja pääministeri Putinilla on täysi työ hallita maata puolueidensa Yhtenäinen Venäjä ja Oikeudenmukainen Venäjä avulla. Utustien mukaan on ainakin Kaukoidässä ollut näkyvissä levottomuuksia ja poliittista radikalisoitumista vasemmalle.

Eurooppaa on myös talouskriisi koetellut. Äskettäin Lontoossa kokoontunut G20-maiden kokous sai liikkeelle valtavat mielenosoitukset. Niissä kapitalismi tuomittiin maanrakoon. EU:ssa kriisi koettelee EU:n yhtenäisyyttä, protektionismin nousua pelätään ja jopa EU:n hajoamista pelätään.

Meillä Suomessa oikeistohallitus jatkaa, kuin mitään ei olisi tapahtunut. Hallitus pitää kynsin hampain kiinni oikeistolaisten politiikan ns.aaavuksista, rikkaiden ja kapitalistien eduista. Tässä tuoksinassa kuntatalous on joutumassa jälleen kriisiin ja rahaa ei ole, mutta säästää päivitystä. Nyt puhutaan jo lasten päiväkotia uhkaavasta suuresta kriisistä. Valtiovarainministeri Katainen huutaa, että ei ole rahaa, mutta rahaahan on. Perutaan vain suurituloisille annettujen monien miljardien verohelpotukset. Niitä syntyi mm. omaisuus ja pääomatulojen verojen poiston yhteydessä ja viimeksi työnantajien Kela-maksun poiston yhteydessä. Sieltä löytyi ainakin 3,5 miljardia euroa riihikuivaa rahaa.

Mitä tekee vasemmisto Suomessa tässä tilanteessa? Ei mitään, SAK:kin vain toppuuttelee työläisten palkkavaatimuksia. Kriisi ei näy mitenkään myöskään SDP:n ja Vasemmistoliiton poliittisen kannatuksen nousuna. Ne ovat menettäneet kansan luottamuksen ja vanhoihin kaakkeihin ei enää uskota.

Tässä olisi vasemmistolla etsikkoaikansa. Mutta osako se käyttää sen? Ensiksi sen pitäisi uudistaa. Tarjoamme Suomen Työväenpuoluetta aidon vasemmistolaisen politiikan jatkajaksi.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskutaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Matti kävi hiihtelemässä ja kapitalismin kriisi tuli jäädäkseen

Kaikki ovat varmasti kuulleet, että talouselämä menestyy vain rationaalisuuden, korkean teknologian, korkean työn tuottavuuden ja työn ansiosta. Työllä hoidetaan laman seurauksena kasvavat valtion ja kuntien velat. Kovaa ääntä on pidetty siitäkin, että työntekijöiden määrä vähenee ja väestön ikääntyy. Näitä on antamuskella toistettu.

Näihin hirvittäviin ongelmiin pääministeri Matti Vanhanen (kesk) löysi huikean hienon ratkaisun vapaa-ajallaan Rukalla hiihtellessään. Ihmisten työuraa on pidennettävä ja eläkkeelle pääsyä on lykättävä myöhemmäksi, että työvoima riittäisi. Heti aamulla pääministeri soitti oivalluksensa valtionvarainministeri Jyrki Kataiselle (kok), joka tarttui siihen molemmiin käsiin, kynsin ja hampain. Yhdessä he sopivat, että lykkäys hoidetaan asteittain, niin että vuoden 2019 jälkeen kukaan ei pääse eläkkeelle ennen 65 ikävuoden loppua.

Miltä työtilanne silloin, vuonna 2020 näyttää? Työministeriön eri aloilta kokoama työryhmä on tehnyt asiasta tutkimuksen 11 Työvoima 2025. Sen mukaan tuotanto kasvaisi vuosittain kaksi prosenttia. Työllisiä olisi 2 561 tuhatta ja työttömiä 92 tuhatta (3,5 %). Työtä tehtäisiin 4 213 miljoonaa tuntia. 50 miljoonaa vähemmän kuin kymmenen vuotta aikaisemmin, mutta työllisiä olisi 160 tuhatta enemmän. Siinä on poliitikoille ja muillekin kansalle syöttö, joka näyttää suhteellisen myönteiseltä.

Mutta syöttiin on piilotettu kaksi koukkuu! Ensimmäinen koukku on siinä, että tutkimuksen mukaan 2010:20 työn tuottavuus kasvaisi keskimäärin vain 0,9 prosenttia vuodessa. Jokin luultavasti tietää, että työn tuottavuus on se tulos, joka saadaan, kun tuotanto jaetaan tehdyillä työtunneilla. 1980:2007 tuottavuus kasvoi keskimäärin 3,9 prosenttia vuodessa. Kun talouselämä edellyttää korkeaa työn tuottavuutta, ei sen romahdukseen voi uskoa. Jos tuotanto siirtyy nykyistä enemmän palveluihin, voi kuitenkin epäillä tuottavuuden laskevan. Mikäli siitä katoaisi kolmannes tuottavuus kasvaisi vain 2,7 prosenttia, silloin 2020 työtunteja tehtäisiin 3 562 miljoonaa tuntia joten työttö-

myys olisi 1 121 miljoonaa tuntia (29,3 %). Täysinä työvuosina työttömyys olisi 635 tuhatta henkilötyövuotta

Toinen koukku on se, että tilastokeskus otti 1998 työllisten ja työttönten tilastoissa käyttöön uuden menetelmän, jonka tuloksena tilastoihin ilmestyi haamutunteja. Vuoden 1997 työtunteihin lisättiin 246 miljoonaa (6,9 %) tuntia. Tutkimus perustuu tilastoihin, joissa ovat haamutunnit mukana. Haamutuntien määrä ei ole vakio, mutta jos vuonna 2020 niitä on 200 tuhatta, niin työttömyystunteja tilastossa on saman verran enemmän, yhteensä 1 321 tuhatta tuntia (28,2 %). Täysinä työvuosina työttömyys olisi 748 tuhatta henkilötyövuotta.

Jos 11 Työvoima 2025-tutkimuksen mukaan yhdentoista vuoden kuluttua työttömiä on 92 000, niin pahimmassa tapauksessa täyden työvuoden (2 127 miljoonaa tuntia) tekee 1 125 000 henkeä, patkaroiksi jää (1 244,2 miljoonaa tuntia) 1 436 000 hengelle, joka on täysinä työvuokausina keskimäärin 5,3 kuukautta. Loput 6,7 kuukautta kuluu palkasta työttömyydessä Parhaassa tapauksessa patkaroita voi olla (1 435,0 miljoonaa tuntia) pidempi 6,1 kuukautta.

Seuraavan kymmenen vuoden kuluttua tilanne on entistä hankalampi. 2030 työvoimaa on em. tutkimuksen mukaan 2 671 000 henkeä. Kymmenessä vuodessa tuotanto kasvaa noin 19 prosenttia. Mutta kun tuottavuus 28 prosenttia työtunteja tehdään 7 prosenttia vähemmän ja työttömyystunnit kasvavat 26 prosenttia.

Työvoimasta ei ole pulaa nyt eikä tulevaisuudessa. Mistä sitten on eläkeiän ja eläkkeelle pääsyn estämisessä kysymys? Ensiksi siitä, että työttömyyden ja vajaatyöllisyyden vuoksi eläkevakuutusyhtiöiden eläkemaksutulot pyrkivät vähenemään, kun palkkasumma kasvaa liian hitaasti tai ei kasva lainkaan. Siksi eläkemenoista on säästettävä. Toiseksi siitä, että mitä myöhemmin ihmiset pääsevät eläkkeelle, sitä enemmän rahaa säästyy. Kaikki tämä siksi, että eläkevakuutusyhtiöt ovat osake- ja muissa pääomasijoituksissa hävittäneet miljardin poikineen eläkerahojen, eläkeläisten rahoja. Nyt häviöt halutaan repiä työläisten

selkänahasta.

Eläkevakuutusyhtiöiden lobbarit ovat ilmeisen vaivattomasti onnistuneet takomaan tämän viestin pääministerin kalleen. Kun eläkemaksujen korotus on liian kuumaa peruna, siksi pääministeri hiihtellessään kuvitteli löytäneensä helpomman ratkaisun, joka on helposti selitettävissä työvoiman loppumisella.

Jos pääministeri Matti Vanhanen olisi hiihtellessä miettinyt vakavia, hän olisi pohtinut kuinka ulkomaille viedyt sadat miljardit eurot saataisiin takaisin kotimaan hyödyksi, miten suositeltiin rahamarkkinat, kuinka tuotannon omaisuus nostettaisiin entiselle tasolle, nelinkertaistettaisiin, ja pelastettaisiin tulevatkin sukupolvet työttömyyden peikolta. Sanalla sanoen Matti olisi voinut miettiä kuinka työvoimalle, ahkeralle kansalle, järjestettäisiin riittävästi töitä, etteivät valtio ja kunnat velkaantuisi ja että ihmiset tulisivat toimeen omalla työllään.

Alkanut lama ei pääty uuteen nousukauteen. Vain tuotannon lasku pysähtyy. Seuraavan elämyksen mukaan tuotanto kasvaa mitättömät 2-1 prosenttia vuodessa Kasvu on määrällisesti niin vähäinen, että jos ja kun tuottavuus kasvaa noin 2,7 prosenttia työtunnin vähenevät nykytasosta 0,71 1,7 prosenttia joka vuosi, työttömyys ja kurjuus lisääntyvät. Palkkatyöläisten ja kapitalistien etujen ristiriita syvenee. Vain kansan pienenevä vähemmistö voi hyvin. Ennen muuta suurkapitalistien voitot kasvavat vähintään työn tuottavuuden kasvun tahdissa. Se riittää Keskustalle ja Kokoomukselle. Muulla ei ole väliä. Ei edes sillä, että suomalainen yhteiskunta on joutunut pysyvän laman kouriin, kapitalismin kriisiin, joka on tullut jäädäkseen!

Näitä pääministeri hiihtellessään olisi voinut pohtia. Mutta suurkapitalistien syykoirana se ei kiinnostanut. Siksi häntä ei kiinnosta sekään, mistä kummasta työvoimaa ja täystyöllisyyttä kaupittelevalta politiikan kikkamiehet ovat väitteensä vetäneet ja ehkä siinä olisi selvinnyt, että puheet on vetäisty turkinhihasta

Kai Konturi

STP lähtee EU-vaaleihin

STP:n hallitus teki alkukevällä yksimielisen päätöksen puolueen lähtemisestä EU:n parlamentin vaaleihin. Keskustelua asiasta toki käytiin, mutta todettiin, ettei vaaliboikotille ole nykyisessä tilanteessa mitään perustetta. Vaaleissa kansalle tulee antaa myös EU:n vastainen vaihtoehto. Lehtemme keskiaukeamalla on STP:n EU-seminaarin aineistoa.

Lehden ilmestymispäivään mennessä meillä on asetettu 18 ehdokasta, jotka ovat: Johan Bäckman Espoo, Minna Ekman Inkoo, Leena Hietanen Tallinna, Hannu Kautto Espoo, Esko Koivisto Tuusula, Rosa-Maria Kyrölähti-Keskivaara Helsinki, Juhani Lavikainen, Hämeenlinna Anna Nevalainen Vantaa, Sami Ouarab Helsinki, Liisa Paakkolanvaara Helsinki, Raimo Ruttanen, Joensuu Wäinö Pietikäinen Vaasa, Janne Rahikainen Helsinki, Juhani Tanski Kuopio, Pekka Tiainen Helsinki, Heikki Typpö Salo, Kalevi Wahrman Porvoo, Britt-Marie Valo Helsinki.

Conventum upposi kuin Titanic i keitä hukutettiin?

Valt. tri Pekka Tiainen, STP:n ehdokas Eu:n parlamenttivaaleissa

Ongelmia finanssimaailmassa on ollut jo koko 2000-luvun. Jatkuvasti on paljastunut monenlaista petokselista toimintaa ja huijaamista. Mahtavan Lehman Brothersin konkurssi 15.9.2008 pahensi nykyistä finanssikriisiä entisestään. Meillä on väitetty, että ongelmia ei olisi ollut Suomessa. Tämä kupla on tarpeen puhkaista. Aloitetaan Conventumista.

Taustaa

Sitä ei ole kerrottu, että Suomesakin on 2000-luvulla joutunut lopettamaan monta pankkiiriliikettä: Nordea Securities, Conventum, Opstock, Mandatum.

Ennen olivat KOP, SYP, osuuspankit ja säästöpankit. Nyt jatkuva SYP mutta sulautettuna ruotsalaiseen Nordeaan, ja osuuspankkien Pohjola Pankki. Ne ovat kaksi päälinnaketta. Sitten on monta muuta rahalaitosta useat ulkomaisissa käsissä.

SYP:iä lähellä ollut vakuutusyhtiö Sampo jatkaa Wahlroosin hallinnassa tämän myytyä entisen valtion Postipankin Sampo Pankki-nimellä Tanskan Danske Bankille. Myyntirahoilla Wahlroos on tehnyt tappiota ostamalla Nordeaa. KOP:ia lähellä ollut vakuutusyhtiö Pohjola on vallattu osuuspankkiryhmälle. Sitten on liuta muita vakuutusyhtiöitä. Suomen valtiolla ei ole enää pankkia, mutta on Solidum Oy, joka hallinnoi valtion osakeomistuksia yrityksissä.

Nordea perustettiin Ruotsissa kansallistamalla konkursstilasta Nordbanken ja Götabanken. Siihen liitettiin Suomesta SYP:n jälkeen aloittanut Merita ja muita pohjoismaisia pankkeja. Velkomiset asiakkailta Nordea hoitaa turkulaistautaisella Lindorfilla. Danske Bank käyttää Intrum Justitiaa.

Conventum oli Peter Fagnäsin aikaansaannos KOP:n raunioille ja Mandatumin käynnisti vaikeuksiin ajautuneen Interbankin jäänteistä SYP-taustainen Björn Wahlroos. Edellisen osti kesäkuussa 2001 Pohjola. Jälkimmäisen osti entinen Postipankki silloiselta nimeltään Leonia, joka on nykyisin Sampo Pankki tanskalaisomistuksessa. Mandatum-oston päätti Suomen silloinen hallitus ja maksoi osakkeista kaksinkertaisen hinnan. Conventumin myyjät saivat hekin kaksinkertaisen hinnan. Maksuna olivat Pohjolan osakkeet. Conventum kuitenkin upposi.

1990-luvun pankkikriisin raunioille perustettiin 10 vuotta sitten 28.2.1999 uusi konserni

Conventum Oyj, johon oli liitetty osakevälitystä harjoittanut Arctos. Hallituksen puheenjohtajana toimi Peter Fagnäs, Elinkeinoelämän Keskusliiton nykyisen toimitusjohtajan Leif Fagnäsin veli. Hallitukseen kuuluivat mm. Timo Jouhki, joka sijoitti hankkeeseen isot summat, ja Pertti Laine. Toimitusjohtajaksi nimettiin Hannu Linnoinen. Konserniin kuuluivat erillisiksi yhtiöiksi järjestetyt pankkiiriliike, sijoitusrahasto-toiminta, investointipankkitoiminta, omaisuuden hoito ja sijoitustoiminta. Suurimmat omista ja olivat muun muassa Jouhkien yhtiöt, Peter Fagnäs, Juha Mikkonen ja Veikko Laine Oy. Voitto oli vuosina 1999 ja 2000 kumpanakin liki 20 milj. euroa. Sijoitukset olivat teknologiayrityksissä ja osakevälityksen palloit tuottivat voittoa. Henkilöstöä oli 100. Tästä piti tulla menestystarina.

Menestysodotuksista upoksiin

Näin ei tapahtunutkaan. Kuusi vuotta myöhemmin 14.3.2005 Kaivokadun PL-hallinto Oy-niminen yritys jätti rahoitustarkastukselle hakemuksen oltuvalun peruuttamisesta. Sen ovat allekirjoittaneet yhtiön toimitusjohtaja Anu Hämäläinen sekä hallituksen jäsen Eeva-Liisa Brandt (os. Rikonen) kertoivat hakemuksessa, että nyhtämisellä ei ole hallussaan asiakasvaroja, selvitettävää kauppaa, eikä muita vastuuta tai toimeksiantoja asiakkaisiin nähden jättäen kertomatta, että yhtiöllä oli ratkaimaton asiakasvaroja koskeva oikeusriita. Kyseinen yhtiö oli entinen Conventum Pankkiiriliike,

jonka aiempi nimi oli ollut Arctos Securities. Conventumia ei enää ollut paitsi investointipankki, joka sekin sitten katosi. Conventum oli myynyt kuin Titanic.

Samoihin aikoihin keväällä 2005 osuuspankkien keskuspankki OKO päätti ostaa vakuutusyhtiö Pohjolan, joka oli ollut Conventumin omistaja. Ostopäätös kerrottiin syksyllä. OKO-pankki muutti sitten nimensä Pohjola Pankiksi. Mitä oli tapahtunut?

Suomessa puhutaan häveliäästi roskalainoista, mutta Yhdysvalloissa ja Englannissa suoraan myrkkysijoituksista. Fagnäsin Conventum kaatui yhtiön myrkyttyneisiin teknologiasijoituksiin. Alamäki käynnistyi jo vuoden 2000 lopulla ja vuosina 2001 ja 2002 syntyi suur tappiot. Fagnäs tarjosi Conventumia OKO:n ostettavaksi mutta pääjohtaja Antti Tanskanen torjui tämän. Pohjola kuitenkin osti Convetumin kesäkuussa 2001 270 miljoonan euron hintaan. Pohjolan hallituksessa ollut OKO:n edustaja, nykyinen Pohjola Pankin toimitusjohtaja Mikael Silvennoinen, jätti tähän erivän mielipiteen ja erosi Pohjolan hallituksesta.

Pohjola joutui avustamaan Conventumia yksistään vuonna 2002 49 milj. eurolla. Sillä Pohjola pelasti Conventumin konkurssitilasta, johon se oli ajautumassa. Myös pankkiiriliike ajautui tappiolle ja konserni joutui sen pelastamaan avustuksilla vuosina 2002 ja 2003. Se ajoi toimintansa alas vuonna 2004 ja lopetti 30.9.2004.

Pankkiiriliikkeen alasajon johti Hannu Linnoinen, joka palasi hallitukseen ylimääräisessä yhtiökokouksessa 14.8.2003 oltuun pari vuotta pois. Toimitusjohtajana 2001 aloittaneen Kristian Warraksen kausi päättyi katastrofin. Hän joutui lähtemään vuotta myöhemmin kun toiminta oli loppunut. Hän on pankkiiriliike Öhmanissa, jonka nimi tuli esille vaalirahoitusjupakassa asuntonministeri Jan Vapaavuoren vaalirahoittajana. Conventum-taustainen Pohjolassa toimitusjohtajana ollut Eero Heliövaara jatkaa nyt Helsingin musiikkitalourakan saaneen rakennusliike SRV:n toimitusjohtajana ja Linnoinen sijoitusjohtajana. Kolmantena pyöränä entisestä Conventumista on mukana ollut Anu Hämäläinen. Conventum oli upotessaan rahapulassa. Rahoitustarkastus Rata ei ollut rajoittanut sen toimilupaa ja se onnistui saamaan vielä maaliskuun 2004 alussa ison asiakkaan, jonka rahat katosivat pimeään syvyyteen. Eero Heliövaara käytti Pohjolan äänivaltaa entisen Conventum Pankkiiriliikkeen yhtiökokouksessa, jossa käsiteltiin lopettamisvuosi 2004. Fagnäs on sitten ollut Fortumin hallituksen puheenjohtajana Liikkeen saadessa optiokalkioinaan suuria summia. Fagnäs on nyt Taaleritehdas-niminen yhtiö. Jouhki sai tuomion perusteena Conventum-osakkeiden ostot vähän ennen kuin Pohjola osti ne ylihinalla.

jatkuu sivulle 5...

Niskalenkki

Rakennuspalikat on pantu uusiksi. Ennen vanhaa maata rakennettiin kansalaisille. Ei enää. Nyt, kun kapitalistit ovat saaneet poliitikasta niskalenkin, sitä rakennetaan kaiken maailman (!) kapitalisteille ja heidän kaltaisilleen oliloille ja liiliuksille.

Vielä parikymmentä vuotta sitten valtion osuudet kunnille oli tiukasti korvamerkittyjä sosiaali,terveys-, opetus- jne. Nyt kunnat saavat valtion osuuden konttäsümman. Sen kunnat voivat käyttää mielensä mukaan. Niinpä porvarienemmistöiset kunnat pyrkivät suuntaamaan tuloja entistä enemmän nyrjittäjää ja kapitalisteja hyödyttävään puuhin. Siksi kuntalaisia hyödyttävistä sosiaali-, terveys-,opetus-jne. menoista säästetään.

Näillä uudistuksella pikimustat porvarihallitukset pesevät kätensä hyvinvointimenojen leikkauksista ja pahoinvoinnin lisäämisestä. Se on siirretty kunnille. Porvarihallitusten kurjuutta lisäävien tekojen käsienspesu ei ole vielä loppunut. Valtion aloittama kuntien yhdistämispuuha jatkuu kovenevin ottein. Siihen kuuluu mm. terveysasemien vähentäminen. Jokaisella asemalla

pitää olla vähintään kahdenkymmenen tuhannen ihmisen väestöpohja. Samaa ideaa ajetaan läpi muissakin kunnallisissa palveluissa.

Yhdistetyt suuret kunnat voivat keskittää toimintojaan suuriin yksiköihin. Se parantaa tuottavuutta ja vähentää kustannuksia. Sehän on selvä. Mutta kuntalaisten, sinun ja minun, kannalta tilanne rajusti huononee. Lähipalvelut muutetaan etäpalveluiksi, jotka ovat vaikeasti saatavissa ja yhä useamman jopa kokonaan saavuttamattomissa.

Samoihin aikoihin, kun valtion-osuusjärjestelmä pantiin uusiksi, pantiin uusiksi myös kuntien kirjanpito. Uudistusta perusteltiin sillä, että kuntien ja yritysten kirjanpitojen pitää olla yhden-suuntaiset, sisällöllisesti vertailukelpoiset. Niin ei käynyt. Kunnat voivat pitää taseissaan kuluina maksettuja omaisuuksia (esim. kiinteistöjä) ja tehdä niistä poistoja loppumisiin. Yrityksissä se ei tule kysymykseenkään. Jos niin tekee, edessä on linnareissu. Kuntien kirjanpidossa on muutakin omituista. Jos se myy omaisuuttaan, siitä saatua myyntivoittoa ei kirjata tuloksi. Tämäkään ei tule yrityksissä kysymykseen. Jos niin tekee, vähintään verottaa hyppiä silmille.

Esimerkiksi Helsingin tilinpäätöksen 2008 mukaan virallinen

(voitto) ylijäämä oli 292,3 miljoonaa, mutta kaikkien tulojen ja kulujen ylijäämä oli 650,4 miljoonaa euroa. Ylijäämän meni kokonaan kuluina investointeihin ja lisäksi muulla rahalla maksettiin 50,4 miljoonaa euroa. Helsinki investoi ihan hullun lailla. Niiden osuus kaikista tuloista on kasvanut vuosi vuodelta. Viimeisen neljän vuoden aikana investoinnit kasvoivat lähes 67 prosenttia, kun sosiaaliturva ja erilaiset palvelut, ns. toimintakulut, kasvoivat alle 20 prosenttia!

Rikas Helsinki investoi paljon muuta maata nopeammin. Viime vuonna kaikista tuloista investoitiin 15,6 prosenttia, kun kaikki kunnat yhteensä investoivat tuloistaan tasan 10 prosenttia.

Nykyisessä kunnallispolitiikassa ovat vastakkain kuntalaisten palvelut ja investoinnit. Porvarillisen linjan mukaan palveluista säästetään investointien hyväksi. Tämä on tämän päivän arkista vastakkainasettelua, jossa kuntalaiset häviävät. Moinen kurjuuden perussy ei kuitenkaan ole kokonaan kotoisin kunnista.

Viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana hallitukset toisensa perään ovat ajaneet kunnat siihen ahdinkoon, jossa ne ovat tänään. Hallitukset ovat suurella antaumuksella leikanneet tulojaan. Yri-

tysten, rikkaiden ja suurituloisten verohelpotukset alkoivat 1993, kun yritys-, pääoma- ja osinkotulojen verotuksen progressiiviset muutettiin tasaveroksi ja taso alennettiin puoleen. Tällä rikkaiden veronalustuksen linjalla hallitukset ovat jatkaneet ja jatkavat.

Pienentyneet tulot sovitetttiin Lipposen hallituksen aikana menoihin tekemällä kaiken maailma juustohöylä- ja muita leikkauksia. Rinnan niiden kanssa valtion vastuita on siirretty kunnille. Yksin leikkaukset tekivät vähintään 10 miljardia euroa. Se on 1 887 euroa asukasta kohden. Koko määrä on otettu kunnilta ja kuntalaisilta.

Viimevuonna kuntien menot olivat 6 678 euroa asukasta kohden. Niistä toiminnan kuluihin ja palveluihin käytettiin 6 020 ja investointeihin 658 euroa asukasta kohden. Kuntien tuloista kuntalaisten maksoivat asukasta kohden veroina ja maksuina 5 079 ja muita tuloja oli 282 euroa. Valtion osuus oli enää vaivaiset 1 204 euroa joten tulot eivät riittäneet joten alijäämä jäi 109 euroa asukasta kohden.

1990-laman jälkeen on hehkuteltu kuinka talous kasvaa kohisten. Osa on pötyä osa totta. Palkkatyöläisillä menee edelleen huonosti, huonommin kuin ennen. Töitä tehdään noin 203 miljoona tuntia, 4,6 prosenttia,

vähemmän kuin vuonna 1990. Niistä jäi palkka samalta. Samaan aikaan työvoima on kasvanut yli sadallatuhannella. Työministeriön työvoima 2025ö mukaan 2010 katoaistuotanto on, uuden laman huomioon ottaen, kasvanut noin 61, työn tuottavuus 69 prosenttia. Näin jaettava kakku, kansantulo on 53 prosenttia, 60,4 miljardia euroa suurempi. Siinä on mistä ottaa!

Kapitalisteja paapovalla hallituksella ja hallituspuolueille on edelleen kaikki voima ja valta. Siksi ne jatkuvasti kuristavat kuntia ja kuntalaisia, vaikka ne voisivat, taantumasta huolimatta, kasvaneesta kansantulosta helposti palauttaa kunnille ja kuntalaisille niiltä leikatut 10 miljardia euroa. Sen jälkeen ei olisi tarvetta puhua kuntien lopettamisesta eikä lähipalveluiden supistamisesta.

Kun pieni kapitalistien joukko on saanut poliitikassa vahvan niskalenkin, maata rakennetaan vain heille ja heidän ehdoilla. Eikö se jo riitä? Työläisillä on joukko-voimaa, jolla suunta voidaan muuttaa. Nyt on voiman kokoaamisen aika i tule mukaan!

Kai Kontturi

G20-kokous jäi hampaattomaksi

Kansalaisten pankkivalvonta keinoksi

Pekka Tiainen

Lontoon G20-huippukokous 2.4.2009 oli monella tapaa historiallinen ja merkittävä, mutta jättää samalla myös olennaisia avoimia kysymyksiä ja epäilyä riittämättömyydestä.

Financial Times vertasi sitä 30.3.2009 olleeseen Obaman haastatteluun pohjautuneeseen artikkelissa Lontoon huippukokoukseen 76 vuotta aiemmin vuonna 1933 1930-luvun laman ollessa pahimmillaan. Tuona vuotena Hitler nousi valtaan, Espanjassa oli sisällissotaa edeltänyt tasavalta ja Yhdysvalloissa Franklin D. Roosevelt tuli presidentiksi ja käynnisti uuden jaon (New Deal) politiikkansa, jossa tunnustettiin, että työttömyys johtui riittämättömästä kysynnästä, jota piti vahvistaa. Englannissa lähellä tätä oleva suuntaus tuli tunnetuksi esittäjäänsä Keynesin mukaan keynesiläisyytenä ja Pohjoismaissa suuntauksena olivat työväenpuolueiden ja talonpoikaisten hallitukset. Suomessa presidentti oli Svinhufvud ja vasemmiston toiminta sosialidemokraateista vasemmalle oli kiellettyä.

1930-luvun lama oli silloisen kapitalismin kriisi ja tarvittiin talouspolitiikkaa sitä korjaamaan. Maailmansotaan johtanutta vastakainasettelua ei kuitenkaan kyetty purkamaan. Runsaat 40 vuotta myöhemmin valittu markkina-talouden toiminnan säätelyyn perustuva talouspolitiikan suuntaus ajautui kriisiin 1970-luvun laman myötä. Syntyi uusi talousliberalismi, joka merkitsi 1930-luvun lamaan edeltäneen talousajattelun uudelleen nousua uudessa kuosissa. Suuntaus yhdistyy sellaisiin nimiin kuin Thatcher, Reagan ja isä ja poika Bush. Välillä yritettiin korjaavampaa linjaa Clintonin ja Englannin Blairin kausilla.

New Yorkin kaksoistornien romahdus 11.9.2001 antoi sytykkeen käynnistää politiikka, jonka sen pääedustaja George Bush nimesi terrorismin vastaiseksi sodaksi. Tämä merkitsi käännettä huonompaan suuntaan, koska globalisaatio annettiin markkinavoimien käsiin ja globaalien taloudellisten ja sosiaalisten ongelmien ratkaiseminen jäi toisarvoiselle sijalle. Wall Street saatoi keskittyä finanssimaailman korttitalon rakentamiseen ja varojen hankkimiseen ja saalistamiseen muiden kustannuksella uusien arvojen luomisen sijasta. Rahoitusjärjestelmä uhohti päätehtävänsä ja sen sisälle alkoi kehittyä syöpäkasvain, joka imi muun talouden elinvoimaa.

Taustana oli se, että maailman mittakaavassa pääomatulojen osuus kansantulosta kasvoi ja työtulojen osuus väheni. Pääoma etsi uusia tuottomahdollisuuksia ja kasvaimeksi muodostui johdannaistoiminta, joka perustui sopimuksiin tulevista kaupoista ja niiden hinnoittelun ja kauppiaan. Johdannaistoiminta irtautui alkuperäisestä suojaus-tehtävästään yritykseksi tehdä rahaa muiden kustannuksella. Syntyi rakennelma, joka romahti ja

Lontoon G20 kokouksen yhteydessä vastustettiin voimakkaasti pienituloisten rahojen ohjaamista kapitalistien tappioiden maksamiseen.

romahdutti maailmankaupan ja maailman tuotannon negatiiviseksi ensimmäisen kerran sitten toisen maailman sodan. Seurauksena on kasvava massatyöttömyys, asunottomuus, köyhyys, kehitysmaiden nälkäongelmat, eläkevarojen menetykset ja konfliktien kasvanut vaara.

Ovatko Obaman ja G20-kokouksen lääkkeet riittäviä ja oikeita tässä tilanteessa? Oikeaa ja riittävää on, että

- lisätään 750 miljardia euroa (1100 miljardia dollaria) lähinnä lainaa talouden elvytykseen (1,7 % maailman kansantuotteesta)
- veroparatiiseja halutaan laittaa kuriin
- kehityksille osoitetaan tukipaketti
- pankkeja luvataan säädellä
- maita on koolla läntisten teollisuusmaiden G7-ryhmän sijaan G20-ryhmä, jossa mukana ovat sellaiset maat kuin Kiina, Intia, Venäjä ja Brasilia
- poliittiset johtajat ilmaisevat yhteistä tahtoa
- yhteinen tahto merkitsee mahdollisuutta edetä rauhanomaisesti ilman ajautumista suursotaan kuten 1930-luvulla toiseen maailmansotaan.

Toimin riittävytydestä keskustelu on aiheellista. Kyetäänkö estämään myös muut sodat kuin suursodat ja etenkin rauhoittamaan Afganistanin, Lähi-idän ja Afrikan sodat? Kytetäänkö veroparatiisitoiminta kitkemään ja halutaanko sitä edes kaikilta osin tehdä, kun on tullut esiin, että esimerkiksi Jersey-saaren toimintaan ei puututa? Entä ovatko toimet riittäviä lamakehityksen kääntämiseen nousuun ja työttömyyden kasvun pysäyttämiseen? Luvatussa 750 miljardin elvytyspaketissa vain 100 miljoonaa dollaria menee kehitykselle ja pääosa menee kansainvälisellä valuuttarahastolle lainaksi ja lainattavaksi edelleen IMF:n ehdoilla. Lopun rahan käyttö on epäselvempää. Onko tässä lainkaan todellista kysynnän lisäelvytystä vai vain aiempien rahasummien listaamista uudelleen tai lista asioita, joita ei toteuteta tai lista asioita, joiden merkitys elvytyksen kannalta ei ole riittävä? Esimerkiksi

Suomessa elvytys sisältää verohelpotuksia suurin tuloihin, mikä on elvyttämisen kannalta tehontonta eikä tue oikeudenmukaisuutta ja tulojen uusjakoa. Ovatko kehitykselle ohjattavat varat riittäviä? YK ja sen pääsihteeri eivät olleet kuivissa eivätkä näkyvässä roolissa muutenkaan. YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin esitys 1000 miljardin dollarin (750 miljardin euron) tukipaketista kehitykselle uhkavassa talouskriisissä ei tullut hyväksytyksi, ei sinne päinkään vaan olennaisesti pienempi summa.

Entä otetaanko pienet maat huomioon kun kyse on suurten kokouksesta? Merkille pantava oli uutinen, että Suomea edustaa EU:n komission puheenjohtaja. Niinhän se ei ole, koska nimenomaan komission jäsenet ovat antaneet sitoumuksen, että edustavat EU:ia eikä yksittäisiä maita. Esimerkiksi Suomen asiat eivät tule riittävästi ja oikealla tavalla otetuiksi huomioon, jolleivät Suomen omat poliittiset päättäjät sitä huolehdi. Erityisen suuri huoli kohdistuu siihen, hoidetaanko se, ettei nuorisotyöttömyys ja pitkäaikaistyöttömyys nouse. Rooseveltin uusi jako perusteli toimia, joissa otetaan huomioon työttömät ja asunottomat ja Obamallakin on näitä asioita ohjelmassa, mutta onko riittävästi ja onko Suomessa ja muissa yksittäisissä maissa riittävästi?

Erittäin suuri huoli liittyy pankkitukeen. Käykö tässä niin, että lopulta suoritetaan jättimäinen tulonsiirto kriisin aiheuttaneelle pankkisektorille, joka jatkaa sitten entiseen tapaan juuri mitään oppimatta. Luodaan byrokraattinen valvontakoneisto, joka vahtii lähinnä sitä, että pankit osaavat kerätä rahaa tarpeeksi etteivät ajautu kriisiin. Pankkien elämä muiden kustannuksella jatkuisi. Pankkeja suojellaan perusteluna, että ne hoitavat talouden verenkiertoa, rahaliikennettä, jonka pysähtyminen pysäyttäisi talouden. Tällä perusteella niille annetaan eri vapauksia ja rahoitusta. Esimerkiksi Yhdysvalloissa Obama kovi-telee autoteollisuutta mutta pankkeja vain liian suurista palkkioista, mutta ollaanko finanssijärjestelmä

käynnistää Suomessa ja muualla. Attac voi olla organisaattori käynnistämällä nettisivut, jonne voi ilmoittaa epäkohdista. Pankkeille, vakuutusyhtiöille, vippifirmoille ja perintötoimistoille voidaan sitten antaa huomautus tai jos se ei tehoa niin varoitus ja jos sekään ei tehoa, joku niistä voidaan asettaa saartoon. Kuluttajasuojia ei ole kyennyt näihin asioihin riittävästi puuttamaan. Oikeusjärjestelmä toimii liikaa pankkien ja ihmisten ja yritysten ahdinkoa hyväksikäyttävien perintäyhtiöiden käsikassana.

Helsingin Sanomissa Olli Kivinen ehätti 7.4.2009 kirjoittamaan myös, että EU ja NATO ovat samassa veneessä. Se kertoo pyrkimyksestä vahvistaa NATO:n asemaa ja samastaa EUn turvallisuuspolitiikka NATO:oon. Presidentti Mauno Koivisto sanoi, että NATO-jäsenyys ei ole Suomelle tarpeen. Se on hyvää vastapainoa Ahtisaaren NATO-kannolle. Obaman ulkopoliittikka eroaa Bushin ulkopoliittikasta ja se vaikuttaa myös NATO:oon muttei muuta sitä tosiasiaa, että NATO-jäsenyys ei ole Suomen edun mukaista vaan vahingoittaisi maamme kansainvälistä mainetta.

Obaman kohdalla G20-kokous kuten siihen liitetty muikin Euroopan kiertele oli hyvä tilaisuus esitellä linjaa kuten G20-kokous Englannin pääministeri Gordon Brownille ja muille johtajille. Historiallisin valokuviin oli talous-ahdingossa tunkea. Obaman eräät lausunnot ovat ehtineet herättää arvostelua. On kuitenkin tarpeen nähdä, että ne ovat osa amerikkalaista retoriikkaa. Olennaisinta ovat teot. Obamalla on ilman muuta monia hyviä pyrkimyksiä, joille on tarpeen antaa täysi tuki. Parempaa presidenttiä Yhdysvalloille ei nykyoloissa ole voinut saada. Tukemalla Obaman hyviä tavoitteita vaikutetaan hänen linjaansa ja irroittaa häntä sellaisien voimien talutusnuorasta, jotka vesittävät pyrkimyksiä tai saavat aikaan huonoa politiikkaa. Vaihtoehdon rakentaminen nykymaailmassa ei ole helppoa. Siihen tarvitaan kansalaistoimintaa ja yhteistyötä aina niiden kanssa, joiden kanssa voidaan edistää edes jotain tärkeää tavoitetta. Samalla on tarpeen säilyttää terve kriittinen ote asioihin, jotta karikat voidaan välttää. Vasta kun uskomme, että voimme rakentaa parempaa tulevaisuutta, voimme sen tehdä.

Tarvitaan kansalaisten pankkivalvontaa. Se on tarpeen

Poliisi ja mielenosoittajat vastakkain

Kansan ääni kuului Kumpulassa

Katukapina päättyi voittoon!

Sadat kumpulalaiset vastustivat puiston pirstomista.

Helsingin kaupunginhallitus äänesti 14.4 Pietari Kalmin kadun jatkeesta. Kaupunginhallitus asetti kaupunkisuunnittelulautakunnan hylkäävän päätöksen taakse äänin 90 6. Päätös merkitsee siis sitä, että Kumpulanlaakson suojelua ajava kansanliike saavutti voiton. Pietari Kalmin kadun jatketta ei rakenneta.

Päätös merkitsee voittoa kansalaisliikkeelle, joka pontevasti puolusti suositua ulkoilua ja kevyenliikenteen aluetta, kaupunkimetsiä, ilmanlaatua ja asukkaiden mielipiteiden huomioonottamista.

Tämän jälkeen on aika selvittää muita vaihtoehtoja Kumpulanmäen liikenteen ja poikittaisliikenteen parantamiseksi alueella. Näitä ovat:

- *Raitiovaunuyhteys Munkkiniemestä Arabianrantaan ja/tai Kalasatamaan, myöhemmin ehkä Otaniemestä Viikkiin.

- * Joukkoliikennettä palveleva yhteys (raitiovaunu ja/tai bussi),

joka käyttäisi Vallilanlaakson käytöstä poistettua ratapohjaa.

- * Erillinen Pasilað Kumpula -bussiyhteys, joka käyttäisi olemassa olevaa katuverkostoa.

- * Koneellista tasovaihtoa Kustaa Vaasan tieltä Kumpulanmäelle erillisenä hankkeena tai alueella toteutettavaan rakentamiseen liittyen.

Kiitos kaikille laaksoa puolustaneille! Valtaosan työstä tekivät kumpulalaiset aktivistit ja tavallinen kansa. STP-Helsinki osallistui ja antoi täyden tukensa oikealle asialle mm 10.3 ñLaakson valtaus- mielenosoituksessa ja netti-kirjoituksissaan sekä esitteli Lähiradiossa Katukapina- liikkeen vaatimuksia.Tavoitteena on tämän jälkeen se, että poikittaisliikenne Pasilan aseman ja Kalasataman välillä hoidettaisiin hyvin maisemoidulla ja ruohotetulla raitioliinjalla, joka kuljisi vanhaa käytöstä poistettua ratapohjaa pitkin Vallilanlaakson poikki. Ilman katuja.

Asukkaiden puolelle asettui myöskin huomattava osa Kumpulan campuksen opiskelijoista ja

opettajista. Vain tulevan ñhuippuyliopiston johto halusi itselleen oman tien.ðSivistys- ja huippuöyliopiston erot nähtiin siis heti alkumetreillä:Omassa strategiasaan Helsingin yliopisto painottaa tukevasa ñsivistystä, yhteiskunnallista kehitystä ja hyvinvointia ja toimivansa aktiivisesti ñoikeudenmukaisen yhteiskunnan puolestað. Sopiiko kulttuurihistoriallisesti arvokkaan viheralueen tarveleminen yliopiston tavoitteisiin?

Seuraavana tavoitteena on estää kadun rakentaminen Vallilanlaakson poikki vanhan junaradan pohjaa. Käytännössä se voidaan estää vain sillä, että siihen hyväksytään raitioliinia, koska painee rakentaa jokin poikittaisyhteys Kalasatamasta ja Verkko-saaresta Pasilan suuntaan on kova. Raitiovaunun etuna on se, että se on paikallisesti saasteeton. Se ei levitä katupölyä (varsinkin jos se kulkee ruohotettua raitioliinjaa) eikä pölyt pakokaasuja Vallilan siirtolapuutarhaan tai Kumpulanlaakson palstaviljelmiille.

Raitioliinjan toteuttaminen olisi Vallilanlaaksossa todennäköisesti halvempaa kuin kadun. Katu nimittäin vaatisi tunnelin rakentamista lähellä Mäkelänrinnettä. Tällainen tunneli oli myös siinä joukkoliikennekatusuunnitelmassa, joka oli käsittelyssä kaupunkisuunnittelulautakunnassa viime vuoden lopulla. Juuri vaadittavan tunnelin vuoksi Vallilanlaakson joukkoliikennekadusta olisi tullut huomattavan kallis, noin 10 miljoonaa euroa maksava hanke. Raitioliinja sen sijaan voisi käyttää jo olemassa olevaa junatunnelia

Vallilanlaakson ja Pasilan välillä. Liikennöidessään muutenkin pitkin vanhan junaradan linjausta raitiovaunu jatkaisi raideliikenteen perinteitä alueella ja olisi itse asiassa aika elegantti ratkaisu liikenteen järjestämiseksi.

Olisi ollut kovin lyhytnäköistä rakentaa katuja Kumpulanlaakson poikki vain sen vuoksi, että Otaniemen ja Arabian välisiä liikenneyhteyksiä voitaisiin parantaa. Metro Otaniemeen valmistuu

nimittäin jo vuonna 2013, ja sen käyttö kampusten välisessä liikenteessä tulee olemaan paljon poikittaista bussiyhteyttä nopeampaa. Sitä ennen bussiliinjaa 506 (tiedelinja) käyttävien kokonaismatkaa aikaa on helppo lyhentää esimerkiksi tihentämällä linjan vuorovälejä.

STP-Helsinki/AN

lähteet:mm.ñlaakson henkiö ja Katukapina-aktivistien nettikirjoitukset

...jatkoa sivulta 3

Conventum upposi kuin Titanic...

11.12.2002 Rahoitustarkastuksen Ratan silloinen apulaajohtaja Anneli Tuominen antoi Conventum Pankkiiriliikkeen toimiluvasta puoltavan lausunnon kuukausi sen jälkeen, kun Fagermäis oli joutunut eroamaan Pohjolasta Conventum Oyj:n tappioiden ajettua konsernia konkurssitilaan. Sittenkin Rata ja sitä seuranneet Finanssivalvonnan FiVa:n pääjohtaja Tuominen antoi Conventum Pankkiiriliikettä puoltavan lausunnon 30.5.2008. Pohjola oli ostanut Conventumin 270 milj. eurolla ja menettänyt 250 miljoonaa euroa, mistä sai verotuksessa takaisin tappiovähennyksenä viitisen kymmentä miljoonaa.

Riskienhallintajohtajana pankkiiriliikkeessä oli myöhemmin hallituksessa ollut Eeva-Liisa Brandt, joka on kertonut, ettei tiedä mitä tarkoittaa kurssinosuriski ja kurssilaskuriski. Lapsikin tietää, että nousuriski tulee siitä, jos joutuu ostamaan osakkeita niiden hintojen kallistuessa, ja laskuriski siitä, jos

joutuu myymään osakkeet hintojen laskiessa. Hän siirtyi OKO:n Opstockiin, jossa asiakkaat ovat kärsineet menetyksiä, ja joka lopetettiin vuonna 2006. Opstock ja Conventum ovat käyttäneet likaisessa työssä asiakkaita vastaan lakiasiantoimisto Huttunen Tenhoviirta Ojalaa, ja se asianajajaa Matti Huttusta, joka asettamalla pankkien puolelle on saanut ruhtinaalliset palkkiot. Likaisen työn velkomisessa hoitavat perintäyhtiöt ja sitä teetetään valtion ulosottovirastoilla. Käräjätuomioin Conventumin Pankkiiriliikkeen hyväksi on antanut Kimmo Mikola, joka on vuodesta 2007 markkinatuomioistuimen ylituomari.

Pekka Tiainen

Tasan eivät käy onnen lahjat

OPTIOMILJOONIAÉ

Työ on ihmiselle tärkeä asia. Ammattinsa ja työpaikkansa kannattaa valita tarkkaan. Kannattaa tarkistaa myös sen suvun ja perheen kulturalistien määrä johon aikoo syntyä. Mitä enemmän kulturalistikoita, sitä vähemmän omalla työllä on merkitystä oman toimeentulon kannalta. Kulturalisikka suussa syntyneillä on suuren omaisuuden lisäksi vähällä ja helpolla työllä saadut suuret tulot. Valtionyhtiön Fortumin juuri eronneella(vai erotetulla?) toimitusjohtajalla Mikael Liliuksella oli suurten palkkatulojen lisäksi viimeisen seitsemän vuoden aikana 33 miljoonan euron ylimääräiset optiotulot. Liliuksen seuraajan palkka on lehtitietojen mukaan vaivaiset 70 000 euroa kuukaudessa. Eläkkeellekin hän pääsee vasta 62-vuotiaana. Liliushan eläköityy jo kuusi kymppisenä. Uusi toimitusjohtaja aloittaa siinä suhteessa huomionmilla työehdoilla. Voi raukkaa!

Voidaan tietysti kysyä onko heidän tekemänsä työ niin arvokasta, että siitä voidaan maksaa kuukaudessa saman verran mitä keskitodunari tienaa kahdessa vuodessa. Liliuksen optio- ja osakemiljoonia on perusteltu

siillä, että hänen kaudellaan Fortumin pörssi-arvo on noussut. Lilius siis palkittiin sellaisesta arvonnousta, jota ei oikeasti ole olemassaakaan. Miljoonat jotka hänelle maksettiin sen sijaan ovat olemassa ja ne revittiin Fortumin Työläisten selkänahasta.

Valitettavasti näitä liliuksia on Suomi väärällään mm. Nokiasa ja muissa suuryrityksissä. Perustellusti voidaan väittää, että he saavat miljoonansa vähällä ja helpolla ñtyölläð. Fortumin ympärillä vellovan kohun seurauksena on alettu keskustelemaan huippupalkkojen ja palkkioiden kohtuullisesta. Kummallista on, että keskustelua on käyty vain ja ainoastaan Fortumin ja sivulauseissa muiden valtion yhtiöiden optioista. On korkea aika ryhtyä vaatimaan palkkojen kohtuullistamista kaikkien ylisuurta palkkaa saavien osalta ja liian pienellä palkalla kituuttavien osalta erityisesti ja ylipäätään vaatimaan palkkaa ja työtä kaikille!

É Ja ansiopäivärahoja

Erityisesti ihmisiä on raivostuttanut optiomiljoonat ja niiden perusteeton jako, kun niitä verrataan työttömyys- ja ansiopäivärahan

saamisen edellytyksiin. Siinä missä optioita jaetaan kymmeniä miljoonia sen perusteella, että on jonkin yrityksen johtajana muuttaman vuoden tekemänä käytännössä yhtään mitään, joutuvat työttömäksi jääneet nöyryyttävästi anomaan työttömyyskassoilta päivärahoja, joita ovat osin itse maksaneet vuosikausia. Siinä missä optioita jaetaan niiden saajille ilman, että heidän täytyy täyttää yhtään anomusta, tai että heiltä kyseltäisiin mahdollisia muita etuuksia, joutuu työttömäksi jäänyt tarkoin selvittämään esim. sen, saako hän tai puolisonsa kodinhoidon tukea. Jokainen kodinhoidon tukena saatu sentti vähentää ansiopäivärahan määrää, sentti sentistä! Työttömiä ei todellakaan päästetä helpolla.

Työttömyysturvaa on heikennetty 80 luvun jälkeen rankalla kädellä. Nykyinen työttömyysturvavali on peräisin vuodelta 2002, Paavo Lipposen sateenkaarihallituskaudelta. Lakiä tuokaillessa ei voi välttää toteamukset, että sen hyväksyneiden ministereiden ja kansanedustajien käsityskyky on valovuoden päässä todellisuudesta i jossain sateenkaaren tuolla puolen. Siinä on esim. ammat-

titaatosuoja rajattu kolmeen kuukauteen. Sen jälkeen voidaan vaikkapa tumpurille osoittaa sivoustyötä. Jos sitä ei ota vastaan, se katsotaan työstä kieläytymiseksi. Omavastuuaika on nykyään seitsemän työpäivää entisen viiden sijaan. Ja turha luulla, että karenssi kertyisi nelipäiväiseksi lyhennetyllä työviikolla. Ei kerry! Työaika saa olla enintään 75% normaalisti, muuten ei karenssiä lasketa, eikä päivärahoja tipu. Monissa lomautuksiin ajautuneissa yrityksissä olisi selvitty nelipäiväisellä työviikolla, jos vanhan lain säännökset olisivat vielä voimassa. Luottamusmiehet ja myös yritysten edustajat ovat YT- neuvotteluissa joutuneet kummallisiin tilanteisiin, kun tuon typerän pykälän vuoksi on jouduttu toteuttamaan kestoltaan pidempiä kertalomautuksia kuin mitä työnantaja alun perin suunnitteli. Sen sijaan, että väki pantaisiin pakkolomalle yhtenä päivänä viikossa, se laite-taanikin ñhuilaamaan viikoksi putkeen kerran kuukaudessa! Ja kun kahden viikon tilistä puuttuu viikon palkka, niin se ei paljon naurata. Varsinkin kun työttömyyskassoilta saa hakemusruuhan vuoksi odottaa päivärahojaan kaksi ja puoli kuukautta! Vielä vähemmän nau-

ratkaa niitä onnettomia, jotka on irtisanottu tai lomautettu toistaiseksi. Kaksi ja puoli kuukautta ilman rahaa on pitkä aika. Monet ovat joutuneet vaikeuksiin kun rahaa ei ole ollut vuokran tai asuntolainan maksuun. Sosiaalitoimistojen luukuilla alkaa olla ruuhkaa. Siellä voi monelta ñasiakkaaltað palaa käänsti niiden lippujen ja lappujen kanssa, joilla joutuvat todistamaan varattomuutensa ja rahattomuutensa saadakseen apua vuokran maksuun ja ruokaan.

Tasan eivät todellakaan käy onnen lahjat. Näin ei kuitenkaan asiain laidan tarvitse olla. Maailma voidaan muuttaa ja jakaa onnea tasaisemmin. Se voidaan muuttaa sellaiseksi, sivistyneeksi, että kenelläkään ei ole mahdollisuutta muiden työtä riistämällä kerätä mammonaa enempää kuin tarvitsee ja toisaalta kaikille annetaan mahdollisuus ansaita kohtuullinen toimeentulo!

Puskajussi

Aalto-yliopiston aattona

"Militaristisissa ja myös yksityisille yrityksille tehtävissä tutkimuksissa ongelmana on, että tutkimusselostus on salainen. Niistä tutkimuksista eivät hyödy TKKn eikä muiden yliopistojen tutkimus ja opetus eikä yhteiskunta. Tilaus-tutkimusten yhteiskunnallinen hyöty on ole-maton."

Teknillinen korkeakoulu TKK ei ole aikaisemmin eläköitynyt Maanpuolustuksen tieteellisen neuvottelukunnan (perustettu 1961) MATINE ja puolustusvoimien rahoittamilla tutkimuksilla. Kun luottamusmiehenä otin 1970-luvulla neuvottelussa esiin MATINEN nollatutkimukset, niin silloinen hallintojohtaja suuttui ja tiuskaisi allekirjoittaneelle, mikä se MATINE on, sillä hän ei keksinyt muuta. Panu Nykäsen TKKn historia ei mainitse MATINEa.

Militaristisissa ja myös yksityisille yrityksille tehtävissä tutkimuksissa ongelmana on, että tutkimus-selostus on salainen. Niistä tutkimuksista eivät hyödy TKKn eikä muiden yliopistojen tutkimus ja opetus eikä yhteiskunta. Tilaus-tutkimusten yhteiskunnallinen hyöty on olematon.

Polysteekki-lehden 1/2009 teemana on maanpuolustus, kriisinhallinta ja tekniikan tutkimus. Lehti esittelee yleensä pääkirjoituksen Operaatiotutkimus maanpuolustuksen tukena sekä rehvakkaasti jutut Maanpuolustus ja kriisinhallinta ovat high-techiä ja Kokonaisturvallisuutta etsimässä. Uhoah täydentää juttu Otsanien tunnelit on tehty kriisien varalta.

Professori Olli Lokki (1916-94) oli operaatiotutkimuksen uran-

uurtaja opetuksessa 1960-luvun alussa ja yhteistyössä puolustusvoimien kanssa. MATINEN systeemanalyytisaosto perustettiin 1971. TKKn systeemanalyytin laboratorion (sitten laitos) tärkein rahoittaja on ilma-voimat. Systeemanalyytin laitok-sella on tutkittu kauan lentoratojen optimointia, lentäjän päätöksenteon tukemista, huoltotoiminnan suunnittelua, asejärjestelmien vaikuttavuutta ja muuta. Operaatiotutkimusta käytetään muissa TKKn yksiköissä puolustusvoimien tutkimuksissa.

MATINEssa on yli 300 asian-tuntijaa, jotka edustavat yliopistoja, tutkimuslaitoksia, elinkeino-elämää ja julkishallintoa. MATINE rahoittaa puolustusvoimille sopivia tutkimuksia. Kuluvana vuonna niihin käytetään TKKn yksiköissä miljoona euroa. Tutkimusaiheita ovat paikka- ja tilannetietous, miehittämättömät ajoneuvot, lentokoneiden kunnossapito ja viestien tai tietoliikenteen salaustekniikka.

MATINEN rahoitus jakautuu seuraavasti: elektronikan ja tietotekniikan tutkimus 15-30 prosenttia, muiden teknisten tieteiden tutkimus 20-40, matematiikka ja tietojenkäsittely 20-40 prosenttia sekä loput muuta. Tutkimus-määrärahan keskimääräinen suuruus vuodeksi on 30 000 euroa ja suurin

yksittäinen vuotuinen määräraha 70.000 euroa.

Tutkijat osallistuvat sotilaallisiin harjoituksiin tarkkailijoina tai kaskettyinä osallistujina. Siviilikriisinhallinnan harjoitukseen MNE5 osallistui puolustusvoimien tilaamana TKKn geoinformatiikan tutkijoita yritysten (Insta DefSec, IBM Finland), tutkimuslaitosten ja organisaatioiden (CMI on Ahtisaaren pulju) kanssa. Harjoituksen eräitä osia johtivat yhdysvaltalaiset ja NATO.

Kirjoituksissa sanotaan, että puolustusvoimien ja MATINEN rahoittaman operaatiotutkimuksen tulokset ovat julkisia, ja toisaalla, että tulokset ovat enimmäkseen julkista tietoa ja tutkimustulokset yleisesti saatavilla (verkosta löytyy tietoa Suomen NATO-yhteensopivuudesta), eli vain pieni osa maanpuolustuksen alaan kuuluvasta tutkimuksesta joudutaan täysin salaamaan.

Ennen toimitettiin puolustusvoimien ja yksityisten yritysten tutkimusten suhteen kahdella tavalla. Ne olivat joko salaisia tai niiden tuloksia julkaistiin kahdella tavalla. Jos tuloksissa ei ollut mitään erikoista tai arvokasta, tulokset saatettiin julkaista kokonaan. Kaikki tutkimustulokset ja seikka-peräiset selostukset luovutettiin tilaajalle. Koska tutkija tarvitsee julkaisuja ja oppinäyteitä, sovit-tiin tilaajan kanssa, mitä osia ja kuinka yksityiskohtaista tietoa saa julkaista. Näin voidaan väittää, että tulokset yleensä ovat julkista tietoa.

Mihin TKK suuntaa 1.1.2010 aloittavaa Aalto-yliopistoa? Tuleeko Aalto-yliopistosta puolustusvoimien, kukaties NATONkin, ja niin sanotun elinkeinoelämän palvelija? Onko TKKn ja Aalto-yliopiston tieto yksityistä myytävää tavaraa eli maksamalla saa tutkimuksen? Haluako TKK lisättävän Aalto-yliopiston ulkoista ohjausta ja hallintaa? Onko TKKn johdon mielestä keskitettävä valtaa ja sisäistä kontrollia Aalto-yliopiston yllimmälle johdolle?

Hannu Kautto
EU-parlamenttivaalien ehdokas

Ay-liikkeen puolustettava maahanmuuttajia

Maanhanmuuttoa on niin monenlaista. Asia allekirjoittaneelle sikäli omakoh-tainen, että n.3-4 v sitten en lähihoitajana kelvannut HUS:iin lomittajaksi vaikka siellä oli todella karmeaa pulaa hoitajista. Perushoitajien va-kansseja on jo vuosia muu-tettu sairaanhoitajien vakans-seiksi HYKS:ssä ja niitä ei saada millään täytettyä suomalaisella työvoimalla.

Terveisin
Antero Nummiranta
lähihoitaja evp

HUS palkkaa sairaan-hoitajia Filippiineiltä - SuPerin kannanotto asiaan (Julkaistu: 26.03.2009 10:30)

Helsingin ja Uudenmaan sairaan-hoitopiiri (HUS) palkkaa parikymmentä sairaanhoitajaa Filippiineiltä. Samalla se hankkii kokemusta ulkomailta rekrytoinnista. Palkkaamisen syynä on HUS:in mukaan jatkuva vajaus hoitohenkilökunnasta, sairaanhoitajia puuttuu noin 350.

Filippiiniläishoitajat aloittavat työnsä loppusyksystä leikkauk-sa vuodeosastoilla. Samalla he opiskelevat suomalaisen sairaanhoitaja-tutkinnon. Näin varmistetaan heidän ammattitaitonsa.

SuPerin mielestä on erotettava toisistaan maahanmuuttokysymys sekä nyt HUS:ssa ja muualla erikoissairaanhoidossa tapahtuva lähi- ja perushoitajien resurssien hukkaan heittäminen. Potilaiden lähellä tapahtuvaan hoitoon osallistuu liian vähän lähi- ja perushoitajia. HUS:ssa jo nyt töissä olevat superilaiset eivät saa käyttää koulutuksensa ja kokemuksensa mukaista osaamista. Henkilöstöra-kenne on vinoutunut. Tämä ei ole maahanmuuttajien vika.

SuPer pitää tärkeänä seuraavia asioita:

1. Eettiset periaatteet

Rekrytoinnissa on noudatettava eettisiä periaatteita. Maahan-muuttajia koskevat luonnollisesti samat työsuhteen ehdot kuin muitakin. Rekrytointiyhtiöitä, erityisesti sosiaali- ja terveysalalla, tulee valvoa etukäteen sekä taata valvontaan riittävät resurssit.

2. Kielikoulutus
Työnantaja vastaa kielikoulu-tuksesta ja siihen tulee olla mahdol-lisuus työajalla. Riittävä kielitaidon taso tulee määritellä selkeästi säädellyissä terveydenhuollon ammateissa, esim. lähihoitaja, perushoitaja, sairaanhoitaja ja lääkäri. Kielitaito opitaan työssä siten, että työssäoppimista ja vapaa-ajalla oppimista tuetaan myös teoriaopetuksella. Vasta tietyin tason jälkeen ammatissa kehittyminen on mahdollista. Kak-sisuuntaisen kotoutumisen kannalta kielitaito on ehdoton edellytys. Kielitaidosta ja kielienopetuksesta on olemassa tutkimustietoa, jota tulee hyödyntää kielienopetusta suunniteltaessa. Työnantajat ovat yhteiskunnassa portinvartijan asemassa ja heidän tulee ymmärtää vastuunsa kotoutumisessa.

3. Rekrytointihankkeissa mu-kana maahanmuuttajien edus-taja ja ammattiliitto

Rekrytointihankkeissa tulee mukaan ottaa heti alusta lähtien ammattiliitto sekä maahanmuut-tajien edustaja. SuPerilla on laaja kansainvälinen verkosto ja koke-musta hoitajien maahanmuutosta. Tätä tietoa voidaan käyttää hyväk-si.

4. Kaksisuuntainen kotou-tuminen

Kaksisuuntainen kotouttaminen tarkoittaa sitä, että tulijat sopeu-tuvat meidän yhteiskuntaamme ja me sopeudumme heidän tapoihinsa, sitä etä he tietävät meidän tapo-jamme ja että me siedämme heidän tuomat hyödyt saavutetaan vasta, kun meillä on mahdollisuus aitoon vuorovaikutukseen keskenämme ja havaitsemme erilaisuuden. Tämä vaatii nykyistä enemmän yhteistä aikaa keskustelulle ja pohdinnalle työpaikalla.

T-tyypin ihmiset

Hannu Kautto

Aalto-yliopisto, joka aloittaa 1.1.2010 (!), isännöi 26-27.3.2009 palvelutieteiden kokousta Service Science Summit Espoon Otsan-nessä. Kansainvälisen kokouksen

kulut maksoi IBM. Pohdittiin palvelutieteiden opetuksen kehit-tämistä.

IBM European Larry Hirst kehu-i Aalto-yliopistoa, jota ei vielä ole: ñTarvitaan monitieteellistä koulu-tusta. Hirstin mukaan uudet palvelut (mitähän ne ovat?) tarvit-sevat T-ihmisiä, joilla on syvälinen tieto ja laaja näkemys. Tyyppi muistuttaa T-kirjainta. Sen pysty-suoralle osalle sijoittuu erityis- tai erikoisaaminen ja vaakasuuralle osalle monialaosaaminen.

Hirst pohtii Ahtisaaren yrityk-sen CMI kanssa, kuinka tekno-logia voisi auttaa avustusjärjestöjen työtä kriisialueilla. Tässä on taas ihumanaista palveluaan tarjoa-vä NATO lähellä. On hyvä muistaa, että NATO perustettiin lähinnä jäsenmaiden sisäisten kriisien varalle, vaikka peloteltiin Neuvos-toiliolla.

Elinkeinoelämän keskusliiton kahdeksan jäsentä perusti 20.11.2008 jäsenliiton Palvelualat ry. Aalto-yliopiston professori Kristian Möller johtaa Service Factorya eli palvelupajaa, joka luo palveluyhteiskuntaa (?). IBM ajattelee tulevia voittojaan ja liiketoimiaan solmiessaan yhteyk-siä yliopistojen ja yritysten välillä.

Vaikuttaa selvältä, miksi eliitti halusi perustaa Aalto-yliopiston. Sitä tarvitaan niin kotimaisten kuin ulkomaisien suuryhtiöiden palve-lijana. ñPalveluyhteiskunnassa on niin yksityinen kuin yrityskin saa palveluja, jos on rahaa, millä maksaa ne.

Hannu Kautto
EU-parlamenttivaalien ehdokas

Tähän vuoden 2007 syksyn hoitohenkiläiden työtaisteluum osallistui laajasti niin Superin kuin Tehynkin työntekijöitä. Jos he eivät pidä huolta myös maahanmuuttajien eduista, näitä tuodaan tänne nimenomaan kotimaisen työvoiman palkkoja ja etuja polkemaan.

SFT ja ihmisoikeudet Suomessa!

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ r.y:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa aloitti artikkelisarjansa YK:n Ihmisoikeuksien yleismaailmalisesta julistuksesta lehtemme numerossa 6-08. Artikkelisarja tarkastelee, kuinka hyvin tai huonosti ihmisoikeudet toteutuvat nyky-päivän Suomessa vertailtuna tuohon julistukseen. YK:n Ihmisoikeuksien julistuksessa on kaikkiaan 30 artiklaa, joista olemme ehtineet käsitellä 17 ensimmäistä. Nyt jatkamme siitä, mihin viimeksi päästiin. Artiklojen kommentit perustuvat SFT:n viime vuoden marraskuussa pidetyn tilaisuuden yhteydessä esiin nousseisiin mielipiteisiin.

18. artikla

Jokaisella ihmisellä on ajatuksen, omatunnon ja uskonnon vapaus; tämä oikeus sisältää vapauden uskonnon ja vakauksen vaihtamiseen sekä uskonnon tai vakauksen julistamiseen yksin tai yhdessä toisten kanssa, sekä julkisesti että yksityisesti, opettamalla sekä harjoittamalla hartautta ja uskonnollisia menoja.

19. artikla

Jokaisella on oikeus mielipiteen- ja sananvapauteen; tähän sisältyy oikeus häiritsemättä pitää mielipiteensä sekä oikeus rahoista riippumatta hankkia, vastaanottaa ja levittää tietoja kaikkien tiedotusvälineiden kautta.

20. artikla

Jokaisella on oikeus rauhanomaiseen kokoontumiseen ja yhdistymisvapauteen.

(2) Ketään ei saa pakottaa liittymään mihinkään yhdistykseen.

21. artikla

(1) Jokaisella on oikeus osallistua maansa hallitsemiseen joko välittömästi tai vapaasti valittujen edustajien välityksellä.

(2) Jokaisella on yhtäläinen oikeus päästä maansa julkisiin toimiin.

(3) Kansan tahto on hallitusvallan perusta; tämä tahto on ilmaistava määräaikailla ja aidoilla vaaleilla, joissa kaikilla on yleinen ja yhtäläinen äänioikeus ja joissa äänestys on salainen tai muuta vaalivapauden turvaavaa menetelyä noudattava.

Kokouksessa esitettiin tähän artiklaan seuraavia kommentteja:

- artikla ei toteudu maassamme, koska kansalaisten hallitsemista on rajoitettu muun muassa puolue-rekisteriin kerättävillä nimillä joka estää omalta osaltaan mahdollisten puolueiden syntymistä ja mukana oloa;

- kaikilla hallitsemiseen osallistuvilla puolueilla ei ole taloudellisesti mahdollista käydä vaalikamppailuja
- vallassa olijat ovat päivästoin luoneet itseään varten erilaisia lakeja ja asetuksia, jotta he saavat vaali-työn rahoituksensa järjestymään valtion ja kuntien kassoista;

- tätä on pidettävä epäoikeudenmukaisena, koska yhteisiä verorahoja käytetään vallassa olevien puolueiden vallassa pysymiseksi, oli sitten heillä todellista kannatusta kansan keskuudessa tai ei.

- eduskunnan kautta, puolueen paikkaluvun mukaan maksettu tuki on niin ikään omiaan irrottamaan vallassa olevat puolueet kansan tahdosta.

- kaikilla puolueilla ei ole enää mahdollista esiintyä yleisissä, valtion omistamissa tiedotusvälineissä tasavertaisesti.

23. artikla

(1) Jokaisella on oikeus työhön, työpaikan vapaaseen valintaan, oikeudenmukaisiin ja tyydyttäviin työehtoihin ja suojaan työttömyyttä vastaan.

(2) Jokaisella on oikeus ilman minkäänlaista syrjintää samaan palkkaan samasta työstä.

(3) Jokaisella työtä tekävänä on oikeus kohtuulliseen ja riittävään palkkaan, joka turvaa hänelle ja perheelleen ihmisarvon mukaisen toimeentulon ja jota tarpeen vaatiessa täydentävät muut sosiaalisen suojelun keinot.

(4) Jokaisella on oikeus perustaa ammattiyhdistyksiä ja liittyä niihin etujensa puolustamiseksi.

Tilaisuudessa esitettiin kommenttina, että maassamme ei toteudu tämän artiklan (1), (2) eikä (3) kohta.

24. artikla

Jokaisella on oikeus lepoon ja vapaa- aikaan, työajan järkevään rajoittamiseen sekä määräaikaisiin palkallisiin lomiin.

25. artikla

(1) Jokaisella on oikeus elintäsoon, joka on riittävä turvaamaan hänen ja perheensä terveyden ja hyvinvoinnin, ravinnon, vaate-tyksen, asunnon, lääkintähuollon ja välttämättömän yhteiskunnallisen huollon osalta.

Jokaisella on myös oikeus turvaan työttömyyden, sairauden, tapaturman, leskeyden tai vanhuuden sekä muun hänen tahdostaan riippumatta tapahtuneen toimeentulon menetyksen varalta.

(2) Aideilla ja lapsilla on oikeus erityiseen hoitoon ja apuun. Kaikkien lasten, riippumatta siitä, ovatko he syntyneet avioliitossa tai sen ulkopuolella, tulee nauttia samaa yhteiskunnan suojaa.

Tilaisuudessa esitettiin kommenttina, että ei ainakaan (1) kohta ole maassamme toteutunut.

26. artikla

(1) Jokaisella on oikeus saada opetusta. Opetuksen on oltava ainakin alkeis- ja perusopetuksen osalta maksutonta. Alkeisopetuksen on oltava pakollinen. Teknistä ja ammattiopetusta on oltava yleisesti saatavilla, ja korkeamman opetuksen on oltava avoinna yhtäläisesti kaikille heidän kykyjensä mukaan.

(2) Opetuksen on pyrittävä

ihmisen persoonallisuuden täyteen kehittämiseen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen vahvistamiseen. Sen tulee edistää ymmärtämystä, suvaitsevaisuutta ja ystävyyttä kaikkien kansakuntien ja kaikkien rotu- ja uskontoryhmien kesken sekä pyrkiä edistämään Yhdistyneiden Kansakuntien toimintaa rauhan ylläpitämiseksi.

(3) Vanhemmilla on ensisijainen oikeus valita heidän lapsilleen annettavan opetuksen laatu.

27. artikla

(1) Jokaisella on oikeus vapaasti osallistua yhteiskunnan sivistys-elämään, nauttia taiteesta sekä päästä osalliseksi tieteen edistyksen tuomista eduista.

(2) Jokaisella on oikeus niiden henkisten ja aineellisten etujen suojaamiseen, jotka johtuvat hänen luomastaan tieteellisestä, kirjallisuudesta tai taiteellisesta tuotannosta.

28. artikla

Jokaisella on oikeus sellaiseen yhteiskunnalliseen ja kansainväliseen järjestykseen, jonka puitteissa tässä esitetyt oikeudet ja velvollisuudet voivat täysin toteutua.

29. artikla

(1) Jokaisella ihmisellä on velvollisuuksia yhteiskuntaa kohtaan, koska vain sen puitteissa hänen yksilöllisen olemuksensa vapaa ja täysi kehitys on mahdollinen.

(2) Käyttäessään oikeuksiaan ja nauttiessaan vapauksiaan kukaan ei ole muiden kuin sellaisten lailla säädettyjen rajoitusten alainen, joiden yksinomaisena tarkoituksena on turvata toisen oikeuksien ja vapauksien tunnustaminen ja kunnioittaminen sekä moraalien, julkisen järjestyksen ja yleisen hyvinvoinnin oikeutetut vaatimukset kansanvaltaisessa yhteiskunnassa.

(3) Näitä oikeuksia ja vapauksia ei missään tapauksessa saa käyttää vastoin Yhdistyneiden Kansakuntien päämääriä ja periaatteita.

30. artikla

Mitään tässä julistuksessa ei saa tulkita niin, että valtio tai ryhmä tai yksityinen henkilö voi sen perusteella katsoa oikeudekseen tehdä sellaista, mikä voisi hävittää tässä määritellyjä oikeuksia ja vapauksia.

Tilaisuuden loppu kommenttina todettiin, että mitä varten nuo Vanhasen Matti ja muut juoksevat neuvomassa muualla maailmassa ihmisoikeuksia? Paljon on tehtävää kansalaisilla jotta ihmis-oikeusjulistus rikkomukset saadaan maassamme siirrettyä historiaan.

Helpot etuliitteet: anti- ja pro-

Heikki Typpö, STP:n ehdokkaana EU-parlamenttivaaleissa

Tämän päivän maailma on vaikeasti hahmotettavissa. Yli kaksisataa vuotta toiminut kapitalismi on kuolinkouristuksissaan. Sosialismiksi luultu järjestelmä on Euroopasta sortunut. Venäjä on lähtenyt kapitalistisen kehityksen tielle. USA:n poliittinen ja taloudellinen ylivalta on sortumassa. Bush on vaihtunut Obamaksi. Vanhaa arabi-feodalismia edustava Al Qaida -tyyppinen terrorismi uhkaa kapitalismin maailman valloitusta, ja sen muutakin vakiintunutta toimintaa. Afrikka taistelee heimoyhteiskunnan jäänteitä vastaan. Latinalaisessa Amerikassa kuohuu esikapitalistisen köyhälistön vallankumous. Kiinalainen sosialismi muistuttaa enemmän kuvitelmää kapitalismista kuin sosialismista. Nationalismi nostaa päätään lähes kaikissa maissa. Työväenliike on pirstoutunut, hämmentynyt, eikä voi asettaa selkeitä tavoitteita itselleen. Fundamentalismi on tunkeutunut myös työväenliikkeeseen, kuten myös uskonnollisiin liikkeisiin eri puolilla maailmaa. Euroopan Unioni on menettänyt roolinsa globalisaation ilmentäjänä, kun globalisaatio kokonaisuudessaan on sortumassa omaan mahdottomuuteensa.

Mikä tässä ajassa on olennaista? Missä on työväenluokan taistelun pääkohde? Mitä Suomen Työväenpuolueen (STP:n) tulisi tehdä nyt?

Tosiasiassa on, että taloudelliset pääomat keskittyvät ja kasaantuvat entistä pienemmälle ryhmälle ihmisiksi.

Kulttuuriperintö on koulujärjestelmä kaupallistumisen ja kilpailuttamisen myötä supistumassa pienen sivistyneistölaitin yksityisomistukseksi. Yhteiskuntatieteet ja sitä mukaa yhteiskunnallinen tietoisuus hajautuu, ja hajautetaan, erilaisiksi mytologioiksi, tabuiksi ja demonioiksi. Erityisesti tämä näkyvä historiatieteissä. Yhteiskuntatieteiltä puuttuvat tieteellisyys kriteerit. Perusopetus kriisiytyy ja jättää suurimman osan kansasta kulttuuriperinnön ulkopuolelle.

Poliittinen valta supistuu pienevän poliittisen eliitin vallankäyttöksi. Taloudellinen varallisuus eli taloudellisen pääoman tuki määrää yhä enemmän poliittisen eliitin kokonanon. Tavallinen kansa on yhä kauempana poliittisesta päätöksenteosta. Demokratian puutteista ja heikkouksista ei edes puhuta. Teoreettinen yhteiskuntaa koskeva keskustelu on kadonnut.

Fasismien vastustaminen on tietenkin tärkeää ja se on paljastettava aina kun sitä ilmenee. Mutta fasismi on epädemokratian äärimäinen ilmentymä, ja sitä on helppo vastustaa. Ei riitä, että vastustetaan vain sitä. Ihmisten jakaminen antifasisteihin ja pro-fasisteihin on poliittista fundamentalismia. On nähtävä mistä fasismi syntyy, mitkä ovat sitä edeltäviä, siihen johtavia tekijöitä. Tämä avaa eteemme koko poliittisen toiminnan kirjon. Nyt on puhuttava globaali-soituneen kapitalismin kriisistä ja sen ratkaisusta. Mitä Suomessa tulisi tehdä, kuin porvaristo nyt tekee, suurtyöttömyyden ja taloudellisen laman alla. Nyt on puhuttava sosialismista eli vaihtoehdosta kapitalismille. Nyt on keskusteltava myös menneen sosialismin virheistä, jotta niitä ei toistettaisi. Nyt on puhuttava yhteiskunnan luokkajosta: porvaristosta, sivistyneistöstä ja työväenluokasta.

Onko niin, että SKDL:n kaltaiseksi pyrkivä STP:kin on poliittisten mytologioiden, tabujen ja demonioiden vallassa, kun keskustelu noista asioista on niin vaikeaa. Antifasisti, joka ei halua poistaa fasismien yhteiskunnallisia syitä, muuttuu pro-fasistiksi.

Kansan äänen Vappujuhla

Heti marssin ja Hakaniemenrannan juhlan jälkeen Vapunpäivänä alkaen noin klo 13.30 Hermannin kerholla, Hämeentie 67
Avas: Timo Kangasmaa (SFT)
Vappupuhe: Britt-Marie "Pipsa" Valo
Ohjelmassa Konnakööri, Heikki Typpö ja kitara, Bertta Laine, ym.
Buffetista löytyy nakkeja ja perunasalaattia, kahvia ja voileipiä, Järj. Kansan äänen julkaisijajärjestöt, STP, Hermannin Naiset

Tukekaa vaalityötämme

STP tulee vaaleissa toimimaan minimaalisella budjetilla, mutta emme kuitenkaan aivan ilman jäseniämme ja kannattajiemme tukea. Siksi pyydämme mekin teitä kaikkia tukemaan vaalityötämme parhaaksi katsomallanne summalla. Osoittakaa tuki STP:n tilille **Sampo 800017-70626472**. Tukea maksaessanne merkitkää maksulomakkeen tiedonantoja kohtaan "vaali-tukea".

Tällä aukeamalla julkaisemme STP:n 21.3.09 EU-seminaarissa esiin Miten suhtautua EU:n parlamentin vaaliin?

Heikki Männikkö

Kesäkuussa pidettävät EU:n parlamentin vaalit jatkavat työkansaa selvästi kahteen leiriin. Osa haluaa välttää EU-vaaleja viimeiseen asti ajatellen, että koska vastustimme EU:ta 15 vuotta sitten, osallistuminen EU-vaaleihin merkitsee EU:n tukemista. Osa näkee sen sittenkin vaikutuskanavana. Asettuu kysymys: kannattaako meidän jättää vaalit EU:n kannattajille, vai onko parempi tuoda EU-kritikkimme esiin myös EU-vaaleissa.

EU:n (silloin EY:n) Vastaisen Kansanrintaman perustimme v. 1991 toukokuussa. Silloin taistelimme Suomen EU:iin liittymistä vastaan. KTP:n keskusneuvostossa, jossa keskustelimme järjestön organisoinnista, nousi esiin kysymys, että mikäli pääomapiirit saavat lävitse tavoitteensa liittää Suomi EU:n jäsenyyteen ja EU vakiinnuttaa asemansa, voimmekö silloin jatkossa pitää ainoana tunnuksena: *ñSuomi irti EU:sta*. Nousi esiin myös näkemys että, joukkotyössä on parempi ottaa kantaa myös EU:n politiikkaan, rakenteisiin ja päätöksentekoon.

Marxilainen EU analyysi ei edellytä EU-vaalien boikottia

Lenin käsitteli paljon kysymystä vaali-boikotista mm. kirjassaan "Boikottia vastaan". Vuosisata sitten Venäjällä vallankumousliikkeen yhteydessä syntyi tilanne, jossa muodostui työväenliikkeen porvaristonvastaissa luokka-taistelussa ennakkotapaus. Klassinen esimerkki boikotista oli, kun Venäjällä bolshevikit kehittivät ensimmäisen porvarillis-demokraattisen vallankumouksen alla kansaa boikotoimaan ensimmäisen duuman vaaleja tilanteesta, jossa tsaari yritti saada aikaan tsaristista komentoa noudattavan duuman. **Tämä boikottikehotus tapahtui vallankumouksellisen nousun oloissa.** Kansa kannatti tsarin kukistamista ja porvarillis-demokraattista vallankumousta. Siksi bolshevikit näkivät, että boikottikehotus tuottaa tulosta. Näin myös kävi. Kun vallankumous myöhemmin koki tappion ja tuli uudet duuman vaalit, yrittivät jotkut bolshevikit toistaa samaa taktiikkaa. Silloin Lenin totesi, että ehdottomasti ei boikottia, koska kansa ei tässä vaiheessa seuraa tätä boikottikehotusta. **Tilanteessa, jossa ei ole vallankumouksellista nousua on aktiivinen boikotti Leninin mukaan merkityksetön ja silloin tulee valita historian ämutkittileva tie.** Käytännössä boikotti onkin hyvin erikoisen tilanteen taistelukeino, jossa kansanliike konkreettisesti osoittaa tottelemattomuutta kapitalistien politiikkaa vastaan. Nykyisessä tilanteessa on tunnettava, että boikottikehotukseen riittävää yhteiskunnallista joukkoliikettä ei ollut v. 1996, 2000 tai 2004. Eikä ole myöskään tänään.

Torjuaksemme EU:n tulee demokraatisoida nykyinen talouspolitiikka ja vaihtaa ylikansallisen pääoman valta kansanvallaksi.

Boikotti on aina verrattavissa rintamahyökkäykseen t. historian suoraan tiehen. Tällainen taktiikka vaatii voimia ja joukkoja. Kun niitä ei ole, tulee valita historian mutkitteleva tie, joka on verrattavissa kompromisseihin. Tästä jo Engels kirjoitti artikkelissaan *ñkommunin pakolaisille* seuraavasti: *ñKysymys on siitä, että käsitellään selvästi proletariaatin todelliset vallankumoukselliset päämäärät ja osataan pyrkiä niihin kaikkien ja kaikenlaisten olosuhteiden, mutkien ja kompromissien kautta.* Tänäkin tuskin millään suunnalla EU-Eurooppaa on tilanne, joka EU:n parlamenttivaaleissa puoltaisi vaali-boikottia.

Taktiikassa on hyväksyttävä kompromissit

Tilanteessa, jossa suuri raha hallitsee suvereenisti koko Euroopassa, STP:n lähimpänä tavoitteenä voi olla vain suurpääoman hallitseman yhteiskunnan demokraatisoiminen, sen politiikan muuttaminen kansan etujen mukaiseen suuntaan. Lähin tehtävämmä on hakea liittolaisia, jotka olisivat valmiita ajamaan näitä tavoitteita ensinnä taloudellisen ja sitten poliittisen taistelun avulla. Siksi toimimme oikein, kun osallistumme liittolaistemme kanssa EU:n parlamentin vaaliin ja esitämme uusikeistolaisten EU- politiikan vastaiset vaatimuksemme sitä kautta. Vaalit eivät ole strategian vaan taktiikan kysymys. Siksi tällainen kompromissi tulee tehdä, kunhan pidämme mielessämme pidempiaikaiset strategiset päämäärämme ja asetamme nykyiset toimet palvelemaan pidemmän tähtäimen tavoitteitamme. Tavoitteemme EU-vaaleissa ilmaisee EU-vaali-ohjelmassamme, ja siitä on turha hakea edes rivien välistä viitteitä, että tukisimme EU:ta.

On herätettävä yhteiskunnallinen aktiivisuus

On puhuttu, että aiempien EU:n parlamenttivaalien alhainen äänestysprosentti olisi osoitus ihmisten aktiivisuudesta ja tietoisuudesta. Mitään merkkejä tällaisesta ei ole, sillä se näkyisi jollain tavalla yhteiskunnallisessa käytännössä ympärillämme. Alhainen äänestysprosentti vaaleissa on lähinnä osoitus passiivisuudesta, välinpitämättömyydestä ja vieraantumuksesta poliitikasta. Kun meillä on tarjota poliittinen vaihtoehto nykyiselle politiikalle, voimme luoda joukkoliikettä EU-suuntauksen muuttamiseksi ja kiinnostuminen EU:n parlamenttivaaleihin voisi olla silta, jota kautta voidaan muutoinkin aktivoitua yhteiskunnallisessa elämässä.

Kysymys EU:n legitimisoinnista

Monet esittävät osallistumisen EU-vaaliin merkitsevän EU:n *ñlegitimisointia* ja perustelevat näin vaali-boikottia. Onko EU *ñlegitimisoinnut* asemansa tänään? Mitä muuta on se, kun ihmiset hyväksyvät autiointinsa EU-rekisterikilvet, ottavat vastaan EU-passin tai maksavat ostoksensa EU-rahalla. Tässä ei pienen marginaalisen ryhmän vaali-boikotti vaikuta millään tavalla. Todellinen boikotti merkitsee - ei fiktiivistä-

vaan todellista onnistumista tässä ns. *ñlegitimisoinnissa* vastustamisessa. Tämä siitäkin huolimatta, että Suomen hallitus ja Eduskunta hyväksyivät EU-jäsenyyden ja EU-raham perustuslakia kiertäen.

On toimittava siinä ympäristössä jossa eletään- Vastaus on vain joukkoliike

EU:n parlamentin vaalit lähestyvät. Vaaleihin osallistumisen vastustajat painottavat mm. seuraavia asioita: *ñEU on eurooppalaisen suurpääoman liitto ja EU-parlamentti on tämän järjestelmän kulissi, jolla kansalaisille hyväksytään ylikansallinen päätäntävalta ja EU-valtioiden itsenäisyyden menetyso tai ñEU:ia kehitetään imperialistiseksi liittovaltioksi valmistamalla sille perustuslaki, joka on valtion perustuslain yläpuolella.* Kaikki tämä on totta. **Kapitalismi luo sen ympäristön, jossa elämme ja siinä meidän on toimittava.** Ei kapitalismin kehittymisen imperialistiseen suuntaan ole este vaaleihin osallistumiselle. Kapitalistien hyökkäys työväenluokkaa vastaan seuraa siitä, että se ei kohtaa minkäänlaista vastavoimaa. Ainoa, mikä sen kykenee katkaisemaan, on joukkoliike. Boikotti ei ole keino luoda joukkoliikettä. EU-vaalien osalta parempi keino on etsiä liittolaisia ja esittää selkeät EU-politiikan vastaiset tunnukset myös EU-vaalien kautta.

Myös kansalliset parlamentit tukevat EU-suuntausta

On ristiriitaista, että kehoitetaan äänestämään eduskunta-vaaleissa ja kunnallisvaaleissa, vaikka kansalliset parlamentit ovat luovuttaneet valtansa EU:lle ja hyväksyvät imperialistisen EU-politiikan. Se ei ole yhtään hyväksyttävämpää, kuin osallistuminen EU-vaaliin, eikä kelpaa boikotin perusteeksi. EU:n kaatamisessa ei ole kysymys pelkästään EU-organisaation kaatamisesta vaan EU:n yhteiskunta- ja talouspolitiikan muuttamisesta ja demokraatisoisesta. Olenaisiin vaikuttamisen keino on hakea muutoksen puolesta mahdollisimman laajaa liittoa. Marginaalisten ryhmien boikottikehotuksella ei ole mitään vaikutusta eikä sitä kukaan kuuntele.

EU on kapitalismin ympäristö

EU on kynnnyt kuluneen 15 vuoden aikana vakiinnuttamaan asemansa kapitalistien valtakoneistona ja kansalliset parlamentit ovat luovuttaneet valtansa EU:n elimille. Boikotin kannattajien perustelut ovat tänään aivan samoja kuin olivat silloin 100 vuotta sitten. Nykytilanteessa ei kuitenkaan ole *ñvallankumouksellisen* kansan hyökkäystä taantumusta vastaan eikä niillä voida perustella vakauttavan boikottia. EU on kapitalismin ympäristö ja siellä meidän on toimittava kapitalismia vastaan.

STP:n EU-vaaliohjelma (lyhennelmä) EU:ta vastaan ja toisenlaisen Euroopan puolesta

Kokousväki keskittyi alustusten kuunteluun

STP vastustaa EU:n ajamaa pääoman ja keinottelun vapautta, jonka tuhoisat seuraukset näkyvät nykyisessä talouskriisissä ja sen laskujen maksattamisessa työntekijöillä ja vähävaraisilla. EU:n luonne näkyy eri alueiden ja jäsenmaiden eriarvoisuutena. Valtaa on keskitetty suurimmille jäsenmaille, etenkin Saksalle ja Ranskalle pienempien maiden kustannuksella. EU ei ole tuonut myöskään luvattua vakautta ja hyvinvointia, vaan lisännyt köyhyyttä, työttömyyttä, työehtosopimusturvan murentamista ja eriarvoisuutta.

Vaadimme Suomen valtiollisen itsenäisyyden ja kansanvallan palauttamista, aitoa demokratiaa ja näiden pohjalta rakentuvaa kansainvälistä yhteistyötä. Nykyinen maailmanlaajuinen finanssikriisi ja talouslama todistavat, että maassamme tarvitaan kansallinen pankkisektori, joka turvaa kotimaisen tuotannon ja rahoituksen tarpeet.

EU on aikanaan synnytetty puolustamaan Euroopan entisten siirtomaavaltiojen imperialistisia etuja. Se ei ole luonut tavoitteistaan, vaan tähyilee edelleenkin mm. Venäjän ja Lähdän energia- ja raaka-ainevaroja. EU:n on perustettava politiikkansa muihin maihin i ja etenkin kehitysmaihin i kaikkia hyödyttävään rakentavaan yhteistyöhön eikä näiden maiden riistoon. Unioni on tarpeeton yhteenliittymä ja sen kaikki todelliset tehtävät on toteuttavissa Euroopan neuvoston kautta.

STP osallistuu EU:n parlamentin vaaliin, jotta äänestäjillä on mahdollisuus vastustaa EU:ta ja vaatia toisenlaista Eurooppaa, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi on tärkeämpää kuin liikevoitot ja pörssikurssit. Vaaleista on syytä tehdä vastalause pääoman etuja ajavaa euroeliittia ja rasismia vastaan. STP tuo vaaleihin vaihtoehdon valtapuolueiden edustamalle EU-komentoon alistamiseksi.

Euroopan militarisoitua vastaan

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan on perustuttava puolueettomuuteen, mikä tarkoittaa Nato-jäsenyyden torjumista. Natolla ei ole mitään muuta merkitystä ja tavoitetta kuin ylivaallan tavoittelu maailmassa. Sellaissa tavoitehalu olla mukana. Suomen liittymisen Natoon merkitsisi vain suomalaisten sotilaiden lähettämistä milloin mihinkin sotiin taistelemaan suurten valtioiden imperialististen etujen puolesta.

STP vaatii kansanäänestystä ja Lissabonin sopimuksen hylkäämistä

EU:ssa demokratia on sotkettu pääomapiirien voitontavoittelun jalkoihin. Esimerkiksi Lissabonin sopimuksesta on järjestetty kansanäänestys vain viidessä maassa i niissä maissa joissa sopimuksen läpimeno piti olla varmaa. Nyt EU-johtajat ovat mitätöineet kaikkien perustuslain häviöön päätyneiden äänestysten tulokset. Oli ilmeistä, että myös **Irlannin, Puolan, Tanskan, Portugalin, Tšekin** tasavallan ja **Britannian** kansanäänestyksissä Ei-äännet voitaisivat i jos äänestys sallitaan. Myös Suomessa perustuslaki hylättäisiin.

Ylin lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivalta ovat EU:lla

Eduskunta on luopunut keskeisimmistä tehtävistä, mikä sille kuuluu, lainsäädännöstä. Nyt keskeisin osa lainsäädännöstä tulee EU:n sanelemana direktiivinä, asetuksena tai määräyksenä. Valtion ylimmän vallan, valtiovallan, joka Suomen perustuslain mukaan kuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoontunut eduskunta on luovutettu EU:lle. Vallan keskittyminen EU:lle on merkinnyt demokratian jyrkkää supistumista. Ylin tuomiovalta on siirretty EY-tuomioistuimelle, joka on niin kaukana suomalaisista ja Suomen olosuhteista kuin mikään voi olla. Sen tuomio- ja päätösvalta, josta ei voi valittaa, ylittää Suomen kansallisen korkeimman tuomiovalan.

EU:n määräysvallassa on myös ylin budjettivalta. Jokaisen itsenäisen valtion tunnusmerkkinä on oma raha, oma keskuspankki ja sillä

tulleita puheenvuoroja sekä lyhennelmän STP:n EU-vaaliohjelmasta

Pekka Tiainen alustaa maailmantaloudesta

valuuttavaranto. Ylin budjetitvalta ja rahapolitiikka on palautettava Suomeen. EU ei saa puuttua asioihin, jotka sille eivät kuulu.

Vapaakauppaa on rajoitettava ja sen sijaan paikallistaloutta tuettava!

Vapaakaupan, joka oli EU:hun liittymisen ennakkoehto, tilalle on kehitettävä maita ja kansoja tasavertaisesti hyödyttäviä kaupan muotoja. On saatava tiukka kontrolli globaalille taloudelle ja ristikkäis-kaupalle i raaka-aineden ja tuotteiden kuljetus edestakaisin pitkiä matkoja rasittaa ympäristöä i maata, vesistöjä ja ilmastoa. Maamme ja maapallon resurssit eivät kestä mielellöntä tavaroiden edestakaisin kuljettamista. Keskisuuren ja pieneten yritysten rajasuojaa on parannettava ulkomaisen jättiyritysten ylijäämätuotannon tuonnin rajoittamiseksi maan tuotannon omavaraisuuden, monipuolisen tuotannon ja osaamisen laajentamiseksi sekä työllisyyden parantamiseksi.

Myös elintarviketuotannon kansallinen omavaraisuus on turvattava. Maataloustuotteiden omavaraisuus on itsenäinen kansakunnan yksi keskeinen ominaispiirre. Tärkeimmät elintarvikkeet on tuotettava ja jalostettava siellä missä ne kulutetaan. Maataloustukia säätelee EU ja viennistä ja tuonnista päättää kansainvälinen suuropäätös.

Kun tuotannon omavaraisuus on olematon ja kansa elää lähes yksinomaan viennin ja tuonnin varassa se on taloudellisesti täysin riippuvainen ulkopuolisista ja itsenäisen talouspolitiikan hoitamisen on lähes mahdotonta. Siksi päätökset omavaraisuudesta on tehtävä nyt.

EU:n kilpailusdirektiivi purettava

Kuntatalouden, ympäristön yms. kannalta olisi välttämätöntä kuntien ja muiden julkisyhteisöjen toiminnossa suosia paikallisia toimijoita. Tähän EU:n kilpailutusvaatimus kuitenkin anna mahdollisuuksia, vaan johtaa monissa tapauksissa järjestöjen seurauksiin liikenteen, erilaisten kuljetusten ym. palvelujen tuottamisen osalta. Tällainen kil-

pailutus on väestön kannalta kielteistä ja johtaa työntekijöiden aseman ja palkkojen heikentymiseen. Kilpailutus, jossa kustannuskriteerit ovat erilaiset, on järjetön ja lähipalvelut etäännyvät tulevat vaikeammin saataviksi ja entistä kalliimmiksi.

Julkisen sektorin purkamisen ja yksityistäminen pysäytettävä

Terveystuotantoa on kehitettävä pelkästään yhteiskunnallisena toimintana. Pyrkimys julkisten palveluiden yksityistämiseksi on osa EU-politiikkaa ja johtaa palveluilla rahastamiseen ja ihmisten eriarvostamiseen ja heikommassa asemassa olevien ihmisten laiminlyömiseen. Terveystuotantoa on kehitettävä julkisina palveluina, jolloin ne maksetaan yhteiskunnan varoista. Kansantuloa on jaettava nykyistä oikeudenmukaisemmin. Yritys- ja pääomatulojen verotus on palautettava EU-kautta edeltäneelle vuoden 1990 tasolle. Se turvaisi laajenevien julkisten palvelujen rahoituksen.

STP esittää, että maassamme tulisi rakentaa hyvin varustettu terveyskeskus, joka olisi kohtuullisen matkan päässä ja jokaisen asukkaana ulottuvilla.

Suvaitsevaisuus ja tasa-arvo

Vaikka STP vastustaakin EU:ta sen nykyisessä muodossaan, ei se merkitse aidon kansainvälisyyden vastustamista. Haluamme edistää kehitysyhteistyötä. Sanomme myös ei maahanmuuttajavastaisuudelle ja toivotamme Suomeen terveelliseksi kaikki maahanmuuttajat, joiden on pakko muuttaa pois kotiseudultaan tai maastaan. Maahanmuuttajien kotouttamista on parannettava. Heille on turvattava työpaikat ja kohtuullinen tasavertainen asumisen kantaväestön kanssa.

Nykyinen tilanne maailmassa vaatii uusia ratkaisuja

Globalisaation ja vapaiden pääomaliikkeiden nimiin vannonut harvinaisuus on saanut aikaan ympäristöongelmien ja hyvinvoinnin alasajon lisäksi ennen-

EU ja maailmantalous

Pekka Tiainen

Ongelma on EMU-maiden talouskehityksen eriaikaisuus

Eilen 23.3.09 Helsingin Sanomat kirjoitti nStora Enson siirtävän tuotantoaan Ruotsiin halvan kruunun ja edullisen puun takia. Tesisit Suomen markan puolesta julkaisimme 4.4.2001. Siellä totesimme: nNousu- ja laskusuhdanteet toteutuvat eri maissa eri aikaisesti. Ongelmallista onkin miten EU:n talous- ja rahaliitossa Emussa mukana olevat maat pystyvät tasoittamaan talouksiensa suhdanteita. Muista EU-maista merkittävästi poikkeavan tuotantora-kenteensa vuoksi tämä on erityisen vaikea ongelma Suomessa. Ilman omaa rahaa valuuttakursseja ei voida muuttaa. Siksi kustannuskriseistä yritetäänkin selvittää kovalla talouspolitiikalla, irtisanomisilla, palkanalennuksilla ja heikentämällä Ayläikettä.

Pysykö EMU kasassa...

Tänään elämme kriisiä, josta varoitimme. EU on käyttänyt rahaa elvyttämiseen 200 miljardia u. Yhdysvallat on luvannut käyttää 600 mrd u ja Kiina 500 miljardia. Herää kysymys, miksi EU ei halua enempää elvyttää. Kun Itä-Saksa liitettiin Länsi Saksaan, Itä-Saksan teollisuus romahti Länsi-Saksan teollisuuden vallatessa entisen DDR:n markkinat. Sitä paikkaitin valtion budjetirahalla. Sen jälkeen Saksa on rahoittanut Unkaria hankkimalla omistukseensa Unka-

näkemättömän talouskriisin. Se lisää inhimillistä hättää entisestään. Sen tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn sekä sen tekijät ja heidän etunsa suurten pääomien ja niiden omistajien etujen edelle. Ainoastaan sillä voidaan luoda perusta edessä todella suurten edessä olevien (mm. työttömyys-) ongelmien ratkaisemiseksi.

Suuria edessä olevia ongelmia ovat jatkuvasti kasvava työn puute, työttömyys, lisääntyvät osa- ja määräaikaistyöt, pienet (palkat ja eläkkeet) ansiotulot, väestön ikääntyminen ja ilmastonmuutos. STP on Europarlamentissa ennen kaikkea pienituloisten puolustaja ja vastavoima teollisuuden lobbareille.

EU vaalit

Suomi ei ole EU:n laillinen (de jure) jäsen, vaikka se todellisuudessa (de facto) se sitä onkin. Suomi liitettiin EU:n rikkomalla sen aikaista perustuslakia, joka vasta 1999 muutettiin vastaamaan sitä menettelyä, jolla liittymis-sopimus hyväksyttiin. Tästä johtuen STP europarlamentissa vaatii EU:n hajottamista, Suomen irtottamista EU:n valejäsenyydestä, ylimmän lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivallan palauttamista takaisin Suomen eduskunnalle.

STP vaatii, että Suomen tasavallan on oltava itsenäinen, suvereeni tasavalta, jossa valta kuuluu kansalle!

rin yritystoiminnan lähes kokonaissuudessaan. Nyt Unkarin talous on romahtanut, kuten tytäryhtiötalous Irlanninkin. Saksalaisten rahaa meni sinne. Nyt perustellaan että Saksan siellä olevia rahakassoja ei pidä käyttää elvyttämiseen, vaan ne tulee säästää Baltian pelastamiseksi. Kriisistä tulisi pelastaa myös Puola ja Kreikka. Itävallan pankkien valtavana luotonannosta 70 % on mennyt Itä- Eurooppaan. Siellä tapahtuneen taloudellinen romahduksen johdosta on syntynyt jättimäisiä luottotappioita ja Itävallan talous on vaikeuksissa. Italia on vaikeuksissa kuten monet Euroopan maat, jotka sitten ovat velkaantuneet. On noussut kysymys pysykö EMU kasassa.

... ja kyetäänkö kapitalismi pelastamaan ?

Aiempi perustelu, että Euroopan valtioiden talouskehityksen eriaikaisuus tekee vaikeaksi yhden valuutan, osoittautuu näin todeksi. EU natisee liitoksissaan. Asetuu kysymys, pystytäänkö EU ja EMU pitämään kasassa ja kyetäänkö kapitalismi pelastamaan. Yhdysvaltain entinen valtiovarainministeri Paulson, eräs neoliberaalisin ykköshenkilöitä vaatii, että kapitalismi on pelastettava sitä säätelemällä. Ykkösteemaksi G20 maiden Lontoon kokouksen alla on nousemassa finanssimaailman säätelevä Kysymys onkin siitä, että EU ei halua enempää elvyttää, jotta kriisistä voidaan pelastaa itse EU sekä sen talous- ja rahaliitto. Muistissa oli miten kävi Lehman Brothersille 15.9.2008 kun se meni konkkaan. Pankki päätettiin pelastaa yhteiskunnan rahalla. Eli rahaa tarvitaan finanssikriisistä selviämiseen. Pankit, EMU, EU ja kapitalismi pitää pelastaa sen kautta, että rahajärjestelmä pelastetaan mutta veronmaksajien rahoilla.

Iso kysymys on ensi vuosi

Syksyllä Venäjän kansantuotteen arveltiin nousevan 5%. Tänä vuonna arvellaan sen laskevan 5-8%. Ruotsin kansantuote laskee 4%, Länsi-Euroopan 3-4 % kuten myös Pohjois-Amerikan. Kiinan talouskasvu on hidastunut. Suomen kansantuotteen arvellaan laskevan 4 %. Tämä tarkoittaa työttömyyden kasvua. Ensinnä lomautuksia, joista osa kääntyy irtisanomisiksi. Iso kysymys on ensi vuosi. Jos nyt aletaan reagoida leikkaamalla ostopuomaa heikomman työllisyyden takia, julkinen sektori alkaa leikkaamaan tai yritykset supistavat investointeja, niin meillä on tulossa toinen samanlainen vuosi ja silloin on työttömyys korkeissa lukemissa. Samanlaiset seuraukset olisivat jos Euroopassa tapahtuisi Yhdysvaltojen kaltaisen pankikriisi. Toinen kriisin aiheuttaja voisi olla se, että Kiinan poliittinen järjestelmä kaatuisi jättimäisen työttömyyden ja hidastuvan kasvun seurauksena. Kiinan kasvu on vielä 6,5 %, mutta jos se hiipuu lisää, niin siellä on odotettavissa rauhattomuutta. Ehkä Kiinan järjestelmä ei kaadu, mutta tilanne voi johtaa kriisiin, joka levittää maailmanmitassa. Myös maailmankauppa on supistunut, mikä näkyy viennissä ja se näkyy hyvin nopeasti kaikenlaisissa alihankinnoissa.

Eläkerahastojen tappiot lisittävä valtionvelan kasvun

päälle

Meillä valtion velka kasvaa neljän vuoden aikana ehkä 25-30 miljardia. Suomen velka kansantuotteeseen nähden on n. 30 % ja se nousisi nyt 50 %:ttiin ja huonossa vaihtoehdossa 60%:ttiin. Yhdysvaltojen velka on 100 % kansantuotteesta ja Japanissa se on 200 % eli kahden vuoden kansantuote. Valtionvelan kasvu on kuitenkin näköpiirissä. Mutta 90-luvun lamaan verrattuna meillä ovat nyt eläkerahastojen n. 28 miljardin tappiot. Se tulee laskea 30 miljardin valtionvelan kasvun päälle. Kun Katainen kertoo isoja velan kasvulukuja, niin hän jättää kertomatta, että vastapainona valtiolla on siinä myös saatavaa. Tämä tarjoaa mahdollisuuden kaitelaisille hämähäyksille. Kuitenkin, jos me laskemme mukaan eläkerahastojen tappio, syntyy iso summa.

Menoleikkauksien pohjustusta

Eläkerahastojen tappioiden seurauksena työnantajan työeläkevaikutusmaksut ovat prosentin korkeammat seuraavaan 10 vuoden aikana, kuin mitä ne muutoin olisivat. Työnantajalle se korvataan yritysten kansaneläkevaikutusmaksun alennuksella. Muille se luvattiin kompensoida veronkevennyksillä. Jos näin tapahtuisi, niin loppukädessä eläkelasku siirtyy valtion kassaan. Millä tämä kassa sitten täytetään? Koska EU ei halua elvyttää, kertoo se halusta leikkauksiin. Katainen onkin alkanut pohjustamaan menoleikkauksia. Missä sitten olisi odotettavissa leikkauksia? Kuntatalous on yksi, mikä laitetaan kärsimään. Kun aiemmin valtion toimintoja liikelaitostettiin, niin nyt voidaan supistaa valtion muuta henkilöstöä. Listalla tulevat olemaan myös ennen kaikkea verojen: ympäristöveron, valmisteverojen, ALV:n, sähköveron, sekä muiden valmisteverojen korotukset. Sitten tulee yliopistojen kaupallistaminen, eli uusi yliopistolaki. Yliopistojen valtion rahoitusta alennetaan, jolloin ne joutuvat kerjäämään markkinoilta enemmän rahaa. Tämä on yksi säästötoimenpide. Säästöjä tullaan hakemaan kaikkialla. Jatkossa varmaan painostetaan edelleen eläkeikärajan nostamiseen.

Vastavoima syntyy

Talouspoliittinen käänne näyttää johtavan laajenevaan vastustuseseen, mikä muodostaa pohjan tulevalle toiminnalle. On muodostunut erilaisia kansanliikkeitä: työpaikkojen supistamista vastustavat liikkeet, yliopisto-ihmisten liike vastustamaan hallintolain muuttamista, valtion hallinnon henkilöstön liikehdintä säästötoimenpiteitä ja siirtoja vastaan, sekä liikkeitä kuntapalvelujen supistamista vastaan. Nämä eivät kysy, onko EU-olemassa vai ei, onko EMU olemassa vai ei. Ne kysyvät onko rahaa vai ei. Kampanjat lähtevät asioista, mitkä kulloinkin nousevat esille. Ne johtavat myös arvosteluun näitä EU-kytkentöjä talouspoliittista linjaa kohtaan. Näin linkki tulee sieltä EU:niin, Mutta se ei ole suoraviivainen riitti EU:sta, vaan kytkeytyy liikkeisiin, joita nyt on muodostumassa. Asiat, jotka nyt nostetaan esille, tulevat jatkumaan ainakin vuoden 2011 eduskuntavaaleihin.

Työtä, rauhaa, turvallisuutta - STP

Vapputervehdykset 2009

Kommunistien Liitto ry
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
Suomen Työväenpuolue rp
KTP:n Helsingin Piirijärjestö ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry
SKP:n Linnunlahden osasto
Pirkanmaan Kansandemokraatit

Helsingin Betonirauhoittajat, RL:n os. 280

Oskari Lahtinen
 Reino Lahtinen
 Esko Auervuolle
 Jouko Pääkkö
 Osmo Kuusisto
 Kimmo Tiikkainen
 Reijo Tamminen
 Markku Rissanen

Helsinki

Inari Heinonen
 Pekka Tiainen
 Sirpa Mittilä
 Tauno Wallendahr
 Ville Rahikainen
 Raika Kontturi
 Kai Kontturi
 Ingrid Hämäläinen
 Bertta Laine
 Pipsa Valo
 Juhani Valo
 Juho Haavisto
 Anna Haavisto
 Reijo Katajaranta
 Heikki Männikkö
 Tarja Männikkö
 Janne Rahikainen
 Miina Vuorinen
 Juhani Jussinpoika
 Antero Nummiranta
 T. Pirttilä
 Mämmiveikko
 Ari Kukkonen
 Irja Kukkonen
 Jesse Kukkonen
 Matti Laitinen
 Aarni Mielala
 Sakari Kuusmin
 Hannele Salava
 Eino Lindroos
 Paavo Heikkinen
 Kaarina Heikkinen
 Harri Jalo
 Simo Heikkinen
 Marja ja Liina
 Finski ja Helmi
 Viljo Kubin
 Mark Rumbin
 Riitta Auervuolle
 Larmo Lehtola
 Juha Molari
 Petri Krohn
 Emmi Peltonen

Espoo

Hannu Kautto
 Teuvo Vikman
 Johan Bäckman

Markku Nieminen
 Iida Koivisto
 Lari Koivisto
 Esa Koivisto
 I. Koivisto
 S. ja T. Pyykkönen
 H. Koivisto
 Esko Koivisto

Porvoo

Yrjö Nieminen
 Pertti Pitkänen
 Pirkko Nokkala
 Matti Wahrman
 Teresia Ollas
 Kaija Siippainen
 Tommi Wahrman

Olga Grigorieva
 Jukka Kaunas
 Nadja Järvinen
 Heikki Laaksonen
 Reijo Linnalo

Loimaa

Juha Kieksi
 Soile Turkulainen

Hämeenlinna

Pasi Ranki
 Erkki Ranki
 Maire Ranki
 Juhani Lavikainen

Uusikaupunki

Vuokko Kangas

Joensuu

Ari Sulopuisto
 Arvo ja Irma Kettunen
 Hilja ja Veijo Saarelainen
 Seija ja Pentti Päivinen
 Eevi Martikainen
 Teuvo ja Pirkko

Kuopio

Juhani Tanski
 Taito Taskinen

Haapajärvi

Heikki ja Elvi Siika-aho
 Pentti ja Helli Siika-aho

Oulu

Paavo Junttila
 Saara Lehtomaa

Tallinna

Leena Hietanen

Asbestkamp 85

Wäinö Pietikäinen
 Pentti Katainen
 Heikki Rajamäki
 Edit Pöntynen
 Riitta Vainionpää
 Anita Salvén
 Aune Jakola
 Rainer Andersson
 Kjell Bygdén
 Paulina Collao
 Ritva Toimi
 Johan Wiman
 Mary Andersson
 Hannu Kukkonen
 Jorma Talikka
 Toivo Hakkarainen
 Anna-Liisa Räsänen
 Reino Halttu
 Seppo Keränen
 Arvo Keiskander
 Mats Nordlund
 Espanjalainen toveri
 Taina Tarvonen

Göteborg

Eija Tolonen
 Eero Saarinen
 Merja Andersson
 Elma Joensuu

Tommi Lievemaa

Espoo, Otaniemi

Jaakko Muilu
 Katja Sissi
 Elina Kämppe
 Haagan Flikka
 Mishka
 Heikki Männikkö
 Jaana Nurmi
 Katariina Nurminen
 Paavo
 Jouko Leinikka
 Elvis
 Jaakko Laurikainen
 Pertti Leino
 Pentti Kytö
 Laura Jussilainen
 Punapaita

Vantaa

Eira Kärki
 Marja-Liisa Juvonen
 Heikki Uusimäki
 Ulla Hämäläinen
 Juha Kärki
 Leo M. Nieminen

Tuusula

Ari Kivivirta
 Merja Kivivirta
 Salla Kivivirta
 Saana Kivivirta
 Lola Kivivirta
 Valtter Kivivirta

Kalevi Wahrman
 Pekka Kokkinen
 Aune Manelius
 Heikki Leinonen
 Keijo Aaltonen
 Tuukka Wahrman
 Hannu Henttonen

Hausjärvi

Janne Nummela

Kerava

Abdullah Tammi

Uusikaupunki

Esko Rintala

Turku

Esko Luukkonen
 Anne Luukkonen
 Mauri Rintala
 Galina Rintala
 Ines Mäkilä
 Silja Mäkilä
 Veera Eloranta
 Marja-Terttu Arttala
 Teuvo Turunen
 Risto Lajunen
 Timo Turunen

Raisio

Matti Järvinen
 Rauha Helenius
 Soile Lahti

Janakkala

Jorma Talikka

Pertteli

Heikki Typpö

Tampere

Martti Satri
 Antti Siika-aho
 Jukka Sappinen
 Matti Linna
 Ville Mäkinen
 Aimo Minkkinen
 Risto Koivula
 Vejas Koivula
 Zhemyda Koivula

Nokia

Erno O. A. Laitinen

Jämsänkoski

Reino Welling
 Mirja Welling
 Erkki Flyktman
 Veikko Flyktman

Mäntsälä

Kirsti Manninen
 Seppo Peltola

Lahti

Anja Saarikko
 Timo Saarikko
 Juha Forss

Antifasisteille voitto!

Tampereella antifasistien mielenosoituksessa vastustettiin yrityksiä muuttaa 2. maailmansodan lopputulosta. Etualalla Ville Rahikaisella on kädessään kopio lipusta, joka nostettiin Berliinin valtiopäivätalon katolle merkiksi Saksan tappiosta.

Historian väärentäminen Venäjän vastaisen informaatio- ja aseena (antifasistien seminaari) pidettiin suunnitellusti toimintakeskus Vuotsussa maanantaina 20. huhtikuuta 2009. Tämä tilaisuus saatiin pidettyä siitäkin huolimatta, että Tampereen yliopisto oli aiemmin perunut yhden tilaisuuden järjestäjän, Pirkanmaan Kansandemokraattien tekemän tilavaruuden valtaan herjakampanjan ja painostuksen jälkeen.

Tilaisuuteen oli saapunut n. 40

osanottajaa. Tämä oli erittäin mieluinen osanottajamäärä, sillä tilaisuuden pitopaikka oli häirinnän yms. takia jouduttu pitämään salassa viime hetkiin saakka. Tilaisuuteen saapui väkeä eri puolilta Suomea ja paikalla oli myös runsaslukuinen virovenäläisten edustus. Vaikka tilaisuuden virallisina järjestäjinä toimivatkin Pirkanmaan Kansandemokraatit ja Suomen Antifasistinen Komitea, oli paikalle saapunut edustajia lukuisista eri järjestöistä sekä tietysti yksittäisiä ihmisiä sekä toimittajia. Paikalla oli myös jonkin verran opiskelijoita

mm. historian laitokselta.

Tilaisuus oli alunperin kutsuttu koolle ProKarelian ja Tykistökilta ry:n vihanlietsontatapahtuman vuoksi. He järjestivät samana päivänä Hervannan Technopoliksessa tilaisuuden, jossa latviaalaisten uusnatsien tuottaman Soviet Story I propagandaelokuvan varjolla ja propagandaelokuvan varjolla vihanlietsontaa toteutettiin. Tilaisuuden tarkoituksena oli myös vihanlietsontaa toteutettiin. Tilaisuuden tarkoituksena oli myös vihanlietsontaa toteutettiin.

Antifasistien tilaisuudessa kuultiin kymmenkunta napakkaa pu-

heenvuoroa, jossa tuotiin esille mm. ProKarelian lahkomainen luonne, fasistisen historian uudelleenkirjoittamisen syistä ja seurauksista, Soviet Storyn sisältämistä vaiheista, Vironvenäläisten tilanteesta, Lenin-museon tärkeydestä Tampereelle ja historian myyttien purkamisen tärkeydestä.

Mielenkiintoisen puheenvuoron piti toimittaja Leena Hietanen, joka käsiteli virovenäläisiin kohdistuvaa apartheid-politiikkaa ja sen syitä. Hän kertoi kuinka ProKarelian suunnitelmat venäläisväestöä kohtaan mahdollisen Karjalan palauttamisen jälkeen perustuu juuri tälle samalle apartheidpolitiikalle. He eivät saisi kansalaisuutta, ja heitä kohtaisi mm. Maksim Revan samassa tilaisuudessa esille tuoma kulttuurillinen kansanmurha.

Politiisena vankinakin tunnettu Dmitri Linter kertoi omassa puheenvuorossaan fasistisen propagandan voimakkaasta vaikutuksesta ja totesi, että esimerkiksi Virossa tällaisen tilaisuuden järjestäminen ei olisi ollut mahdollista.

Tilaisuudessa esitettyjen puheenvuorojen yhteinen sanoma oli, ettei historiaa pidä uudelleenkirjoittaa fasistien myyttien varaan, Suomen sotasyysllisellä ei pidä rehabilitoida ja Tampereelle ja Suomen historian tuntemuksella kannalta tärkeää Lenin-museota ei tule alasajaa tai muuttaa irtokuvakseen. Tilaisuuden järjestäjät ja

puhujat toivoivat, että tämä tilaisuus kokonaisuudessaankin edistäisi keskustelua omasta lähihistoriastamme ja myyttien murtaamisesta Suomessa.

Antifasistien seminaari jatkui Hervannassa mielenosoituksella, jonne saapui n. 30 ihmistä. Mielenosoitus ProKarelian ja Tykistökiltan tapahtumaa vastaan keräsi paikalle runsaasti mm. lehdistön ja tv:n edustajia sekä tietysti utelaita katsojia. Fasistien puoleta oli myös väkeä, jotka lähinnä tyytyivät taivastelemaan mielenosoitusta, heiluttelemaan Stalinin ja Hitlerin kuvia sekä huutelemaan rivouksia. Muutoin mielenilmaus sujui rauhallisissa, mutta innostuneissa tunnelmissa.

Mielenosoituksessa kuultiin ja nähtiin mm. seuraavia iskulauseita: **ñ**Oikeutta sotasyysllisille- Ryti hirtteen!ö, **ñ**Fasismi murskaksitö, **ñ**Näpit irti Karjalasta!ö, **ñ**Alas fasismi!ö, **ñ**Kunnia neuvostopar-tisaaneille!ö. Näillä osittain provokatiivisillakin iskulauseilla haluttiin korostaa vastapuolen propagandan naiivia luonnetta.

Koko tilaisuuteen osallistui ainakin seuraavien järjestöjen edustajia: Suomen Antifasistinen Komitea, Pirkanmaan Kansandemokraatti, Sodan ja fasismin vastainen työ ry., Suomen Islamilainen Puolue ja Ihmisten Suojelu Yhdistys ry.

Talven suuri eläketaisto

Eläkkeistä ja eläkeläisistä käytävän keskustelun teemat vaihtelevat eri aikakausina. Vajaa 15 vuotta sitten eduskunnan apulaisoikeusasiamies **Pirkko K. Koskinen** alkoi eläkkeelle jäätyään käyttää äänioikeuttaan enemmän lehdistön palstoilla ja ehdotti äänioikeuden viemistä eläkeläisiltä eli - kuten hän asian ilmaisi - öhoriskoiltä. Ehdotus ei saanut vastakaikua.

Nelisen vuotta sitten Etlan ja Evan silloinen toimitusjohtaja Pentti Vartia esitteli nobelisti **Friedrich Hayekin** yltiöuuliberalismin kyllästämää ajatusta poistaa äänioikeus julkisen tuen varassa eläviltä ja julkisen vallan palveluksessa olevilta virkamiehiltä. Tieteessä tapahtuu -lehden artikkelissaan Vartia arveli eläkeläisten äänestävän kaikissa vaaleissa itselleen mieluisia eli seniori-ikäisten etuja ajavia poliittikkoja. Kaiken lisäksi eläkeläiset ovat kovin ahkeria äänestäjiä nuorisoon verrattuna. Evalaisporukkaa kait kauhistutti ajatus, että yritysten voimistuminen olisi tulevaisuudessa tärkein yhteiskunnallinen tavoite. Tämänkin ajatus häipyi nopeasti keskustelusta.

Kolmisen vuotta sitten pähkäiltiin ostovoimaltaan pahasti jälkeenjääneiden eläkkeiden ongelmaa. Hallituksen ja eduskunnan eläkeläisluokkakokoukset olivat ajaneet pienituloiset eläkeläiset ahtaalle. Kun 1960-luvulla palkansaajille luvuttu eläke oli 60 % sen perusteena olevasta ansiotasosta, eläke olikin vain 36-40 % palkoista. Päättäjät kylmästi suositelivat itse maksettua eläkevakuutusta tai työntöön jatkamista yli eläkeiän.

Vuoden 2005 eläkeuudistuksen jälkeen todellisen eläköitymisiin nostamistavoitetta on selvästi kiristetty. Vuoden 2009 alussa julkaistiin valtion ja tärkeimpien etujärjestöjen yhteisen talousneuvoston sihteeristön ikääntymisraportti, jossa tavoitteeksi asetettiin se, että ihmiset jaksaisivat töissä pitempään i lähemmäksi eläkeikää.

Viime helmikuussa pääministeri Matti Vanhanen kävi Rukalla hiihtelemässä. Miehellä oli murheita: kunnallisvaaleissa Keskusta oli menestynyt heikosti, puolueen ja pääministerin gallup-uusio oli historiallisen matalalla: kyselyjen mukaan puoluetta kannatti alle 20 % kansalaisista. Lohdista oli otsikoita **ñ**Vanhasen lähtölaskenta alkoi kunnallisvaaleista, ja **ñ**Vaativuodet puoluejohtajan vaihdosta voimistuvat jne. Keskustalla on vaikeuksia sekä puolueen sisällä että myös kansantaluskujen kanssa. Yksi syy siihen oli pahamaineinen Kunta- ja palvelurakenneuudistus-hanke (Kupru). Kepun puoluevaltuuskunta oli myös korostanut, että puolueen profiilia pitää selkeästi nostaa.

Sodanjulistus Rukalta

Miten keisarit, kuninkaalliset tai muut vallanpitäjät toimivat, kun kannatus romahtaa ja on sisäisiä vihollijoita? He etsivät ulkoisen siltan. Nähdessään ladun varassa jäniksen papanoita kevät-auringon sokaisema Vanhanen oivalsi, että konflikti saadaan aikaan ehdottamalla suoraan puskasta eläkeiän korotusta. Käihinä syntyy pomminvarmasti, kun selitetään, että ihmiset pysyvät työkykyisinä pitempään säätämällä asiasta laki.

Niin saatiin keskusta ja ay-liike vastakkain. Ehdotuksella oli ihmiseläke-taka-ajatus i jopa Tarja Halonen pyysi Vanhasta kertomaan ehdotuksen todellisuudesta tulkintaperustat. Perinteisesti eläkeuudistukset on valmisteltu kolmikantaisesti. Vanhanen perusteli erikoista menettelyä sanoen, että hän tiesi jo etukäteen työmarkkinajärjestöjen kielteisen kannan. Se olikin päivän selvää, koska esitys polki jalkoihin työmarkkinajärjestöjen juuri tehdyn sosiaaliturvan, jossa oli sovittu myös eläkeasioita. Vanhanen muistuttaa varmasti hyvin kuinka vii työreformin kanssa 90-luvulla, kun porvarihallitus yritti toteuttaa sitä ja ay-liike silloinkin mobilisoi taistelun työttömyyskorvauksesta.

Asia käsiteltiin yksikantaperiaatteella mukaisesti hallituksen poliittikkariikissä ja eläkeiän alarajaa päätettiin nostaa asteittain nykyisestä 63 vuodesta 65 vuoteen. Eläkeikää oli tarkoitus nostaa vuosittain kahdella kuukaudella vuodesta 2011 alkaen, jolloin korotus saavutettaisiin noin 12 vuodessa. Myös varhaiseläkejärjestelmien alarajaa haluttiin hylätä ylöspäin vuodesta 2013 alkaen, mitä perusteltiin sillä, että muuten ihmiset siirtyvät työelämään ulkopuolelle varhaiseläkkeiden kautta. Vanhanen myönsikin, että eläkejärjestelmää rukataan taantumaan varjolla, sillä nyt se on helpompi tehdä.

Tapahtui juuri niin kuin Vanhanen ounasteli: työmarkkinajärjestöt tuomitsivat erikoisen menettelyn ja eläkeiän korotuksen, koska se olisi merkinnyt suurtyöttömyyden oloissa vanhemmille työntekijöille vuosien kurtistossa

roikkumista pienellä korvauksella ja eläkkeen tason rajua alenemista. Siksi kokoomus oli hissukseen. Esitys oli keskustan johdon salajuoni.

Rähiä alkaa

Eduskunnan ns. oppositio, joka yleensä aina tukee hallituksen uusliberalistisia esityksiä, syrjäytettiin täysin uudistuksen valmistelusta i kuten sosiaaliturvan kehittämistä pohtivasta Sala (Sata) -komiteastakin. Mutta tapahtui muutakin, mitä Vanhanen ei ehkä odottanutkaan. Kansa kaikkialta lähti taisteluun. Äärimmäisen yksipuolinen ja työmarkkinajärjestöjä ja eläkeasiantuntijoita kuulematta kehnosti valmistettu eläkeiän nostopäätös kärjisti ilmapöytä. Palkansaajajärjestöt aloittivat vastatoimien valmistelun. Jos jompi kumpi osapuolista ei peräänny, maa ajautuu kohti yhteenottoa. Hallitus hylkäsi kolmikantaisen valmistelun ja teki yksin päätöksen.

Porvarihallitus yritti ottaa kolmikannalta valtaa itselleen. Vanhanen toimi eläkeratkaisussa varsin tökerösti. Hän ei osoittanut psykologista pelisilmää. Hänen olisi ollut järkevää kutsua työmarkkinajärjestöt neuvotteluihin ja kertoa hallituksen toiveet asiassa? Hallitus joutuu vielä hiomaan eläkeratkaisun yksityiskohtia kolmikantaisesti. Toinen marssijärjestys olisi luonut otollisemman maaperän jatkovalmistelulle, koska kukaan ei ole kyseenalaistanut sitä, että Suomessa työuria on pidentävä. Ylempät toimihenkilöt ilmaisivat valmiutensa yleislakoon ja samanlaista henkeä oli kaikissa palkansaajajärjestöissä. Ammatilliset keskusjärjestöt organisoivat suurta yhteistä valtakunnallista

luottamusmiessuostusta. Internetissä SAK:n, STTK:n ja Akavan aloittamaan nettidiadressin kertyi nimiä hurjaa vauhtia. Eläkeasiantuntijat kertoivat, että hallituksen päätös nostaa eläkeikää toimii kaiken lisäksi itseään vastaan - saattaa jopa käydä niin, että vuoden 2005 eläkeuudistuksesta alkanut eläköitymisen nousu pysähtyy. Nyt Vanhasen hallitus on ennätysellisen epäsuosittu. Kaksi kolmasosa kansalaista piti hallituksen eläkepäätöstä vääränä. Vanhanen oli pahassa pinteessä. Muutkin keskusministerit yrittivät selitellä eläkepäätöstä parhain päin. Kokoomus ja vihreät olivat hiirenhiljaa kuin pisi sukassa.

Järjen voitto

Lopulta Vanhanen tajusi tilanteen tai joku häntä viisaampi osasi häntä neuvoa ja mahtavien manauksen ja uhkausten saattamana Vanhanen ilmoitti, että lakiesitystä ei anneta eduskunnalle. Sosiaali- ja terveysministeri **Liisa Hyssälä** totesi radion 1-aamussa, että tästä asiasta ei pidä tehdä arvovaltakysymystä i turhaan pelätään kasvojen menettämistä.

Taistelu jatkuu

Nyt hallitus vahingosta viisautena palasi kolmikantaan. Hallitus ja työmarkkinajärjestöt sopivat, että ne alkavat ns. Rantalaneuvotteluryhmissä pohtia fuskotavia keinoja todellisen eläkeleijäämisien korottamiseksi kolmella vuodella.. Näin ay-liike on sidottu todelliseen eläkeiän nostoon. Jos Rantalaneuvotteluryhmä ei saa hallituksen toimivia tuloksia, hallitus voi uusia eläkeiän nostovaatimuksensa 2010 alussa.

Juhani Tanski

Sosialismin kehitys puhutti ñPoliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta-seminaarissa Meksikossa

Antti Siika-aho

Sää oli lämmin ja keväinen, kun edustajat yli 70 maasta ja lähes 200 järjestöstä kokoontuivat maaliskuun lopulla Meksikon pääkaupunkiin Meksiko Cityyn osallistua ñPoliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta-seminaariin. Kommunistien Liiton seminaariin osallistui Antti Siika-aho. Tapahtuma oli järjestyskeskään kolmastoista ja sen isännyydestä vastasi Meksikon Työväenpuolue (Partido del Trabajo).

Seminaarin tarkoituksena on saattaa yhteen maailman edistysellisiä puolueita ja järjestöjä keskustelemaan yhteisistä ajankohtaisista ongelmista ja luomaan kontakteja toistensa välille. Seminaarin merkittävytydestä kertoo sekin, että paikalla olivat kaikkien Latinalaisen Amerikan ja Pohjois-Amerikan maiden lisäksi edustajat mm. Koreasta, Kiinasta, Vietnamista, Kuubasta ja Libyasta.

Avauspuheessaan työväenpuolueen puheenjohtaja ja Meksikon Liittovaltion senaatin jäsen Alberto Anaya kehotti kokouksen osanottajia käyttämään tilaisuutta hyväkseen ja pohtimaan maailmanlaajuisen yhteistyön rakentamista aikana, jolloin kapitalismi elää maailmanlaajuisesta kriisikautta. Maailman talousmahdit valittelevat taloustaantumaa mukanaan tuomia voitonmenetyksiä, mutta todellisia kärsijöitä ovat niiden kaikkien maiden tavalliset kansat, jotka ovat mukana nykyisen talousjärjestelmän oravanpyörässä, Anaya totei. Ainoaksi vaihtoehdoksi tälle hän näki siirtymisen kohti sosialistista talousjärjestelmää, joka asettaa ihmisen ja ympäristön etusijalle. Tämä samainen viesti toistui lukuisissa muissakin seminaaripuheenvuoroissa ja tuntui olevan erityisen tärkeä aihe juuri Latinalaisessa Amerikassa, joka nyt pyrki irtautumaan Yhdysvaltojen ja kansainvälisen kapitalismin talutusnuorasta.

Oradorin yllätysvierailu
Soittokunnankin tahdittama mahdoton seminaariavaus jäi varjoon, kun Meksikon presidentinvaalit pari vuotta sitten niukasti hävinnyt **Andres Manuel Lopez Obrador** saapui yllättäen paikalle. Seminaariyleisö oli lähestulkoon hurmoksessa huutaen häntä yhteen ääneen nimellä *presidente*. Vuonna 2006 pidetyissä vaaleissa Obrador hävisi äärimmäisen pienellä erolla maata viimeiset 90 vuotta johtaneen PRI-puolueen ehdokasta vastaan: tämä sai kansan liikkeelle ja siitä lähtien laaja kansanrintama on kamppaillut vaalien uudelleenlaskennan puolesta. Meksikossa ajatellaan yleisesti, että tulos saatiin vilpillisesti aikaan ja maan hallitseva talouseliitti ja USA olivat tämän takana. Työväenpuolue on mukana tässä laajassa liitoumassa ja he suuntaavat nyt katseensa vuoden 2011 vaaleihin, mikäli maan poliittisesti räjähdyksensä tilanne ei sitä ennen laukea.

Kommunistien Liitto lähetti tärkeälle puoluematkalle Meksikoon Antti Siika-ahon.....

Meksiko yksityistää ja marssii USA:n piiliin tahtiin

Seminaarivälillä pitämässään puheessa Obrador selosti Meksikon liittovaltion suunnitelmia yksityistää mm. öljyntuotanto. Tätä hän piti täydellisenä type-ryytenä ja alistumisena USA:n talousintresseille. Kun muualla Latinalaisessa Amerikassa öljyntuotannon kansallistaminen pelastaa kansalliset talouskriisin kurimuksesta, Meksiko marssii täysin toiseen suuntaan, Obrador huomautti. Rauhalliseen tapansa hän paneutui niihin seikkoihin, joiden vuoksi Meksikon talous on täysin kuralalla ja mitkä ovat ratkaisuja näihin ongelmiin. Ainoaksi oikeaksi tieksi hän niinikään näki amerikkalaisesta ja kansainvälisestä otteesta irrottautumisen ja suuntautumisen kohti laajempaa latinalaisamerikkaisista yhteistyötä.

Latinalainen Amerikka tahtoo muuttaa kurssia

Kolmen päivän aikana pidetyissä seminaaripuheenvuoroissa päällimmäiseksi aiheeksi nousivat maailman talouskriisin ohella Latinalaisen Amerikan ongelmat ja sosialismin haasteet 2000-luvulla. Latinalainen Amerikka on nyt vahvasti suuntautunut kohti toisenlaista kehitysuraa ja lukuisia yhteiskunnallisia uudistuksia on toteutettu monessa maassa. Esimerkiksi Venezuelassa, Boliviassa, Nicaraguassa, Dominikaanisessa Tasavallassa ja Brasilissa kansanjoukot ovat vihdoin päässeet ratkaisemaan omasta kohtalostaan ja työtä köyhyyden monien kasvojen muuttamiseksi tehdään päivä päivältä enemmän. Paljon kiitosta, hurraahuutoja ja aplodeja saivat El Salvadorin kokousedustajat. Vallankumouksellinen FMNL-liike nimittäin voitti maan presidentinvaalit juuri seminaarin alla ja odotukset muutosten puolesta ovat nyt kovat. Aiemmin niin oikeistolaisdiktatuurivetoisessa Latinalaisessa Amerikassa kurssi on nyt selvästi kääntynyt vasemmalle, eikä Kuuba enää ole ainoa vallankumouksen puolesta taisteleva valtio alueella.

Latinalaisen Amerikan edistyselliset maat ovat myös lähteneet kehittämään yhteistyötään monella tapaa niin taloudessa, politiikassa, puolustuksessa kuin kulttuurinkin alalla. Alati kehittyvä ALBA-yhteistyö rakentaa uusia taloudellisia rakenteita ja seminaaripuheenvuoroissa vaadittiin voi-

makkaasti Latinalaiselle Amerikalle esim. omaa valuuttaa, joka nousisi vastaamaan dollarin ja euron ylivaltaan. Tämä uusi valuutta ei perustuisi kapitalistipiirien talouseduille vaan kansalaisten hyvinvoinnille ilman, että sitä pystytisivät maailmanpankki, IMF tai mikään muukaan taho horjuttamaan. Nykyistä talousjärjestelmää voidaankin verrata eurooppalaisten siirtomaaherruuteen alueella: se on eräänlaista uus-kolonialismia, joka on tuhoisasti kietonut valtansa alle monien alueen maiden kansantaloudet.

Seminaarissa käsiteltiin samoin huume- ja ihmiskauppaa. Puheenvuoroissa muistutettiin USA:n käyttävän näitä tekosyitä sekaantukseen sotilaallisesti Latinalaisen Amerikan maiden sisäisiin asioihin. Vain kehittämällä kansalaisten elinoloja, koulutusta, terveydenhoitoa jne. voidaan huume- ja ihmiskauppa kitkeä, ei aseellisella väliintulolla, puheissa painotettiin.

Kamppailu muutoksen puolesta vaatii tieteilistä analyysia ja oikeaa taktiikkaa

Useissa seminaaripuheenvuoroissa sosialismi nähtiin ainoana mahdollisena voimana vastustamaan nykyistä maailmanjärjestystä. Tämä kuitenkin vaatii ensin marxilaisen teorian edelleenkehittämistä ja tarkan yhteiskunnallisen analyysin tekoa marxilaisen yhteiskuntatieteen pohjalta. Kommunistien Liiton puheenvuorossa tämä aihe nousi vahvana esille samoin kuin oikea taktiikka, jolla tavoitteisiin pyritään. Kommunistien Liiton puheenvuorossa todettiin monopoliin vastaisen taistelun

taktiikan olevan kunkin maan, alueen tai kansan oma tehtävä eikä siihen ole mitään yleispätevää mallia. Taktiikan luomisen tulee perustua kunkin maan omaan tilanteeseen, taustaan ja traditioon, puheessa painotettiin. Kommunistien Liiton puheenvuoro poikkesikin muista, sillä se keskittyi pohtimaan uuden yhteiskunnan rakentamisen haasteita filosofiselta ja taktiselta näkökannalta. Puhe saikin aikaan melkoisen hässäkönnä, sillä välittömästi sen päätyttyä useat kymmenet kokousedustajat niin Meksikosta kuin muistakin maista tulivat onnittelemaan ja tahtoivat vaihtaa pari sanaa. Monet näkivät puheen virkistävänä pääntaukuna kansainvälisen kommunistisen- ja työväenliikkeen tilanteesta. Tämä osaltaan viestii siitä, ettei monessakaan maassa nimenomaan kommunistien liike ole kyennyt tekemään analyysia tämän hetken ja tulevaisuuden haasteista puhtaasti marxilaisen tieteen kautta, vaan ne ovat erityisesti Euroopassa jämähtäneet tuijottamaan menneisiin auktoriteetteihin sekä aikaa sitten vanhentuneihin arvioihin. Samoin monessa maassa monopoliin vastainen taistelu on nähtynyt kommunistien suuntauduttua joko madaltamaan omaa ideologista tasoaan tai jähmettymällä vanhaan ja eristäytymällä kokonaan yhteistyön rakentamisesta.

Kommunistiset puolueet koolla

Toisena seminaaripäivänä eri maiden kommunistiset puolueet pitivät pienimuotoisen neuvonpidon. Paikalle oli Työväenpuo-

luen Anayan kutsusta saapuneet edustajat 13 puolueesta Amerikasta, Euroopasta ja Aasiasta. Neuvonpidon tarkoituksena oli, että puolueet voisivat kertoa omasta toiminnastaan ja esittää myös tavoitteitaan itse seminaarin osalta. Näissä puheenvuoroissa korostettiinkin eniten, että kommunistisen liikkeen on kyettävä menemään eteenpäin ilman marxilaisuuden sumentamista ja menneisyyteen tuijottamista. Samalla pohdittiin myös mantereet ylittävän yhteistyön rakentamista eri kommunististen- ja työväenpuolueiden välille. Tilanne onkin kääntynyt nyt niin, että aiemman sijaan Latinalainen Amerikka auttaa Euroopan veljespuolueita pääsemään jälleen jaloilleen.

Seminaari päättyi jatkuvaan ilmapiiirissä

Seminaari päättyi moniin yhteisiin kannanottoihin, joissa mm. vaadittiin nykyisen talousjärjestelmän muuttamista, USA:n imperialismiin lopettamista ja suuntaa kohti sosialismia. Samoin niissä käsiteltiin huume- ja ihmiskauppaa sekä niitä haasteita, joita esimerkiksi Latinalaisen Amerikan mailla on edessään niiden pyrkinessä rakentamaan sosialismia ja parantaessa kansan elinolosuhteita.

Seminaaripäivät eivät suinkaan kuluneet pelkän asiakastelun äärellä. Iltaisin eri maiden edustajat istuivat lasillisella tai parille (tequila ja paikalliset tuliset ruuat tulivat varmasti kaikille tutuiksi) ja keskustelivat maidensa ja puolheidensa tilanteista, pitivät hauskaa ja muuttivat maailmaa vähemmän virallisessa ilmapiiirissä. Meksikolaiset toverimme sulattivat jähmeimmätkin edustajat pirteällä ja rennolla elämänsenteellaan, ilonpidollaan ja ystävällisellä kanssakäymisellä. Joutuipa Kommunistien Liiton edustaja rakentamaan toveruudensuhteita mm. puertoricolaisten, brasilialaisten ja guatemalalaisten kanssa aina tanssilattialla asti.

Meksiko Cityn ilmapiiiri ei ollut vain keväisen kuuma, vaan ilmassa saattoi havaita muutoksen tuuliakin. Viesti kurssin muutoksesta tulevaisuudessa kaikui vahvana ja yhteinen toteamus kaikilta oli: ensi vuonna tavataan taas!

Antti Siika-aho
Kommunistien Liitto ry.

...ja hän suoriutui tehtävästään hienosti. Tässä hän pitää Kommunistien Liiton puheenvuoroa.

EU ñpäättiò Euroopan neuvostoaò seuraten muka ñ94 milj.:sta kommunismin uhristaò ja ñrinnasti kommunismin fasismiinò

Tällä järjettömällä päätöksellä 2.4.2009, jonka perusteluissa se vetoaa Euroopan neuvoston päätökseen tammikuulta 2006, joka ei lainkaan koske POLIITISTA kysymystä, EU sekoili itsensä ideologiaan fasistiseksi ja samalla epätieteelliseksi ja sellaisena suoranaiseksi terroristijärjestöksi.

Legenda ñ94 miljoonasta kommunismin uhristaò perustuu ñKommunismin musta kirjaò -nimiseen taustaltaan Ranskasta olevalle teokselle, jonka perimmäinen tarkoitus on peitellä ja vähätellä ranskankielisen maailman hirmutöitä siirtomaissaan, jossa erityisesti Belgian kuningas Leo-

poldin mustista alkuasukkaista tapporahaa maksaneelle hirmuvalalle Kongossa 1890 i 1909 ei juuri ole historiassa verta: Kongon väkiluku väheni 10 miljoonalla, kolmanneksen tai neljänneksen aikaisemmasta, ja noin 10 miljoonaa myös fyysisesti tapettiin. Väkeä tietyistä myös pakeni.

ñMustan kirjanò ñkommunismin uhristaò 65 miljoonaa asettuu Maon Kiinan ja erityisesti sinänsä perusteellisesti epäonnistuneen ñSuuren harppauksenò piikkiin, tavalla, jonka Suomen Tilastokeskus on sepittänyt, ja johon palataan. Sepityksessä ei ole mitään järkeä:

Alakulman kuvassa on nähtävissä interpoloidusta linjasta, että

vuosien 1959-1962 15 milj/v:n ñsyntyvyydestäò (itse asiassa tämä on nyt, että kuinka paljon heitä oli v. 2000 hengissä) puuttuu kolmannes kulkakin noilta kolmelta vuodelta, eli kaikkiaan 15 milj. Mutta nuo mainitut ñvirheetò kompensoivat toisiaan, joten 15milj. vähennys Kiinan edellisten vuosien uskomattoman korkeasta 3%-n vuosisyntyvyydestä (Suomessa nyt 1.2%) vuosina 1959 i 1962 oli tosiasia. Syntyvyys oli silti korkea, kuten kuvastakin näkyy: aallonpohjassakin yhtä suuri absoluutisesti kuin v. 2000!

<http://www.stat.fi/tup/verkkokoulu/data/vt/10/05/index.html>

Linkistä näkee, miten Tilastokeskuksen ajatus kulkee: Tuo 15 milj:n lovi ilmoitetaan ñtappamalla tapetuiksiò, ja samaan hengenvetoon lisätään, että muita oli saman verran. Ja sitten suoritetaan varsinainen järjennyrjäytys: TOINEN MOKOMA (siis 30 miljoonaa!) OLII KOKONAAN SYNTYMÄTTÄ JÄÄNEITÄ!

Jos nyt kuitenkin olikin niin, että nuo ñ15 miljoonaa puuttuvaa lastaò olivat juuri niitä syntymättä jääneitä (kuten kaiken järjen mukaan ehdottomasti pitää olettaa, jos sellaista ylipäätään puhutaan!) niin tuo ikäkautuma ei todista yhtään ainokaista TAPPAMALLA TAPETTUA ñKOMMUNISMIN UHRIA!ò ñMustassa kirjassaò ei kuitenkaan puhuta ainakaan kokoomatiedoissa ñsyntymättä jääneistäò, vaan ñkuolleistaò (joka ei lopultakaan sano mitään, koska kaikki kuolevat (paitsi tietyt

syntymättä jääneet)!

Puuttumatta tarkemmin liilukanvarsiin, ainakin tilastojen valossa ñ65 miljoonasta Maon uhristaò ainakin 60 miljoonaa on perusteettomia niillä perusteilla, joilla niitä perustellaan. On selvää, ettei Kiina tule tällaista sekoapäisyyttä sietämään, vaan se katkaisee tavalla tai toisella suhteensa EU:un tätä menoa. Eikä puhuttakaan, että vaihtaisi esimerkiksi ulkomaankaupan laskutusvaluuttansa dollarista euroon, vaikka sen jotkut kauppaikumppanit kuten Iran ovat tällaista esittäneekin.

ñ12.5 milj. Leninin uhriaò...

Toinen Mustan kirjan ñsuurikulunkiò on ñ20 miljoonaa NL:n kommunismin uhriaò.

Nämä jakaantuvat seuraavasti: ñvallankumouksen ja sisällissodan uhrejaò on muka 10 milj., eli kaksi kertaa enemmän kuin kaikilla osapuolilla, joita oli toistakymmentä, oli yhteensä sodassa ja tauteihin kuolleita, ja näistä muut paitsi Puna-armeijan omat tappiot 2.2 milj (marsalkka Zhukovin tieto) pannaan ñPuna-armeijan piikkiin. Eli siitä, sepitetyt, ñ7.5 miljoonaa Leninin uhriaò. Toinen ñsuuri eräò on vuosien 1921 -22 muka ñ5 milj. Volgan järjestetyn nälänhädän uhriaò Tambovin ja osin Voroveshin kuvernementeissa, alueilla, joilla nykyisin on ehkä 1.5 milj asukasta, eikä tuolloin sen enempää. Mutta yhteensä siis muka 12.8 milj. Leninin uhria!

Loput 7.2 milj. jää sitten ñStali-

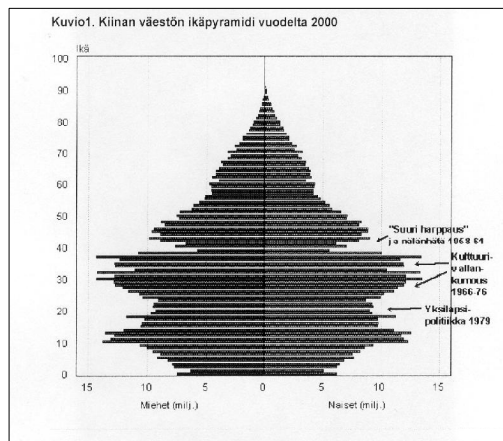
nin uhreiksiò, mutta ñ6 milj. Ukrainan järjestetyn nälänhädän uhriaò osoittautuivat ñpääasiassa karkotetuiksiò tekstitä, vaikka heidät yhteenvedossa on merkitty ñtapaetuiksiò. 2 milj. kulakkia osoittautuvat myös karkotetuiksi. Stalinin tapettujen uhrien määrä kutistuuikin Mustassa kirjassa vähän niin kuin pyy maailmanlopun edellä: erikseen mainitaan 700.000 suuren puhdistuksen uhria, joka on NL:n omien tutkimusten tulos. (Vaikkakin Stalin aikana ne todellisen poliittisen väkivallan uhrit muodostuivat, ja heidät rehabilitoitiin sittemmin. Noiden toimenpiteiden oikeellisuutta on Suomesta käsin mahdotonta arvioida. Mutta noilla todellisilla tiedoilla ei ole mitään merkitystä fasisti-eu:n sepitetyistä ñkommunismin uhreistaò!

EU:n päätös ñperusteluineenò löytyy tästä linkistä:

<http://www.tiede.fi/keskustelu/historia-kulttuuri-ja-yhteiskunta-fi38/kommunismin-kritisointi-133346-66.html>

Perustelut ovat keskenään ristiriitaiset, eikä YK ole todennut Kiinaa eikä NL:a koskien ñkansanmurhiaò. Etninen sotapropaganda on itsessään verinen loukkaus ihmisoikeuksia ja tiedettä, antirasismia ja kaikkea järkeä vastaan. EU on viitoittanut tiensä EN:n ja EIT:n tavoin historian roskatunkiolle.

Risto Koivula

Suomen maatalous supistuu

Suomalainen maatalous on vähentynyt Suomen EU-jäsenyyden ajan. Harvemmat viljelijät viljelevät suurempia tiloja. Samaan aikaan elintarvikkeiden tuonti kasvaa. Yhä useampi suomalaisten käyttämä elintarvike tuodaan ulkomailta. Sekä suomalaisen työn että ympäristön kannalta pitäisi suosia lähellä tuotettuja mieluiten luonnonmukaisia elintarvikkeita.

Maatiloja oli vuonna 2008 65282 kappaletta kun niitä vuonna 1994 oli 103 000. Neljäsätoista vuodessa tilojen määrä on vähentynyt 37 %, kolmen prosentin vuosivauhtia. Samaan aikaan tilojen keskikoko on kaksinkertaistunut 19 hehtaarista 35 hehtaariin. Maidonlähettäjiä (maitotiloissa) lukumäärän pienentyminen on ollut vieläkin suurempaa. Vuonna 1993 maidonlähettäjiä oli 35 000 ja vuonna 2008 enää 12 000.

Maatalouden tilakoon kasvu ja tilojen väheneminen vähentää maatalouden työvoiman tarvetta. Samaan aikaan jäljelle jäävien tilojen viljelijöiden jaksamisongelmat kasvavat kovaa vauhtia lisääntyvän työmäärän vuoksi. Hyvin harvoin on taloudellisesti mahdollista palkata tilan ulkopuolista työvoimaa työllänsäntänsä tasamaan. Suurtilat ovat tietenkin asia erikseen.

Maataloustulo

Maataloustulo, eli maatalouden

markkinahintainen tuotto + maataloustuet vähennettynä maatalouden menoilla, on laskusuunnassa. Ennen EU-aikaa (1994) maataloustulo oli 1769 miljoonaa euroa kun se vuonna 2008 oli 869 miljoonaa euroa, eli laskua on ollut noin 50 %. Tukien osuus maatalouden kokonaistulosta on EU-aikana ollut vajaat puolet, kun se ennen EU:ta oli vain 10 %.

Elintarvikkeiden tuonti

Elintarvikkeiden tuonti on koko ajan kasvanut, samoin kuin vientikin, mutta nopeammin. Elintarvikkeiden tuonnin arvo oli vuonna 2001 noin 2 miljardia euroa (vienti 0,9 mrd €) kun se vuonna 2008 oli jo 3,6 miljardia euroa (vienti 1,4 mrd €). Vuoteen 2007 verrattuna tuonti lisääntyi 15 %. Tänään tuonnin osuus suomalaisten elintarvikkeiden kulutuksesta on jo 30 %.

Maa- ja elintarviketalouden työllistävyys

Ennen Euroopan Unioniin liittymistä (1993) maatalous työllisti suoraan 154 000 henkilöä, eli 7,4 % työllististä. Viime vuonna maatalous työllisti enää 90 000 henkilöä, eli 3,6 % työllististä. EU aikana on siis maataloudesta menetetty noin 64 000 työpaikkaa. Elintarviketeollisuus työllistää noin 36 000 henkilöä ja kaikkiansa maatalous ja elintarviketeollisuus työllistävät noin 200 000 henkilöä (mukaan lukien esimerkiksi maatalouden osastopäälliköiden lannoitteiden kauppaa). Maatalouden ja siihen

liittyvien palveluiden osuus bruttokansantuotteesta on supistunut vuoden 1999 2,3 %:sta vuoden 2008 1,9 %:iin.

Tarvitaan suunnan muutosta

Suomalainen elintarviketeollisuus ja kauppa on hyvin keskittynyt. Elintarviketeollisuus on keskittynyt tuottamaan suuria volyymeja eikä erikoistuotteiden tuottamiseen sovellu tähän konseptiin. Tämä on ollut merkittävä pullonkaula esim. luomutuotteiden jalostamisella. On edellytettävä suuria tuotantomääriä ennen kuin jalostusta kannattaa aloittaa, mutta vastaavasti viljelijät eivät uskalla tuottaa tuotteita jos jalostusta ja menekkiä tuotteille ei ole.

Kaupan keskittyminen muuttamaan ketjun tiukasti ohjattuihin liikkeisiin on tarkoittanut sitä, että pienen tuottajan on liki mahdotonta saada omia tuotteitaan kaupan hyllylle. Tuottajan olisi pystyttävä tuottamaan sellaisia määriä tuotteita, ettei se pienelle tuottajalle ole mitenkään mahdollista. Lisäksi kauppa on karsinut toimittajiensa määrää niin, että liki kaikki tuotteet kulkevat muuttaman keskusvaraston kautta, eikä yksittäisten tuottajien tuotteita mielellään oteta ohi tämän keskusjakelun. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että esimerkiksi puheet lähiruuan suosisesta eivät konkretisoidu, sillä lähiruokaa on vaikea saada kaupan hyllyiltä.

Lähiruuan suosiminen on tärkeää, sillä lähellä tuotetusta ruuasta jää pois tarpeeton kuljetus, joka kuluttaa melkoisesti luonnonvaroja. Käytännössä polttoaine on kuitenkin niin edullista, että tarpeeton kuljettaminen kannattaa taloudellisesti, sillä syntyvät jäte- ja saasteongelmat jäävät yhteiskunnan maksettaviksi. Toinen merkittävä etu lähiruussa on ruuan tuoreus. Sato voidaan korjata kypsempänä, kun turha kuljetus jää pois ja ruoka on nopeammin kuluttajan lautasella. Nopea toimitusketju vähentää myös säilöntäaineiden tarvetta. Kolmas etu lähiruussa on se, että silloin suurempi osa rahavirroista jää käytettäväksi alueilla kuin

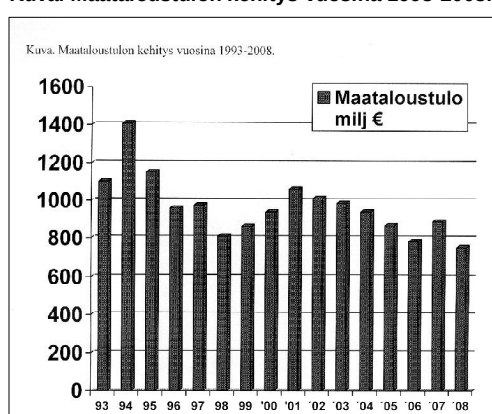
tarpeettoman välikädet jäävät pois.

Tarvitaan siis merkittävää uudelleenajattelua elintarviketuotannossa. Päänaavaajana tässä asiassa voivat toimia kunnat, jotka päättävät oman koulu- ja vanhusruokailun järjestämisessä. Suosimalla lähi- ja luomuruokaa voitaisiin suurten elintarviketeollisuusyritysten ja kauppa- ja elintarviketuotantaväen vaikutusvaltaa vähentää.

Lisätietoja: Suomen maatalous ja maaseutuelinkeinot 2009. MTT taloustutkimus.

KÄ/Juha Kieksi

Kuva. Maataloustulon kehitys vuosina 1993-2008.

Humanoideja baltiassa

Kun Sofi Oksanen ja Inbi Paju esittelivät venäläisvastaista kirjaansa Helsingin Sanomien Sanomatalolla, järjestivät Eestin venäläiset yhdessä suomalaisten Jonhan Bäckmanin ja Leena Hietasen kanssa vastamielenosoituksen ensin Sanomatalolla että sitten elokuvateatteri Orionilla. Kuva Orionilla.

Ei, en tarkoita tällä kertaa vihreitä pikkuihmissä, joita on saapunut meidän planeetallemme jostain toisesta galaksista. Alien-sanan, jolla tiete-fiktioelokuvissa nimitetään muiden galaksien asukkaita, Latvian ja Eestin viranomaiset kääntävät englanninkielelle termillä *nei-kansalainen*. Ja sellaisia humanoideja on nykyään Baltiassa useita satoja tuhansia.

Ei-kansalaisiksi nimitetään sitä osaa venäjänkielisestä väestöstä, jolla ei ole sen maan kansalaisuutta, jossa kyseinen väestö asuu. Tuolloin kyse ei ole jostain kausityövoimasta, joka saapuu tänään ja huomenna poistuu maasta. Eräät ei-kansalaisista ovat asuneet Baltiassa jo 50 ja useampikin vuosia, saavuttuaan sinne heti kohta Toisen maailmansodan päätyttyä. Baltian kansalliskiihkoilijat, samoin kuin useat ihmiset itse Venäjällä ovat sitä mieltä, että muka neuvostoviranomaiset ovat lähettäneet Baltiaan venäjänkielistä väestöä (eikä vain venäläisiä, vaan myös ukrainalaisia, valkovenäläisiä, juutalaisia ym.) tarkoituksella nimenomaan muuttaa Baltian tasavaltojen kansallista kokoonpanoa. Tosiasiaa tämä ei ole ollenkaan tällä tavalla i muussa tapauksessa

miksi Liettuassa venäjänkieliset (ei vain venäläiset, vaan myös etniset puolalaiset, jotka asuivat siellä jo ennen sotaa) muodostavat siellä korkeintaan 20 % väestöstä (vertaamalla 30 %:iin Eestissä ja runsaaseen 40 %:iin Latviassa)? Jos väestön enemmistö tahtoo erota emämaasta, niin kyseiset 20 % eivät pystyisi mitenkään vaikuttamaan tähän, kuten se myös itse asiassa tapahtui 1980-luvun lopulla.

Ei, venäjänkielisen väestön siirtäminen Baltiaan tapahtui yksinomaaisesti taloudellisista syistä. Vuonna 1945 Eesti, Latvia ja Liettua olivat agraarisia takapajuloita ja niiden kehittäiseen tarvittiin asiantuntijoita i sekä insinöörejä että myös teollisuustyöläisiä. Liettuassa teollistaminen tapahtui pienemmissä mittasuhteissa, siellä painotettiin enemmän maatalouden merkitystä ja tästä syystä i myös muista neuvostotasavalloista saapuneen siirtolaisten väestön osuus oli pienempi. Toteaan samalla myös sen, että Lännessä vallitsevista virheellisistä käsityksistä huolimatta siitä, että muka uusien tuotantolaitosten rakentajia ja työntekijöitä tuotiin Baltiaan melkein aaseellisessa saatuessa, tosiasiaa nämä henkilöt oli saatava kiinnostumaan siirrosta aineellisesti, mikä oli vielä eräs keskus-

hallituksen menoerä Baltian kehittämiseksi.

Mielenkiintoiseksi muodostui niiden tuotantolaitosten kohtalo, joita rakennettiin keskus-hallituksen toimesta. Kuten myös eräät huomioitsijat tänään tunnustavat, Baltianmaissa 1990-luvulla valtaan asettuneet kansalliskiihkoilijat johtivat tilanteen näiden laitosten saamiseksi konkurssiin, olettamalla naivistit, että teollisuuden työntekijät samoin poistuvat välittömästi Baltiasta.

Mutta tämä väestö ei poistunut. Ja mihin tämä väestö olisi voinut lähteä, jos Venäjällä, Valko-Venäjällä ja muuallakin samoin vallitsi taloudellinen kriisi. Ja silloin kansalliskiihkoiset viranomaiset päättivät saada aikaan venäjänkieliselä väestölle kestäättömät olosuhteet. Poikkeuksena esimerkiksi Liettuasta, missä Neuvostoliiton hajomisaaiheessa kansalaisuuden saivat kaikki, jotka sillä hetkellä asuivat tasavallan alueella, Latvian ja Eestin kansalaisiksi voitiin hyväksyä vain ne, joiden sukulaissilla oli kyseisten maiden kansalaisuus v. 1940! Sillä tavoin syntyi maailman käytännössä enemmän tuntumaton ei-kansalaisten kategoria. Toisaalta ei se ollut ihan kokonaan

tuntematon i samanlaisessa asemassa oli värillinen väestö Etelä-Afrikassa, kun siellä oli vallassa apartheidin järjestelmä.

Latvian tai Eestin kansalaisuuden saamiseksi oli suoritettava vastaavasti latvian tai eestin kielitutkinto. Mutta sen suorittaminen muodostui erittäin vaikeaksi. Eikä kysymys ollut vain siitä, että kyseiset kielet poikkeavat niin suuresti venäjänkielestä, vaan siitä, että asetetut vaatimukset olivat erittäin korkeita. Muun muassa valtionkielellä oli kirjoitettava kokonainen essee i aiheena esimerkiksi ulkomaiset investoinnit. En selvää, että esimerkiksi sekatyöläinen ei pysty suorittamaan selalaista koetta, tenttikomission objektiivisuudesta riippumatta (ja kyseiset komissiot olivat harvoin objektiivisia). Mutta siinäkin tapauksessa, että kyseinen todistus oli hankittu (ja kielitentin tulokset voitiin tarkistaa koska tahansa), venäjänkielinen väestö (joka toteamuseni mukaan muodosti kolmasosan tai enememmän maiden väestöstä) ei kuitenkaan saanut mitään mahdollisuuksia aasetta korkeisiin virkatehtäviin. Jopa nekin ihmiset, jotka olivat saaneet latvialaiset tai eestiläiset passit, joutuivat jatkuvan syrjinnän kohteeksi. Myös venäjänkieli on syrjinnän kohteena, vaikka se onkin väestön huomattavan osan äidinkieli. Esimerkiksi jokaisessa yhtiössä asioiden hoito ei saa tapahtua venäjäksi i rikkomuksesta joutuu maksamaan suurta sakkoa. Suomessa, missä on kaksi valtionkieltä ja suomenkieliset nimitykset esitetään myös ruotsiksi, sitä on vaikeata käsittää, mutta siitä huolimatta tilanne on tämä. Tuolloin kansalliskiihkoisessa kirjallisuudessa kirjoitetaan rangaistusta pelkäättämättä venäläisistä epäsiikioistä.

Venäjänkieliset ovat useita vuosia sietäneet tämänlaatuista syrjintää, uhraamalla poliittiset oikeutensa taloudelliselle hyvinvoinnilleen, koska Baltian elintaso oli huomattavasti korkeampi, kuin Venäjän elintaso. Myös

sivistynyt Eurooppa pysyi vaiit i osittain johtuen synnynnäisestä rufobiasta ja osittain vakavien protestien puuttuessa.

Tästä huolimatta tilanne on viime vuosina alkanut muuttua. Kaksi vuotta sitten Tallinnassa koettelivat protestimielenosoitukset ja joukkomittaiset rettelöinnit, kun useat tuhannet ihmiset lausuivat tyytymättömyytensä kaupungin keskustassa seisoneen neuvostoliittolaisen Vapauttaja-sotilaan muistomerkin i Prons-sotilaan siirtämisestä. Ja vaikka kansalliskiihkoiset viranomaiset kovakouraisesti tukahduttivat kyseiset esiintymiset, se oli kuitenkin viranomaisille ensimmäinen hätämerkki.

Kun nykyään baltianmaiden taloudellisen näennäishyvinvoinnin kupla on viimein ratkennut ja kansalliskiihkoiset järjestelmät joutuneet haaksirikon partaalle, mielialat Baltiassa ovat alkaneet asteittain muuttua. Kun tänä vuonna Riassa pidettiin mahtava hallituksenvastainen mielenosoitus, siihen osallistui kaikkien kansallisuusien edustajia ja väkijoukon yläpuolella liehuivat erilaiset liput, mm. Neuvosto-Latvian lippu. Yhteinen taistelu edesauttaa kovasti vapautumista harhaluuloista.

On myös syntynyt toivoo siitä, että Eurooppa muuttavaimeinkin suhdetaan venäläisten ongelmaan Baltiassa. Tässä suhteessa suuri merkitys kuului Helsingissä hiljattain pidetylle mielenosoitukselle, johon osallistui professori Johan Bäckman. Tämä tapahtuma sai suurta julkisuutta ja useat länsieurooppalaiset saivat ensimmäisen kerran tietää hyvin erikoisesta balttidemokratiasta. Tietenkin tämä on vain alkua ja enemmän tai myöhemmin balttilainen apartheid kärsii väistämättömästi tappion.

Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean
ensimmäinen (pää-) sihteeri

Korean niemimaan tilanne taas vaikeutunut

Viime aikojen dramaattisilta näyttävät tapahtumat Korean niemimaalla ovat jälleen saaneet tuon Koillis-Aasian alueen laajan sensaatiohakuisen julkisuuden kohteeksi.

Korean demokraattisen kansantasavallan ja Korean tasavallan väliset aiemmin tällä vuosikymmenellä hyvin kehittyneet suhteet muuttuivat nopeasti jääkylmiksi Korean tasavallan erittäin epäsuosittu presidentin Lee Myung Bakin astuttua virkaansa tammikuussa 2008. Hänen kautenaan on Korean niemimaalla järjestetty kaikkien aikojen massiivisimmat Yhdysvaltain ja Korean tasavallan yhteiset sotaharjoitukset, joiden tarkoituksena on epäilemättä näyttää sekä Korean demokraattiselle kansantasavallalle että muille alueen maille tämän sotilaallisen liittoutuman geopolittista mahtia erityisesti ilma- ja merivoimien osalta. Etelä-Korean alueella sijaitsevilla silloissa on lisäksi mahdollisesti ydinaseita. Jokseenkin varmasti niitä on

ainakin niemimaata ympäröivillä vesialueilla liikkuvissa yhdysvaltalaisissa pinta-aluksissa ja/tai sukellusvenäissä.

On selvää, että tällainen tarkoituksellinen sapelinkalitelu on hermostuttanut KDKT:n, jonka on ollut pakko kiinnittää entistä enemmän huomiota maan puolustusvalmiuteen.

5.4.2009 tapahtunut KDKT:n kantoraketin laukaiseminen ei kuitenkaan liity pohjois-etelä -suhteiden ongelmallisuuteen. Satelliittiohjelma on ollut käynnissä vuodesta 1998 lähtien eikä tässä laukaisussa ole mitään dramaattista, vaikka siitä onkin Lännessä tehty varsinainen sensaatio uutinen. Mm. Korean tasavallan tiedustelupalvelu on kuitenkin osaltaan todennut kantoraketitkokeen tarkoituksena olleen satelliitin lähettäminen.

Yhdysvallat liittolaisineen on nyt ajanut Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvostossa läpi Korean demokraattisen kansanta-

savallan vastaisen poliittisen nupuheenjohtajan lausunnon, joka ei kuitenkaan ole lainvoimainen.

Lännen nurinkurinen ja tahallisen vihamielinen suhtautuminen Korean demokraattiseen kansantasavaltaan ja sen täysin lailliseen kantoraketitkokeeseen on puolestaan poikunut yhä lisää ongelmia.

Korean demokraattisen kansantasavalta on ilmoittanut, että se aikoo käynnistää uudelleen taannoin puretun ydinteknologiaohjelmansa. Ydinvoimalan polttoaineesta voidaan pitkällä aikavälillä rikastaa myös asekelpoista uraania ja/tai plutoniumia.

Korean demokraattinen kansantasavalta on myös vetäytynyt ainakin toistaiseksi Pekingissä järjestettävistä Korean niemimaan ydinaseettomuuteen tähtäävistä kuusikantaneuvotteluista ja pyytänyt Kansainvälisen

atomienrgiakomission (IAEA) tarkkailijoita poistumaan maasta. Jyrkkiä otteita, mutta toisaalta - onko Pjongjangille annettu valinnan varaa? Pjongjangissa ymmärretään hyvin, että sanelupoliittikkaan alistuminen saattaisi merkitä synkkää tietä kohti Jugoslavian, Afganistanin ja Irakin kohtaloa.

Yhdysvallat liittolaisine ei ole jättänyt ainoatakaan tilaisuutta käyttämättä ajakaakseen omia geopolittisia etujaan Koillis-Aasiassa. Korean demokraattiseen kansantasavaltaan näissä olosuhteissa kohdistuva uhka koetaan Pjongjangissa perustellusti varsin konkreettiseksi vaaratekijäksi.

Lännen reaktio Pjongjangin viime päivien toiminnallisiin päätöksiin on ollut odotetusti raivoisa - sillä taholla ei tunnuta lainkaan huomioitavan, että Lännessä itsellään on maailman suurin ja heti käytövalmis ydinasearsenaali, joka muodostaa koko maailmaa koskevan akuutin ja todellisen vaaran mahdollisessa konfliktitilanteessa.

Muistettakoon, että Korean demokraattisella kansantasavallalla on kaikki suvereenin valtion luovuttamattomat oikeudet järjestää niin ulko- puolustus- kuin sisäpoliittikansakin itse haluamalla tavalla. Maa ei missään tapauksessa halua sotaa. Sota on periaatteessakin sosialistiselle valtiolle valtava kehitystä taannuttava rasite, ei bisnes, niinkuin se kapitalisissa talousjärjestelmässä aina osin on

Kysymys on loppujen lopuksi sillo selkeistä kysymyksistä ja ongelmista, joita ei jostain syystä haluta Lännessä ymmärtää selalutina kuin ne todellisuudessa ovat. Ei Korean demokraattinen kansantasavalta ketään uhkaa, mutta se kokee itsensä uhatuksi. Tällainen tilanne voi ajan mittaan muodostua vaaralliseksi, vaikka Kiina ja Venäjä suhtautuvatkin asiaan varsin rauhallisesti.

KÄ/Kominform

Eestistä ja sorrosta

Presidentti Konstantin Päts johti maataan Eestiä ennen toista maailmansotaa ja hänen aikaansa leimasi avoin ja köyhää kansaa sortava oikeiston luokkadiktatuuri, johon innostuttiin yhtä lailla Eestin pohjoisessa naapurimaassa, lapualaisessa Suomessa. Yhteinen taival oli näkynyt jo vuosien 1918i 1920 välisenä aikana, kun suomalaiset sotilasvapaaehtoiset olivat vaikuttamassa ratkaisevasti Eestin kanssa orjuutukseen lahtarisaappaiden rautakorkojen alle.

Tammikuussa 1919 Eestin armeijasta oli **kolmasosa** suomalaisia, samoin mittava taloudellinen - ja aseapu Suomen taholta oli takeena samalle yhteiskunnalliselle kehitykselle, kuin Suomessa vallitsi, varakkaan omistavan luokan kansaa sortavalle diktatuurille. Eräänä päätehtävänä Eestissä tapahtuneessa kansanmurhassa toimi sama mies, joka aiemmin oli Suomessa luokkasodan aikana toiminut vastaavissa tehtävissä. Hän oli eestiläinen eversti Hans Kalm.

Suomen ja Eestin välillä vuosien 1918i 1940 aikana vallitsi salainen sotilaallinen tiivis yhteistyö, jonka konkreettisena osoituksena olkoon näiden kahden valtion suorittama sukkellusveneyhteistyö, joka kohdistui vain yhtä valtiota, Neuvostoliittoa vastaan. Suomenlahden valvomiseen tähtäsi myös Suomen ja Eestin laatima, yhteinen tykistötulen tulenjohtojärjestelmä.

Sukellusvene-esteet, jotka Suomi ja Saksa yhdessä rakensivat Suomenlahden poikki ennen hyökkäystä Neuvostoliittoon, olivat tarkoitettut estämään Neuvostoliiton mahdollisuuden päästä meritse Itämerelle. Tämä oli kuitenkin vasta alku sille tuhoamiselle ja tappamiselle, mikä oli Suomen ja Saksan yhteisenä päämääränä Neuvostoliittoa ja sen siviili-asukkaita vastaan. Nämä kaksi valtiota miinoittivat Suomenlahden kauttaaltaan. Saksalaiset ja suomalaiset miinalaivat laskivat yhteistyössä Suomenlahteen lähes 1800 miinaa ja 800 raivausastetta Jumindan niemen ja Kalbädgrundin matalikon välillä alueella.

Varsinaisen Jumindan miinakentän lisäksi laskettiin toistakymmentä pientä, 5-40 miinaa, sisältävää miinakenttää Jumindan ja Kronstadin välisille vesialueille. Neuvostoliittolaisten suorittamassa evakuointiopeeraatioissa 28.8.1941 evakuoitiin Tallinnasta Eestin neuvostohallintoa perheineen, kun saksalaiset olivat katkaissheet maayhteydet itään. Evakuointiin käytetty lähes 200 laivaa juutuivat tähän suomalaisten ja saksalaisten Suomenlahden poikki laskemaan itumindaa miinakenttään, missä ne joutuivat alttiiksi miinoille, pommille ja hävittäjäkoneille, rannikkotykkeille ja suomalaisten ja saksalaisten kevyille sota-aluksille. Kaikkiaan 65 neuvostoliittolaisalusta upposi ja sodasta johtuvien puutteellisten tietojen vuoksi 6 000i 16 000 ihmistä kuoli hukummalla ja saksalaisten lentokoneiden ampumina.

Eestin historiaa on tulkittu ja tulkitaan edelleen vain yhden, oikeiston laatiman ja yhä vaaliman tulkinnan mukaan siten, että Eesti

olisi Neuvostoliiton toimesta väkisin ja yksipuolisesti miehitty kesäkuussa 1940, mutta **Martti Turtolan** tutkimus väittää itse presidentti Pätsin vehkeilleen. Turtolan tutkimuksen mukaan Viron presidentti **Konstantin Päts** sai Viron itsenäisyyden alkuvuosina Neuvostoliitolta rahaa enemmän kuin palkkaa parlamentaarikon. Tosiasia kuitenkin on, että Eestin **parlamentin anomuksen**, jonka Neuvostoliiton korkein neuvosto hyväksyi 6. elokuuta 1940. Siten Eestistä tuli yksi Neuvostoliiton kuudestatoista neuvostotasavallasta.

On syytä todeta, että Neuvostoliiton osaksi, sen jäseneksi, pääsi vain ja ainoastaan jäseneksi pyrkivän maan parlamentin hakemuksesta. Esimerkiksi Liettua oikeusministeri **Pakarklis** teki parlamentille ehdotuksen, että Liettua pyytäisi Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liitolta lupaa liittyä sen jäseneksi. Parlamentti hyväksyi ehdotuksen **yksimielisesti**. Liettuasta tuli Neuvostoliiton jäsen 21. heinäkuuta 1940.

Nämä Suomi ja Baltian maat haluavat nykyisen kapitalistien ja yksinapaisen maailman oloissa paitsi unohtaa myös jyrkästi kieltää. Maailmassa on viimeisen parinkymmenen vuoden aikana kansojen riisto voimistunut ja politiikkaa oikeistolaistunut. Samalla oikeistolaisuuden julma historia kiistetään, jopa yritetään nostaa uuteen kunniaan.

Historian dokumenteista on kiistatta osoitettu, että kun Suomen valkoiset (lahtarit) olivat halunneet liittyä tavalla tai toisella Saksan vasalleiksi aina saksalaista hallitsijaa myöten ja jatkoivat tätä linjaansa vuoden 1944 syyskuuhun asti. Eestissäkään ei oltu toisen maailmansodan aikana yhtään vaatimattomampia. **Eestiläisiä Waffen-SS**-sotilaita oli noin 20 000 miestä ja kun suhteutetaan se eestiläisten lukumäärään, 845000 vuonna 1945, saadaan heidän osuudeksi 2,37 %. Suomen vastaava luku oli 1408 miestä, joka 3,8 miljoonaisesta väestöstä oli 0,037 %.

Esimerkki menneisyytensä piilottamisesta on myös se, että natsirikollisia jäljittävä Simon Wiesenthal -keskus vastustaa Eestin viranomaisten harjoittamaa historian vääristelyä, kuolemanleirien verokoston olemassaolon unohtamisen ja juutalaisten joukkomurhan vähättelyä ja kiistämistä. Myös ja muun muassa Wiesenthal -keskuksen lukuisat selvitykset osoittavat, että virolaiset osallistuivat aktiivisesti juutalaisten turhaamiseen sekä ilmiantajina että teloitajina. Niistä ansioista Viro sain Saksan itudenfreio kunniamaininnan.

Juutalaisten murhaajien etuiehänä **Martin Sandberger**, saksalainen SS-eversti. Jo 20-vuotiaana Sandberger liittyi NSDAP:hen ja sitten SA:han. 1932i 1933 Sandberger oli natsi-aktivisti ja oppilasjohtaja Tübingenissa. Natsien oppilasliigan jäsenenä hänestä tuli yliopistotarkastaja. Hänestä tuli Sicherheitspolizein ja turvallisuuspalvelu SD:n komentaja Eestissä ja hänellä

oli merkittävä osuus Baltian juutalaisten massamurhissa. Hän sai tehtävässään erittäin avuliasta tukea eestiläisiltä. Suomesta Valpon päälliköllä Arno Anthonilla oli hyvät suhteet sekä Sandbergeriin että **F. W. Stahleckeriin**.

Operaatio Barbarossan alettua Sandberger työskenteli Sonderkommando 1:n johtajana Einsatzgruppessa yhdessä **Franz Walter Stahleckerin** kanssa. Yhdessä he panivat toimeen massamurhia Baltian maissa. Sandberger osoitti erityistä innostusta. Tavallisessa raportissaan 1. heinäkuuta 1942 hän ilmoitti murhastuksi 941 juutalaista. Hänen ponnisteluaan arvostettiin, ja 3. joulukuuta 1941 hänet nimettiin SD:n komentajaksi Eettiin, jossa tehtävässä toimiessaan hän kävi usein Suomessa, samoin kuin hänen luonaan kävivät Valpasta **Arno Anthoni** ja **Ari Kauhanen**. Sandberger pidätettiin sodan jälkeen, tuomittiin kuolemaan 1948 Einsatzgruppen - oikeudenkäynnissä, mutta rangaistus muutettiin myöhemmin elinkautiseksi vankeusrangaistukseksi. Sandberger vapautui 1958. Syksyllä 2004 Eestin lehdet kertoivat Sandbergerin asuvan Stuttgartin lähistöllä olevassa huvilassa.

Valpon päällikön, Arno Anthonin ja Gestapon päällikön Heinrich Müllerin käymälissä neuvotteluissa käsiteltiin **juutalaisten, kommunistien, antifasismin ja Neuvostoliiton vastaisten** tehtävien vahvistamista Suomessa. Suomen, Eestin ja Saksan tavoitteet olivat siten tuolloin varsin yhtenevät.

Mitä juutalaisten Israel (!) tekee Palestiinan kansalle sen omassa maassa, sitä Eesti tekee edelleen omille kansalaisilleen, eestin- eli virovenäläisilleen. Mikään eestiläisen äärioikeiston asenteissa ei ole muuttunut siitä, mikä heidän asenteensa olivat toisen maailmansodan aikana.

Näiden kahden valtion, Israelin ja Eestin, käyttämästä menettelystä omille kansalaisilleen voi käyttää oikeutetusti apartheidinimitystä. Eestissä apartheid-politiikka korostuu maan harrastettua täydellisen uusliberalistista talouspolitiikkaa. Eestissä on käytössä tasaverojärjestelmä, jonka mukaan jokainen maksaa tulostaan saman verran veroa, eli nykyisin 23 %. Tämä merkitsee **pienituloisille** suuria vaikeuksia kun sosiaali- ja terveydenhuoltojärjestelmä rahoituksen puutteessa rapautuu, amerikkalaistuu.

Useimmiten Eestin pienituloisin kansanosaa koostuu iäkkäistä, eläkeikäisistä venäjänkielisistä. Aiemmassa Eestin SNT:ssa supistuivat kaupunkit ja maaseutuväestön sekä työväenluokan ja talonpoijsten väliset sosiaaliset erot ratkaisevassa määrin, Eestin SNT eteni kohti tasavarvoista yhteiskuntaa vauhdilla maassa tapahtuneiden sosialististen yhteiskunnallisten prosessien ansiosta.

Eestini perustettiin vuonna 1988 siellä asuvien venäläisten turvaksi ja Eestin Kansanrintaman vastapainoksi Interliike. Kansanrintama koostui pelkästään eestinkielisestä väestöstä, eikä sen tarkoituksena ollut yhdistää koko kansakuntaa,

vaan toimia vain eestiläisten varakkaan luokan etujärjestönä. Ennen Interliikkeen perustamista oli Eestissä hyväksytty kielilaki, joka teki eestin kielestä maan ainoan virallisen kielen. Interliike määritteli itsensä demokraattiseksi liikkeeksi, johon saivat kuulua kaikki kansalaiset kansallisuudesta huolimatta ja se näki tehtäväkseen sosialistisen yhteiskuntarakenteen suojelemisen, samoin se edellytti kaikkien maan kansalaisten olevan oikeutettuja osallistumaan poliittiseen päätöksentekoon. Liike vaati venäjän kielelle tasavertaista asemaa eestin kielen rinnalla.

Tällä hetkellä itusenäinenö Eesti kuuluu sotilasliitto NATOon sekä Euroopan Unioniin, mikä tekee sen sisäpolitiikastakin entistä USA-johtoisempaa, kansalaisten eriarvoisuus kasvaa koko ajan.

Kansalaisillemme nykykirjallisuudessa tarjottu informaatio ei useinkaan eroa siitä ninformaatiosta, jota heimoaатteen innoittamana tarjottiin medioissamme rajantakaista Itä-Karjalan asukkaista viime vuosisadan alkukymmeninä, eli käytännössä on yhä edelleen puhuttava kapitalististen Eestin ja Suomen luokkien harrastamasta dis-informaatiosta.

Heimoinnostuksen vallassa, pääomapiiriin pettäminä, Suomi ja suomalaiset seikkailijasotilaat osallistuivat vuosien 1918i 1922 välisenä aikana eri tavoin Neuvostoliiton alueiden valtaamiseksi rahavaltamme käyttöön. Sosia-

listisen naapurimaamme metsä- ja luonnonvaroja tavoiteltiin kuitenkin turhaan..

Kuten rajantakaisista karjalaista tunnelmoitiin maassamme 1900-luvun alussa, niin tänä päivänä käsitellään eestiläisiä ikään kuin surusilmäisenä, kärsineenä ja vainottuna kansakuntana. Tämä on selkeä oikeiston propagandakeino, jota tekniikkaa **Imbi Paju** ja **Sofi Oksanen** teoksissaan käyttävät. Eestin väestön kehitys virallisen tilaston mukaan on kulkenut eriveritaisuuteen. Väestöosuuksiin nähden on edellytettävä täydellistä samanarvoisuutta eestiläisten ja venäläisten oikeuksissa. Eestin koko väestöstä ei-kantaväestön, pääasiassa venäläisten osuus selviää seuraavasta taulukosta:

1945	845 000	97,3 %
1959	1 196 79	74,6 %
1979	1 464 476	67,6 %
1989	1 565 662	61,5 %
1994	1 506 927	63,9 %

Taulukon mukaan luulisi, että Virossa samat oikeudet tasa-arvoiseen elämään kaikkine kansalais-oikeuksineen kuuluiivat venäläisvähemmistölle samoin kuin ne kuuluvat Suomessa huomattavasti pienemmällä ruotsalaisvähemmistölle. Mutta ei! Virossa harjoitetaan täysin sietämättömän syrjintää, apartheid-politiikkaa, jonka vuoksi- toisin kuin suomenruotsalaiset i virovenäläisiä pidetään ali-ihmisinä.

Juhani Valo

Kaiken takana oli pelko

Median lempiaiheena on ollut Viro. Se Viro oli Eestinä osa Neuvostoliittoa, jota Helsingin Sanomien toimittaja Saska Saarikoski (HS 9.4) nimitti nyt roistovaltioksi. Saska Saarikoski ei tunne pienintäkään sympatiaa Neuvostoliittoa kohtaan, vaikka se suurella, todella suurella uhrauksella pelasti koko maailman fasismin murhaavasta ikeestä. Siten Saska Saarikoski asettuu tietoisesti tukemaan Imbi Pajun ja Sofi Oksasen linjaa nkaiken takana oli pelko.

Pelko on varmaa totisinta totta. Mutta i miksi ja kuka pelkäsi?

Pelon valassa elivät fasistisen kapitalismin kannattajat. Toisen maailmansodan aikana Virossa oli valloittaja Saksan lisäksi valtavat määrät virolaisia, jotka palvelivat Hitleriä suurella antaumuksella ja liittyivät Wehrmahtin ja SS-legioonien riveihin. Yhdessä he järjestivät Viroon kymmenien keskitysleirien verkoston ja tappoivat kymmeniä tuhansia juutalaisia ja kommunisteja. Virossa Kloogan verilöyly oli, ennen Auschwitzin paljastumista, ensimmäinen tunnettu juutalaisten joukkomurha. Virolaiset osallistuivat suurella joukolla ja innolla tuhansien juutalaisten murhaamiseen sekä ilmiantajina että teloitajina. Sen ansioista Hitler antoi Virolle itudenfreio kunniamaininnan.

Kun fasistinen natsi-Viro hävisi sodan fasistisen natsi-Saksan kanssa, osa virolaisista fasisteista häipyi muille maille, mutta osa jäi avuttomina Viroon. Sanomattakin on selvää, että heidät valtsi pelko, ellei suoranainen ja syvä kauhu, jonka syyt olivat kymmenien tuhansien juutalaisten ja kommunistien haudoissa. Pelko kalvoi heitä neljäkymmentäviisi vuotta.

Nyt kapitalistisessa Virossa vielä elossa olevat Saksan Wehrmahtin ja SS-legioonien virolaiset veteraanit eivät enää pelkää. Nyt virolaiset fasistit juhlivat, tekevät kunniaa aseveljilleen ja kaikkiin tavoin pilkkaavat ja häpäisevät fasismin nujertanutta Neuvostoliittoa. Roistomaista.

Kaikista puheista huolimatta Neuvostoliitto oli varsin pitkämielinen. Muuten ei ole selitettävissä se, että Virossa ja muissa Baltian maissa on vieläkin elossa monenkirjava joukko maan alla toimineita metsäveljiä ja natsi-Saksan apuna toimineita fasisteja. Kaikista panetteiluista huolimatta näin se menee!

Kai Kontturi

Hukattu Engels

Friedrich Engels (1820-1895) vaikutti olennaisesti dialektisen materialismin kehittämiseen. Hän myös mahdollisti Marxilta kesken jääneiden Pääoman 2. ja 3. osan julkaisemisen.

Heikki Männikkö otti edellisessä lehdessämme kantaa ihmiskunnan ja maailman-kaikkeuden tulevaisuuteen artikkelissaan *Marxilainen maailmankuva ja kosmos (4)*. Kirjoitus sisälsi muutamia kohtia, jotka ovat ehdottomasti ristiriidassa Engelsin materia-käsityksen kanssa.

Tällainen ilmenee mm. hänen visiossaan maailmankaikkeuden tulevaisuudesta, jossa Männikön mukaan ihmisellä materiaan kehityksen korkeimpana askelmana olisi mahdollisuus vaikuttaa maailmankaikkeuden ns. lämpökuolemaan. Mielestämme Heikki Männikkö asettaa tässä kyllä kärryt hevosen eteen. Ei dialektiikka määrää materiaa, vaan materia i perimäisen substanssin kulloinenkin tila i määrittelee kaikelle kehitykselle rajat.

Todellisuudessa vallitsevat luonnonlait ja dialektiikan lait. Dialektiikan lait toimivat luonnonlakien puitteissa. Olisi liian suuri suupala esittää, että ihminen toiminnallaan voisi vaikuttaa luonnonlakeihin, jotka ovat kaikkialla maailmankaikkeudessa samat. Tällaisella kiistallahan ei ole minikäänlaista käytännön merkitystä, filosofinen merkitys sillä sen sijaan on.

Itse dialektiikka lakeineen ja kategoriineen on lähtöisin Hegeliltä. Hegelin aikoihin 1800-luvun alussa nähtiin, että maailma ei ollut minkään jumaluuden kerralla luomaa, vaan se oli alinomaaisessa liikkeessä ja kehityksen tilassa. Hegel loi filosofiallaan lait tälle kehitykselle. Hän kuitenkin näki kehityksen jonkinlaisen maailmanhengen i jumaluuden kehityksenä i jonka loppupisteenä oli Preussin valtio. Kehitys Hegelillä päättyi siis Preussin valtion, Hegelin dialektiikka oli joutunut umpikujaan.

Engels pelasti dialektiikan muuntamalla sen yhdessä Marxin kanssa dialektiseksi materialismiksi. Hänen keskeisimmät kirjoituksensa tässä suhteessa ovat *Anti-Dührigö* ja *Luonnon Dialektiikka*. Engelsin dialektiikassa ei kehity mikään maailmanhenki, vaan nähtiin, että itse materia i luonto ja yhteiskunta i olivat jatkuvassa kehityksen tilassa. *Dialektiikka* ei ole muuta kuin tiede luonnon, ihmisyhteiskunnan ja ajattelun liikunta- ja kehityslaista.

Engelsin muovaamassa dialektisessä materialismissa on selkeästi kolme osa-aluetta. Ensinnäkin on kysymys materia-käsityksestä sinänsä, toisena alueena ovat dialektiikan lait ja kolmantena dialektiikan kategoriat. Dialektiikan lait ja kategoriat eivät ole aiheutaneet marxilaisten keskuudessa minkäänlaisia ongelmia. Engelsin tulkinnot näistä ovat yhä kestäviä, vaikka luonnontieteet ovat Engelsin ajoista kehittyneetkin valtavasti.

Materia-käsite sen sijaan on potkinut vastaan ja kovastikin. Materia-käsite sisältää kaiken, mikä on objektiivisesti olemassa ihmisen tietoisuudesta riippumatta. Objektiivinen todellisuus käsittää siis sen, mitä ihminen jo tietää ja sen, mitä ihminen ei vielä tiedä, vaikka tiedostuksen kohde olisikin todellisuudessa olemassa. Engelsin Luonnon dialektiikan johdannon viimeisillä sivuilla hän selvittää käsitteensä materialismista. Hänen mukaansa mikään materiaan yksittäisistä organisaatioista ja ilmenemismuotoista ei ole ikuinen, vaan ainoastaan materia itsessään liikelajejneen on ikuinen. Engelsin ajatuksena on, että vain materia substanssina on ikuinen, mutta sen kaikki yksittäiset ilmenemismuodot i eläinlajit, kasvit, ihminen ja ihmisen työn tulokset, maapallo, aurinkokunnat i vaikkakin ne ovat osa materiaa,

eivät sitä ole. *Dialektiikka* samalla välttämättömyydellä, millä se (materia) joskus synnytti maan ja myös tuhoaa sen, se samalla rautaisella välttämättömyydellä synnyttää kaikki ilmenemismuotonsa kuten elämän jossain muualla uudelleen.

Engelsin nämä huomiot on marxismi-leninismissä lähes kokonaan unohdettu, ja tämä alkaa jo Leninistä. Leninin filosofinen pääteos *Materialismi ja empirio-kritisismi* käsittelee Engelsin dialektiikkaa hyvin ansiokkaasti, mutta ei ota kantaa Engelsin Luonnon dialektiikan johdannossaan esiin ottamiin ajatuksiin. Leninin on täytynyt törmätä niihin, koska hän tunsii marxilaiset teoriat läpikotaisin. Yhteiskunta oli juuri tuolloin kovassa kehitysvaiheessa ja Lenin katsoi vain eteenpäin. Tuossa tilanteessa Lenin ei halunnut ottaa kantaa noihin Engelsin ajatuksiin puolesta eikä vastaan, vaan jätti ne yksinkertaisesti pois huomionsa keskipesteistä.

Luonnontieteet ovat edenneet valtavasti harppauksin eteenpäin Engelsin ja Leninin ajoista. Lenin kuvitteli, että avaruus on loputon kaikkiin suuntiin. Näin hän käsittää maailmankaikkeuden, jossa lähtökohtana on materiaan loputtomuus ja äärettömyys. *Avaruuden rajattomuus* merkitsee seuraavaa. Liikuttakoon mihin suuntaan hyvänsä ja siirrytäänköön miten pitkän välimatkan päähän tahansa lähtökohdasta, ei missään eikä milloinkaan saavuteta rajaa, jota pitemmälle ei voitaisi liikkua. Rajattomuus ja äärettömyys ovat avaruuden erilaisia tunnusmerkkejä. Maailmanavaruuksia ei ole ainoastaan rajaton vaan myös ääretön. *Dialektiikka* näin kaukaisia kuin jotkin tähtikunnat lienevätkin, niiden takana on yhä uusia jättiläismäisiä taivaankappaleiden koostumuksia, kosmisten järjestelmien mittaamattomia ulottuvuuksia. *Dialektiikka* (M-L-F-P / II painos s. 85).

Nykyinen tähtitiede on kuommonut Leninin tämän käsityksen. Sen mukaan avaruus on yhtä aikaa ääretön ja äärellinen. Avaruus on äärellinen, eikä sen takana ole yhtään mitään, ei edes avaruutta. Avaruus on toisaalta ääretön. Voit mennä mihin suuntaan tahansa loputtomasti, mutta avaruuden kaareutuvuus i painovoima i pitää huolen siitä, että vaikka menet kuinka suoraan eteenpäin, palaat lopulta muutamien kymmenien miljardien vuosien kuluttua takaisin lähtöruutuun i tosin sitä lähtöpaikkaa ei enää ole ollut miljardeihin vuosiin olemassa.

Neuvostoliiton teoreettiset oppikirjat ovat olleet Leninin linjoilla. Oppikirja *Marxilais-leniniläisen filosofian perusteet*, joka ilmestyi Neuvostoliitossa v. 1958 ja sen toinen painos 60-luvulla ja Suomessa 1970-luvun alussa on täysin Leninin linjoilla i myös siinä, että se unohtaa Engelsin käsitteet materiaista substanssina.

Vuonna 1980 suomennettu uusittu *Marxilais-leniniläisen filosofian perusteet* -kirja toistaa saman virheen. Sen sijaan Leninin avaruuskäsitystä se muotoilee uudelleen poistamalla siitä tuolloin avaruuden loputtomasta äärettömyydestä.

Useimmat neuvostoliittolaiset filosofit toistavat samaa materia-käsitteessä esitettyä virhetta. Niin tekevät mm. **Viktor Afanasjevin** *filosofian alkeet* (suomennos 1976) ja **Teodor Oizermanin** *filosofian pääsuuntauks* (suomennos 1977) pysyessään neuvostofilosofian vakintuneilla linjoilla.

Hienon poikkeuksen yleisestä linjasta tekee **Aleksandr Septulinin** kirja *Dialektiikan kategoriat ja lähtö* (suomennos 1977). Septulin osoittaa teoksessaan, että myös hän on lukenut Engelsinsä. Tässä opuksessa on mielestämme kaikki paikallaan i myös materia-käsite kaikkien materiaan yksittäisten ilmiöiden substanssina. Jokainen materiaaalinen muodostuma on tosiaan osa materiaa, mutta ei kaikki kokonaisuudelle ominainen ole ominaista sen jokaiselle osalle. Siksi kokonaisuutta koskeva käsite ja tuon kokonaisuuden jotakin osaa koskeva käsite eivät voi olla identtisiä. *Dialektiikka* Kirja myös osoittaa, ettei neuvostofilosofia ollut mikään yhtenäinen monoliitti, vaan että sielläkin keskustelua käytiin ja oltiin asioista eri mieltä. Samaa keskustelua voidaan käydä meilläkin.

Edellisen johdosta

Artikkelissani *Marxilainen maailmankuva ja kosmos* olen materiaan sosiaalisesta liikemuodosta käyttänyt aina termiä *sivilisaatio*, jolla tarkoitin universumin sosiaalista liikemuotoa kokonaisuutena. Varoitin näkemästä *sivilisaatiota* irrallisena rönänsä muun universumin kyljessä. Se ei ole *ivain* yksi materiaan ilmenemismuoto, vaan materiaan korkein liikemuoto. En ole väittänyt, että *dialektiikka* määrää materiaa, mutta *dialektiikka* meillä on oikeus ja velvollisuus käyttää metodina.

Väitänkin, että materiaan maailmankaikkeuden kehitys on dialektinen. Materiaan sosiaalinen liikemuoto syntyy biologisesta liikemuodosta noudattaen materiaan biologisia ja sosiaalisia lakeja sekä samalla yleisiä dialektiikan periaatteita. Engelsin ajatus oli, että *ihkunkin* liikemuodon puitteissa kehitysprosessi saavuttaa korkeimman kohtansa, jossa kyseisen liikemuodon kannalta *ivalmis* kappale muuttuu samalla seuraavan liikemuodon soluksi. Artikkelini perusajatus on, että vastavasti materiaan sosiaalinen liikemuoto saavuttaa korkeimman kohtansa (kommunistinen yhteiskunta), muuttuen seuraavan liikemuodon soluksi. Tässä puolustan väitettä, että *sivilisaatio* ajan mittaan yhdessä muun universumin kanssa muodostaa synteisin, jolle syntyvät omat - nyt meille tuntemattomat - *inalaisuudet* ja jotka osaltaan vaikuttavat universumin kehitykseen. Kysymys ei siis ole siitä, että materiaan sosiaalinen liikemuoto asetetaan materiaan yläpuolelle, vaan se on itse materiaa ja samalla luonnonlaki.

Reijon ja Matin artikkelissa asetetaan *sivilisaatio* sivurooliin ja nostetaan *jalustalle* Engelsin lause: *ivillä samalla välttämättömyydellä*, millä materia joskus synnytti maan ja myös tuhoaa sen, se samalla

Vaikuttaa siltä, että Heikki Männikkö asettaisi kirjoituksessaan yhteiskunnallisen liikkeen objektin ja subjektin i tässä ihmiskunnan i jumalalliseen asemaan, joka asettuu materia-käsitteen yläpuolelle. Kuinka yhteiskunnallinen liike, joka on vain materiaan yksi ilmenemismuoto, jota esiintyy vain, kun vissit rajaehdot täyttyvät, voi asettua materiaan yläpuolelle, jonka erityistapaus se itekin vain on? Ihminen, tajunta tai yhteiskunta ei voi vaikuttaa materiaan olemukseen, koska materiaan olemus on havainnoitsijasta riippumaton i objektiivista i siis myös ihmiskunnasta ja sen tajunnasta riippumaton todellisuutta ja kaiken alkuperusta. Ihmiskunta ei ole, eikä voi olla luonnon elin, jonka luonto on itse synnyttänyt ohjaamaan universaaleja luonnonlakeja. Osa ei voi olla ensisijainen kokonaisuuteen nähden.

Reijo Katajaranta
Matti Laitinen

välttämättömyydellä synnyttää kaikki ilmenemismuotonsa, kuten elämän jossain muualla uudelleen. Ei tätä lauseta voi pitää sanatakkasti totena ja tässä muodossa se on dialektiikan vastainen. Engels selvitti yhtenä suuryönään *dialektista* metodia käyttäen materiaan liikemuotojen periaatteen, sekä materiaan kemiallisen, biologisen ja sosiaalisen liikemuotojen *dieteellisen* yhteyden. Mutta hänen aikanaan ei yksinkertaisesti ollut olemassa tietojää, joilla universumin kosmologialta menneisyyttä ja tulevaisuutta olisi voitu analysoida.

Ja toisessa muodossa tunnetut Engelsin lauseet antavat ymmärtää, että hän vasta asetti nämä kysymykset. Reijon ja Matin artikkeli sisältää lukuisia kohtia, joihin tulisi puuttua. Yksi tällainen on: *iväkuinka* yhteiskunnallinen liike, joka on vain materiaan yksi ilmenemismuoto, jota esiintyy vain, kun vissit rajaehdot täyttyvät, voi asettua materiaan yläpuolelle. *Dialektiikka* Väitän, että ette ole asiaa vakavasti pohtineet esittäessänne tällaisen lauseen. Lehtemme tila ei anna mahdollisuutta tässä vaiheessa käydä asiasta laajaa keskustelua. Ehdotankin, että heti EU-vaalien jälkeen kesäkuussa järjestämme asiasta *väittely-keskustelutilaisuuden*. Ehkä voimme sitten syksyllä julkaista vaikkapa Kansan äänessä erillisen liitteen, jossa tätä keskustelua jatketaan.

Tosiasiasta kuitenkin on, että olemme tulleet asiaan, joka marxilaisen liikkeen tulevaisuuden kannalta on aivan olennainen. Sanoisin jopa, että olemme melko varmasti ainoat maailmassa, jotka puutemme näihin kysymyksiin. Siksi tilaisuutta keskustella (ajallisesti pitkäkin) asiasta emme saa päästää käsistämme.

Heikki Männikkö

ñMissä on se valta, joka puuttuu Eduskunnaltað ð ð ?ð

Wäinö Pietikäinen on todella pitkän linjan yhteiskunnallinen ahertaja ja työväenluokan etujen ajaja. Vuodesta 1985 hän on johtanut Asbestkamp-85:n toimintaa, joka toimii ennen kaikkea työperäisten sairauksien syiden paljastamiseksi ja tuomitsemiseksi. Järjestö toimii sekä Suomessa että Ruotsissa. Hänellä itsellään on työpaikalta "saatu" asbestikeuhko. Toiminnanassaan hän on joutunut jatkuvasti toteamaan "mitä kuusta päättäjillä nykyään on kuuleminen". Eduskunta ei enää olekaan vallan todellinen keskus, vaan se on siirtynyt Brysseliin.

Tässä omakohtaisessa tarinassaan hän kertoo, kuinka hän on jatkuvasti joutunut törmäämään tähän asiaan.

Wäinö on myös STP:n ehdokkaana kesäkuun EU-parlamenttivaaleissa.

ñLaulu kahdestakymmenestä sai aikoinaan hyvin paljon huomiota osakseen ja laulun sanomaa on ole tähän mennessä kenenkään kuullut kiistävän. Nyt on kuitenkin toiset ajat, niin Eduskunnassa kuin muutenkin yhteiskunnassa. Eduskunnassa ei ole enää ketään joka edustaisi työväenluokkaa ja EU:n myötä kapitalismi ei henkilöidy niin selvästi kuin ennen.

Noin puolitoista vuotta sitten jätin Eduskunnan puhemiehelle

kansalaisadressin, jonka oli allekirjoittanut yli 1000 henkilöä. Puhemies ei kuitenkaan ottanut vastaan. Jätin sen kuitenkin kansliaan liitteeseen. Mukana oli lukuisia asiakirjoja ja kaksi merkittävää lausuntoa kansainvälisesti tunnetuilta asiantuntijoilta. Lääkintöneuvos Fidelsberg Wienestä totesi lyhyesti ja ytimekkäästi, että ñasbestikeuhko tulee asbestin sisään hengityksestä ja saunalla ei ole mitään tekemistä sairauden kanssað. Ruotsalainen kansainvälisesti tunnettu ihmisoikeusjuristi Hans-Göran Frank totesi kyseessä olevan rikoksen, joka poliisin tulisi tutkia.

Poliisitutkimuksia kyllä tehtiin ja poliisitarkastaja Hans Lidblom teki asiallisen tutkimukset ja allekirjoitti faktat. Syyttäjät ei kuitenkaan lähtenyt liikenteeseen. Sandvik Coromt AB:n toimitusjohtaja Hans Dahl kirjoitti, että Pietikäinen ei ole altistunut heidän tehtänsäan enempää kuin suurkaupungissa tavalliset ihmiset altistuvat. Hän kieltäytyi kirjoittamasta työvammailmoitusta. Teetin koepalaleikkauksen, joka todisti asbestialistutuman olevan Ruotsista peräisin. Kun syyttäjät kieltäytyi haastamasta toimitusjohtaja Dahlia, niin myöhemmin tein ilmoituksen itse sairaskassalle ja sitä seurasi kierros hallintotuomioistuimissa. Erilaisin kieroiluun joka tapauksessa jäi voimaan ylläkäkäri Carl-Johan Göthen lausunto, että ñPietikäinen on ollut lapsesta saakka ahkera saunoja ja asbesti on saunakivistäð. ñPielavedellä, jossa olen syntynyt ei ole asbestia luonnossa. Kirjoitin kirjan ñSauna-asbestoosið, joka on minulta saatavissa ruotsiksi ja suomeksi.

Nyt sitä tullaan päivänpolitiikkaan. Kun olin valittanut Euroopan ihmisoikeus komission (European Commission of Human Rights Council of Europe), siellä yritettiin minua jujuttaa, etten olisi käyttänyt kaikkia valitusteitä Ruotsissa. Kun pystyin todista-

maan, että kaikki tahot oli käyty läpi, niin neurooppalaiseito hyväksyivät ruotsalaisten siirtomaa-herrojen kannan, että saunastahan se tulee asbestikeuhko ainakin suomalaisille.

Minulla on laaja verkosto useiden alojen asiantuntijoista. Kun kysyin korkeassa asemassa olevalta hallintojuristilta, mitä pitäisi tehdä silloin, kun valitukset eivät johda lain edellyttämien tuloksiin, hän kehotti vaikuttamaan poliittisesti. Siksi käännyin Eduskunnan puoleen. Koska kysymys on kansallinen ja kun ASBESTKAMP-85 on puoluepoliittisesti sitoutumaton, käännyimme ensikädessä Eduskunnan puhemiehen puoleen. Hänän presidentinvaaleissa oli ainoa ñtyöväen ehdokasð, ja vaalipuheissa totesi, että vastakkain asetelun aika on ohi. Potilasyhdistyksen vaatimus myös oli, että Eduskunta päättäisi eroamisesta Eurooppa neuvostosta, jonka alainen ihmisoikeuskomissio on. Lisäsimme, että voiko Suomi olla sellaisessa mukana, missä meidän perinteitä pilkataan. Puhemies ei ole vastannut adressiin ollenkaan.

Kävin myöskin kansanedustajia tapaamassa henkilökohtaisesti. Ensimmäiseksi tapasin Vasemmistoliton Erkki Virtasen 28/11-07. Hän yritti kuitenkin kiertää asian ja kysyi, että olinko ottanut selvää mahdollisuudesta syyttää lääkäreitä päänienloukkauksesta. Sanoin professori Christian Diesenin tehneen laajan tutkimuksen, jossa hän totesi, että Ruotsissa lääkärit ovat uskottavia tuomioistuimissa verrattuna sekatyömieheen. Kun vaadin Virtaselta vastausta, niin sitä en koskaan saanut.

4/12-07 tapasin perussuomalaisten Pentti Oinosen. Hän oli ainoa, jolla näytti olevan halua tehdä jotakin. Hän mainitsi yhtenä mahdollisuutena olevan ottaa asia esille hallituksen kyselytunnilla ja lupasi viedä asian eduskuntaryhmään.

Ilmeisesti eduskuntaryhmä puhui hänelle järkeä, että eihän kansalaisten mielipiteistä tarvitse välittää, kun on kyseessä isommat asiat. Oinonen kehotti vain juttelemaan avustajansa kanssa. Avustajia ei ole kansa valinnut ja en näe mitään järkeä puhua avustajien kanssa. Minä kun en tarvitse lohdutusta, vaan haen oikeutta tuhansille sorretille.

4/12-07 tapasin myöskin kristillisten edustajan Toimi Kankaanien. Hän valitti Eduskunnan ja hallituksen olevan rähmällään Eurooppaan päin. Valistin häntä myöskin Kangasniemen kunnan Otto Tarvosen armomurhasta.

Kankaanniemi kysyi, että olenko ottanut yhteyttä työnantajaan. Sanoin, että työnantaja ei ole halukas edes keskustelemaan asiasta. Myöskään hän ei koskaan vastannut kirjelmään.

5/12 -07 olin sopinut tapaamisesta RKP:n kansanedustajan Häkan Nordmannin kanssa. Hän ei kuitenkaan tullut. Avustaja kuitenkin kirjoitti ahkerasti muistinpänoja. Myöskään Nordmann ei vastannut.

7/12-07 tapasin vihreiden Erkki Pulliaisen. Hän kysyi, että onko virallinen Ruotsi ottanut kantaa, sanoin että valitettavasti ei. Hän lupasi kysyä asiaa vihreiden lakimieheltä. Sitten hän kieltäytyi puhumasta minun kanssa. Siis hän oli tavallinen Pulliainen.

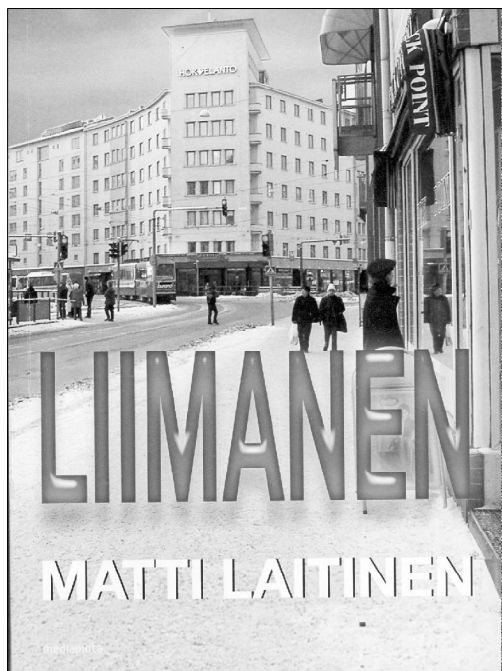
11/12-07 tapasin keskustan Hanna -Kaisa Heikkisen. Hänkään ei halunnut keskustella taikka vastata. Hän sanoi, että joutuisi naurunalaiseksi, jos ottaisi asian esille. Sanoin, että ne yli tuhat allekirjoittajaa eivät nauraneet. Heikkinen vertasi minun puuhiani taisteluun tuulimyllyjä vastaan. Itse olen toista mieltä. Olen jonkinlainen Sven Tuuva, josta Irwin Godman lauloi ñvain yksi on joukosta poissa Sven Tuuvaa ei joukossa näyð ð.

Yritin sosiaalidemokraateista saada käsiini Jakob Södermania, mutta hänellä oli kiireitä ja siksi jätin kirjelmän eduskuntaryhmälle. Jätin samoin kirjelmän Kokoomuksen eduskuntaryhmälle. Otin useita kertoja yhteyttä molempiin eduskuntaryhmiin, mutta tuloksetta.

Kun tuli Eduskunnan kesäloman aika, niin jätin hiukan ennen kirjelmät kaikille eduskuntaryhmille, jossa ilmoitin, että odotan 8 päivää vastausta. Häkan Nordman kirjoitti, että kiireiden vuoksi hän ei ole ehtinyt vastaamaan. Hänen kiireensä eivät ole ilmeisesti loppuneet, koska vastausta ei ole tullut. Viime kesänä tuli kورت Kokoomuksen eduskuntaryhmältä, jossa sanottiin paperien olevan hukassa. Lähetin uuden kirjelmän, johon luvattiin vastata, mutta myöhemmin kun tiedustelin, niin ilmoitettiin, että vastausta ei tule.

Nyt on kuitenkin EU-vaalien edellä tullut ilmi, miten kansainvälinen pääoma naruttaa niin Eduskuntaa kuin hallitustakin. Kun Stora - Enso hävittää työpaikkoja Suomesta ja myötävaikuttaa Ruotsin devalvaatioon, niin Jyri Häkämies lojalina kapitalistien edustajana ilmoitti, että Suomen valtio ei puutu Stora-Enson bisneksiin. Tämä ehkä hiukan antaa käsitystä, mistä Eduskunta ottaa käskyä. EU on suurpääoman luomus ja sitä ei voi parantaa sisällä päin. Euroopan kansojen edut vaativat EU:n lakkauttamista. Siksi vaalieddokkaile tulisi asettaa kysymys EU:n lakkauttamisesta. Lakkauttamisessa ei ole kysymys vasemmistioikeistosta, vaan maiden itsenäisyydestä. Esimerkkinä voidaan mainita, että Tanskassa sodan aikana toimi myöskin oikeistolaisia vastarintaliikkeessä. Ainoa taho, joka siellä oli itsenäisyyttä vastaan oli sosiaalidemokraattisen puolueen johto, joka tilasi Ruotsista 50.000 kivääriä taistelussa kommunisteja vastaan.

Matti Laitiselta uusi kirja: Liimanen

Yhteiskunnallinen romaani Matti Laitinen Kustantaja: Mediapinta, 2009, 267 sivua

Matti Laitinen on jälleen saanut aikaiseksi kirjan. ñLiimanenð on jo hänen viides kirjansa. Ensimmäisen kirjansa ñPyllyro Pauonenð hän julkaisi v. 1993. Sen jälkeen kirjoja on tipahdellut parin vuoden välein. Kirjoille ei ole aina ollut helppo löytää kustantajaa. Syy ei ole niiden kirjallisuudessa tasossa, vaan niiden voimakkaissa yhteiskunnallisissa kannanotoissa. Kustantajat olettavat, ettei tavallinen valtamedian aivopesemä keskivertolukija oikein pitäisi niistä. Saattaa olla niinkin, mutta se ei osoita kovinkaan suuria ambitoita kustantajien puolelta. Jos Laitinen eläisi esim. Kuubassa tai Venezuelassa, hän olisi varmasti hyvinkin arvostetun kirjailijan asemassa. Nyt hänellä ei porvallisessa Suomessa ole i ainakaan vielä i ollut pääsyä edes kirjallialiiton jäseneksi.

Liimasta on aika vaikea pistää mihinkään kirjallisuuden alalajiin i se ei ole mikään dekkari kuin olivat Laitisen pari aikaisempaa kirjaa. Se

kertoo pääosin Laitisen ja hänen ystävä-/ lähipiirinsä omasta elämästä aina 70-luvulta vuoteen 2006. Mikään elämäkerta se ei kuitenkaan ole. Eikä siinä ole mitään yhtenäistä juontakaan, vaan tarina poukkoilee tilanteista ja tapahtumista toiseen noudattamatta mitään ajallista järjestystä.

Erityisesti Liimasen ansioita on, että se kuvastaa hyvinkin monipuolisesti nykyaikaamme. Siinä kuvataan hänen lapsuutensa kasvuympäristöä, siinä painitaan, matkustellaan, sienestetään, filosofoidaan, runoillaan, ryyppätään, seurustellaan ja harrastetaan sosiaalisia suhteita. Jos kirjoittaa kirjan omien elämäkokemustensa pohjalta, niitä on syytä olla i ja Matti Laitisella niitä on. Laitinen on myös ansiokkaasti dokumentoinut kirjassaan monia asioita suomalaisessa työväenliikkeessä. Tämä tulee esiin mm. Veikko Sippolaä käsittelyssä kappaleessa, jossa valotetaan paljon suomalaisen kommunistisen liikkeen historiaa Veikko Sippolan kautta.

Matti Laitinen osaa kirjoittaa kaunokirjallista tekstiä. Hän kuvailee ympäristöä ja tapahtumia

hyvinkin tarkasti ja eloisesti, mutta ei kuitenkaan mene tässäköän asiassa liiallisuuksiin - jotkin kirjallijat kun saattavat käyttää 20 sivua siihen, kun he kertovat päähenkilönsä kävelystä huoneen pästä toiseen. Olettaisin, että jos joku lukee tämän kirjan sadan vuoden kuluttua, hän saa hyvinkin oikeaan osuvan kuvan ajastamme ja nykyisestä maailmastamme.

Matti Laitisen kirja on elämänlähenein ja mieluista lukukemus, jota voi suositella kaikille muille paitsi ei porvankkaisille poroporvareille. Hehän eivät halua nähdä todellisuutta sellaisena kuin se on ja todellisuuden kuvaus taas on Laitisen kirjassa hyvinkin vahvaa ja poliittisesti väritettyä.

Kirjaa voi kysellä Matti Laitiselta itseltään tai sitten kustantajalta. Kirjan hinta on 25 euroa ja Matin tavoittaa sähköpostiosoitteestaan matti.laitinen@pp5.inet.fi.

Reijo Katajaranta

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

ŦLinnassa istui Ryti, Rangeli, Kivimäki sekä Tanneriö

Näin ruoili sodan jälkeen Teri-joen hallituksen maatalousministeri Armas Äikä. Sitä lauloivat kisälliryhmät ympäri maata. Kansa myhäli, kun 25 vuoden sorron jälkeen oli saanut hiukan lisää vapauksia.

Nyt on puuhailtu, että millä rehabilitoitaisi Suomen historian suurimmat rikolliset. Sanotaan, että sotasyllisyysoikeudenkäynti oli voittajavaltiojen teatteria, mutta kymmenet tuhannet työläiset osoittivat mieltään ja vaativat rikollisia vastuuseen. Norjassa ja Tanskassa teloitettiin kymmeniä, jotka olivat Hitlerin käsikassaroita. Kansa ei onnistunut saamaan tahtoaan läpi. Ohranakenraali Anthoni selväsi vähällä myöskin juutalaisten toimittamisesta Eettiin tapettaviksi, puhumattakaan kommunistivainoista. Suoralta kädeltä muistan pari kommunistia, jotka murhattiin, Aatos Sallinen ja Veikko Pöysti.

Minulla on videohaastattelu eräästä kommunistista, joka oli keskitysleirissä. Hirveiden rääkäysten jälkeen hän ei kuulu Tannerin rehabilitoijiin. Tanneri on tunnetusti ollut valitsemassa tapettavia sodan loppuvaiheessa. Rehabilitoinnissa on julkisuudessa esillä Tanner ja Ryti. Syy on tietysti selvä sotapolitiikka, joka oli selvästi eniten Rytin ja Tannerin käsialaa. Siellä oli Kukkonen, Kivimäki, Rangeli ja muut enemmän hännänkantajia, nyt kun on taas kova hinku siirtää iivanat Uralin taakse. Talibaani radio veisaa ainakin samoja natsilauluja, kuin minun lapsuudessa.

Suomen Televisio on kunnostautunut esittelemään kuvia Hitleristä olympiakisoissa. On ajan kysymys, milloin Hitler rehabilitoidaan myös. Siihen tietysti sionistit antavat hyvän vetoavun, kun Israel tekee Gazassa saman

asian kuin Hitler Lidicessä ja Oradourissa. Israelilla ei ole oikeutta käyttää juutalaista identiteettiä. Hitlerin uhrir eivät olleet sionisteja ja monissa tapauksissa tunnettuja humanisteja. Kaikki juutalaiset lääkärit, jotka tunnen, ovat olleet humanisteja Toisin on Mengelen ja hänen kaveriensä kanssa.

Olisi aika rehabilitoida Hertta Kuusinen, Lydia Salminen ja Jñenkaö Pajunen, jotka istuivat Hämeenlinnassa. Tunsin Lydia Salmisen viisi vuotta ja hän kertoi näistä vainoista. Tämä ompelija istui kolme vuotta Hämeenlinnaa. Näitä uhreja on ollut kymmeniä tuhansia, jotka pitäisi rehabilitoida. Se on meidän fasismin vastustajien velvollisuus muistuttaa näistä vainoista tuleville sukupolville.

Sodan- ja Fasisminvastaisen Työn jäsen Wainö Pietikäinen

Asiat tärkeysjärjestykseen

Maailman vapaimmasta valtiosta jälleen kerran liikkeelle lähteneen lamaruton vahinkojen minimoiminn pitää nyt olla tärkein toimenpide ja innovaatioiden kohde niin yksityisille kuin yhteisöillekin.

Uskoisin suurimmalle osalle suomalaisia olevan yhdentekevää oliko Viro miehitetty vai miehittämätön. Korkeintaan kaljan ja vodkan nykyhinta Tallinnassa kiinnostaa. Talvisodan syytymisestä on kulunut kohta 70 vuotta, jatkosodan päättymisestä 65 vuotta. Edelleenkin on kinan kohteena kuka voitti ja kuka hävisi.

Kyllä sieltä juoksuhaudoista ja bunkkereista olisi jo aika nousta mutta jos joku siellä viihtyy niin se on yksilön asia, ketään ei pidä pakottaa vastenmielisiin päätöksiin. Toisaalta asia on jollain tavoin ymmärrettävää. Vuoden 1918

luokkasodan nimestäkään ei ole yksimielisyyttä vielä 91 vuoden kuluttakaan.

Meikälaiselle on tuo luokkasota ainoa oikea nimitys kyseiselle sodalle. Luetuana Jukka Rislakin kirjan 'Kauhun aika alkanee moni muikin käyttää samaa nimitystä. Summittaistena ja osin järjestelmälliset murhat Jämsässä 1918 eivät ole suomalaisen porvariston kunniakkaampia historian sivuja.

Mikä surullisinta, noita saaren jalluja ja rummin jusseja löytyisi edelleen tarvittaessa. Tästä voi vakuuttua seuraamalla nettikeskusteluja ja lehtien yleisönosastoja. Historia ei ainakaan suomalaisia ole opettanut, saksalaisia kylläkin ja se onkin anoa valopuoli nykymaailmassa.

Reino Welling, Jämsänkoski

Mihin viedään Suomi-laivaa ?

Muurari Esko Koivisto on STP:n ehdokkaana EU-parlamentivaaleissa

EU, Nato ja maapallon kvartaalitalous

Hiilen ja teräksentuottajien kokouksessa eurooppalaisen pääoman edustajat luotasivat tulevaisuuttaan silloin, kun sosialismi oli voimissaan ja pääomapiirien välillä oli kova kilpailu herruus-asemasta. Myöhemmin 1957 perustettiin EEC. Tästä lähti liikkeelle vapaakauppa-sopimus, jolla sidottiin Länsi-Euroopan maat eurooppalaisen pääoman holhoukseen. Mutta tämä ei riittänyt rahapuille, ja jatkossa lähettiin muodostamaan liittovaltiota, josta ei kerrottu osallistuvien maitten kansoille. Vain kolmessa maassa järjestettiin kansanäänestys. Tässä vaiheessa maailmaan oli muodostunut kolme pääoman keskittymää. Aasian, Amerikan ja Euroopan välisessä kilpailussa Eurooppa oli jäämässä jälkijunaan.

Tämä salailu ja peittely kuvaa hyvin sitä, miten demokratia pelaa markkinatalousmaissa. Siitä elämää valtavasti kuinka meillä ja yleensäkin edellä mainituissa maissa on korkea moraalinen ja miten meillä demokratia toimii. Tähän voidaan sanoa, että toimii kyllä mutta sillä varauksella, että siitä jätetään kansa ulkopuolelle! Päätökset tarkoittavat, että rikkaat vain rikastuvat lisää eikä siinä keinoja kahdeta!

Kuinkas tässä näin kävi, että meillä on ivaapaus mutta vain työn haakuun mihin tahansa EU-maahan. Siihen jopa annetaan menolippu,

mutta, kun sitä työtä ei ole tarjolla kuin vain harvalukuisille erikoisosaajille. Nämä henkilöt tarvittaisiin kyllä kotimaassakin, kun heidän koulutuksensakin on kustannettu kansan varoista! Tämä unohtuu yllyttävän usein kotimaan akateemisilta! Kuinka on käynyt, kun on saatu harmaata työvoimaa Euroopan köyhistä maista? Kieltä taitamattomina he eivät tiedä meidän työehtoja ja isopimuksesta mitään.

Tässäkö palkkio kansakunnan rakentajille?

Suomen kansa on työllään luonut teollisuuden osaamisen ja tuotekehittelyn pääomat! Mitä kansa on saanut vastalajhaksi, kun hyvin voittoa tuottavia teollisuuden aloja on viety pois halpatyövoiman maihin, ja Kiinaan, Indonesiaan ja Italiaan on pystytetty uutta kilpaillevaa tuotantoa niin, että lopuillekin kotimaan tehtaille joudutaan laittamaan irlappu luukulle. Työläisten hieillä ja verellä hankitut pääomat siirretään pois kotimaasta! Kuinka kävi halvan ruoan, että kuinka terveellisen ipsisukan? Huhlunhän lihan jälkeen seuraa vuosittain jokin skandaali EU:n ruoan tuotannossa. Päivä paistaa tietenkin, kun saatiin sentään halpa VIINA, eikä sen hintaa voida nostaa, koska se aiheuttaisi eläkeindeksin korotuksen, ja seurauksena raukat eläkeläiset ottaisivat vielä parempia lääkkeitä ja eläisivät pitempään, mistä johtuen pääoman omistajille ja korkeapalkkaiselle virkamiehistöille jäisi vähemmän jaettavaa .

Veroista palauttaisn mieliin mitä veroja ja veroluonteisia maksuja olemme saaneet EU:ta lahjana. Niistä suurin on arvonlisävero, josta vähävarainen maksaa suhteellisesti eniten, koska hänen tulonsa menevät kaikki elämiseen. Muita ovat katumaksu, kiinteistöveromaksu, autoveromaksu, terveyskeskuksmaksu, jne.

Palauttaisn mieliin, että kotimarkkina-tuotannosta ei paljon

puhuta, kun sen osuus on pudonnut n.70% alle 50%. Pääministeri Vanhanen kuittasi lamapuheessaan, että kotimarkkina-tuotanto täytyy saada toimimaan, jotta lama torjutaan, mutta se ei ole mitenkään mahdollista nyt, kun päätösvalta on luovutettu EU-komissiolle ja saksalais-ranskalais-englantilaiselle finanssi- pääomalle. Puutulli-jupakassa se tuli konkreettisesti esille, ettei Suomi voi suoraan neuvotella kiistasta, vaan Suomi on vain EU:n maakunta ja EU se elin, joka neuvottelee Venäjän kanssa.

Natoko se vie Suomi-neitoot!

Miten EU ja Nato liittyy yhteen? Kaikki se raha mikä käytetään aseisiin on pois kansantaloudesta, toisin sanoen se syö kansantuloa, kun siihen käytettävät varat ovat pois koulutuksesta, eläkkeistä, ostovaroista, terveydenhuollosta, hyvinvoinnista, infrastruktuurista, ympäristön hoidosta, ym.

Miksi juuri Nato? Onhan se itsestään selvyyshapapirejä edustavasta puolueesta kun on kysymys, että Suomen kapitalistiluokka hakee turvaa voimakkaammasta vastavasta valtiosta. 30-luvulla oli Saksa nyt USA, koska se määrää marsijärjestyksellä ja muut mukisematta tottelevat. Yhdistävä tekijä on, että kaikki haluavat saaliin jaolle maailman raaka-aine-varojen huvetessa silminnähden kivaaseen tahtiin. Sinnepä on Erkon lehdistö etunenässä laittamassa poikiamme sotiin, että sankarimme saisivat sinkkiarkussa palata kotomaan poven! Nato-kenraali Klaus

Naumann taannoin lausui vapaasti lainaten, että missä poliittiset keinot loppuvat ratkaisu haetaan aseellisesti! Tähän lausuntoon täytyy yhtyä kun katsoo toimia Suomen varustautumisessa. Naapurimaamme vähentävät armeijoitaan ja pienentävät sotilasmäärärahoja, mutta Suomessa tehdään päinvastoin. Täällä jaetaan aseita ns. kodinturvajoukoille, uudenaikaiselle suojeluskunnalle. Tarkoituksena ostettiin Kiinasta 10.000 kalashnikovia ja sanottiin, että ne mukamas olivat reserviläisille.

Mikä lohdullisinta pääomapiireille, olemme mukana myös nopean toiminnan joukoissa, mikä tarkoittaa, että, jos jossain syntyy vallankumous tai muu kansanliike niin iskujoukot ovat valmiina! Varteenotettavia ovat jo omat mellakkapoliisit, jotka ottivat taannoin yhteen mielenosoittajien kanssa vähät välittämättä ohikulijoista. Meillä toistaiseksi keinona on pamppu, muualla Euroopassa kyynelekaasu, vesitykit, pamput ja koirat.

Janottaako vanha suola!

Muuten on Suomen armeija yhdenmukaistettu Naton kanssa viimeistä piirtoa myöten, yhtä lukuun ottamatta. Ylipäällikkyyys on vielä Suomessa, mutta senkin oikeistopiirit haluavat lahjoittaa pois niin kuin muunkin itsenäisyyden! Tämän jälkeen kansalla ei ole mitään omaa päätäntävaltaa, kun direktiivit sanelevat ja pääomalla ei isänmaata koskaan ole ollutkaan, kuten on ilmennyt hyvin konkreettisesti viime vuosikymmeninä!

On mainittava, että kun 1990-luvulla armeijamme vierana ollut nato-armeeriä tarkasti Suomen satamat totesi hän, että ne eivät kelpaa nato- aluksille. Heti ojensi Helsingin kaupunki auttavan käteensä ja rakensi Vuosaareen suurmillekin nato-aluksille sopivan syväsataman.

Jotenkin koomilliselta tuntuu tilanne, että kun Neuvostoliito oli olemassa, niin se oli vihollinen numero yksi! Mutta, vaikka järjestelmä kaatui, niin vihollinen ei muuttunut! Venäjällä vallitsevat oikeiston mukaan nyt demokratia, mutta kas kummaa, edelleen vihollinen asuu siellä, koska siellä on todella paljon raaka-aineita. Näyttää ja tuntuu siltä, että elämme uudelleen 30-lukua ja lähemme taas miekalla piirtämään rajoja, tietenkin hyvässä yhteistyössä Naton kanssa Yhdysvaltojen johtaessa menoa! Torjumme terroristit, mutta kuka todella on terroristi?

Vaihtoehto sotavarustelulle

Esimerkkinä taloudellisesta hyvinvoinnista toisen maailmansodan jälkeen toimii Japani. Sillä ei ollut omaa armeijaa ja se nousi lyhyessä ajassa talousmahdiksi. Mutta, kun se nyt käyttää vähintään 2% bruttokansantuotteestaan asevarusteluun sillä ei mene hyvin!

PARASTA ASEVARUSTELUA ON RAUHANTYÖ JA PUOLUEETTOMUUSPOLITIIKASSA PSYMIEN!

Esko Koivisto

Sak ja Sotarikollinen?

Mannerheim-elokuvan kunnia-toimikuntaan on kutsuttu 15 vaikutusta yhteiskunnan eri aloilta. He ovat lupautuneet tukemaan elokuvahankkeen toteuttamista arvovalallaan ja asiantuntemuksellaan. Silmäni pistää yksi nimi yli muiden **Lauri Ihalainen**, SAK:n puheenjohtaja, miksi ihmeessä hän ja vieläpä SAK on sotkettu, tähän

Sotarikollisesta kertovaan elokuvaan? Eikö Pj Ihalainen ja SAK ole tietoisia v.1918 tapahtumista?Tämän lisäksi hampaattomalla SAK:lla ja sen Puheenjohtajalla luulisi tässä ajassa ja paikassa olevan todellakin muuta tekemistä, kuin olla tukemassa elokuvan keinoin henkilöpalvontaa tätä historian veristä Sotarikollista

kohtaan, jonka teoista työväenluokka on saanut kärsiä verisesti.Lähes 25vuotta SAK:n jäsenenä olleena vaadin että SAK vetäytyä tästä äärioikeistolaisesta hankkeesta ja palaa juurilleen työväenluokan pariin, vastakkain olon aika ei todellakaan ole ohi!

Jorma Talikka, Janakkala.

Tukea Kansan äänelle

Kalevi Wahrman 20,00, Hannu Kautto 65,00 e, Juha Kieksi 40,00 e, Heikki Männikkö 60,00 e, Reijo Katajaranta 40,00 e, Paavo Heikkinen 19,00 e, Pasi Ranki 39,00 e, Vuokko Kangas 33,00 e, Risto Salo 5,00 e, Anja Saarikko 25,00 e, Matti Järvinen 4,00 e, Veikko Huuskonen 25,00 e, Raika ja Kai Konturi 40,00 e, Armeijaton Suomi 40,00 e, Tarja Männikkö 10,00 e, Arja Kuismin e 25,00, Wainö Pietikäinen e 15,00, Matti Laitinen e 10,00, Janne Rahikainen e 15,00, Heikki Ervasti e 10,00, MR. e 1,00, Harry Jacobsson 15,00 e, Larmo Lehtola 2,00 e ja Haagan flikka 4 e

OKO 554114-227966

Esko Luukkonen 60 vuotta

Esko Luukkonen syntyi Ruokolahtella työläisperheeseen 7.5.1949. Eskon Isä työskenteli Enso Gutzeitilla (nyk. Stora Enso) ensin metsurina ja myöhemmin sähkömiehenä. Molemmat vanhemmat olivat aktiivisia järjestöihmissä ja isä oli kommunistisen liikkeen aktivisti jo ennen puolueen julkiseksi tuloa. Täältä lienee Esko jo näiden maidossa perinyt voimakkaan suuntautumisen työväenliikkeeseen. Sitten perhe muutti työn perässä Imatralle, jossa Eskon isä oli organisoimassa Imatralle mm. SKP:n Vuoksen niskan osasto. Samoihin aikoihin Esko alkoi käydä pioneiritöiminnässä. Samoina aikoina 60-luvun alussa tapahtui TUL:n hajaannus. Paikallinen TUL:n urheiluseura Vuoksen niskan Vesa liittyi TUK:n alaisuuteen. Tässä yhteydessä mm. Eskon isän toimesta perustettiin paikkakunnalle uusi urheiluseura Vuoksen niskan Ryhti, joka harrasti painia. Tässä seurassa myös Esko toimi aktiivisesti.

Eskon toiminta ay-liikkeessä alkoi, kun hän 18-vuotiaana siirtyi työelämään Kaukopään paperitehtaalte ja liittyi Paperiliittoon. Pian tämän jälkeen sieltä kuitenkin vähennettiin iso määrä porukkaa ja nuorena työntekijänä Eskokin joutui kiihottamiseksi sieltä. Siinä vaiheessa v. 1970 Esko muutti Turkuun, jossa hän pian pääsi töihin Ovakon rautatehtaalte. Välittömästi Esko liittyi Metallityöväen liiton (osasto 49) jäseneksi ja toimi pitkään työosastonsa luottamusmiehenä. Täällä ollessa v.

1976 hän myös liittyi SKP:n jäseneksi. Sitten rautatehdas lopetettiin v. 1979 ja jälleen oli vuorossa käynti kilometritehtaalte.

Valmetin telakalla Esko aloitti työt v. -80 tammikuussa. Täällä hän toimi edelleen ammattiyhdistyksessä sekä Valmetin puolueosastossa Valmetilla töitä riitti siihen saakka kun se v. 1992 lopetettiin. Silloin kaikki miehet Valmetilta siirrettiin Laivateollisuus AB:lle (LATE). Siihen aikaan valmistettiin paljon laivoja Neuvostoliittoon. Töitä täällä kesti jälleen siihen saakka kun LATE myytiin Värttilälle v. 1995. Värttilään Eskoa ei otettu, koska hän oli käynyt ilmi paljon pöntössä puhumassa. Sen jälkeen Esko teki paljon erilaisia pätäkötöitä ja on tänään sairauseläkkeellä polvivamman vuoksi.

Eskon elämään on koko ajan kiinteästi kuulunut toiminta työväenliikkeessä ja taistelu palkan saajien etujen puolesta. Asukas-toimintaan hän osallistui aktiivisesti toimien 15 vuodesta ajan v. 75-90 Aunelan asukasyhdistyksen puheenjohtajana. Useissa lakoissa Esko on ollut mukana. Puolue-elämässä Esko taisteli alusta saakka luokkakantaisen linjan puolesta ja teki töitä Tiedonantajan hyväksi. Kun sitten SKP lopetettiin ja Tiedonantajaliike valitsi gorbatshevilaisten linjan siirtyi Eskokin silloin perustetun KTP:n jäsenyyteen ja teki paljon töitä mm. Työkansan Sanomien hyväksi. Tänä Esko tekee töitä Kansan ääntä julkaisevien järjestöjen hyväksi. Kuvaan kuuluu erilainen katutyö. Merkittävällä panoksella Esko osallistui myös STP:n kannattajakorttien keräyskampanjaan Turun kaupungin alueella. Tunnetusti Esko seuraa tarkasti päivän politiikkaa ja Turun kunnallispolitiikkaa. Kunnallisissa ja valtiolisissa vaaleissa Esko onkin ollut useasti ehdokkaana.

Kansan äänen järjestöt ja koko järjestöväki onnittelevat Eskoa hänen syntymäpäiväänsä

Yhteiskunta ei ole tasapuolinen

Valtion omistajajousyksikkö ei halua puuttua valtion osittain omistamien yhtiöiden toimintaan. Edes siten, että muistuttaisi toimivaa johtoa vaarasta joutua vaihdetuksi seuraavassa yhtiökokouksessa.

Fortumin johdolle on räätälöity miljoonia suoltava ohjelma joka takaheille suorastaan käsittämättömät lisätulot. Yhtiön toimintajohtaja Liliukselle maksettiin viime vuodelta osake- ja suoritus-palkkioina liki 3,2 miljoonaa euroa. Summa on lähes nelinkertainen hänen palkkaansa verrattuna. Saman palkkio-ohjelman piiriin kuului kymmeniä avainhenkilöitä, joille jaettiin yhteensä parikymmentä miljoonaa euroa. Muistettakoon myös miten Lilius eräänä vuonna sai 11 miljoonan euron lisätulot.

Lisäksi pelkästään Liliuksen ekstraeläke-etu tietää Fortumille jo yli miljoonan euron maksukulua vuodessa.

Hallitus vain seisoo tumput suorina ja ihmettelee miten se taas näin meni. Ei ihme, että on herännyt epäily siitä, että myös ohjelmien laatijat järjestelystä hyötisivät.

Täytyy kyllä myöntää, että kyllä yhteiskunta joskus toimii nopeasti ja päättävästi. Kun Espoossa oli määrätty alue kaavoitettua kerrostaloalueeksi kieltäytyi eräs omakotitalon omistaja myymästä tontistaan. Tällöin mies pantiin nrautoihin, vaimo vietin sairaalaan, kaupungin miehet veivät irtaimiston varastoon ja talo jyrättiin samantien maan tasalle. Siinä ei haikailtu!

**Yrjö Saraste
Helsinki**

Tapahtumia, kokouksia

Kansalaiset EU:n perustuslakia ja militarisoitua vastaan toisenlaisen Euroopan puolesta, toimeentulon ja perusturvan puolesta, Kansallisuksien yhdenvertaisuuden puolesta Euroopassa fasismia vastaan.

Mielenosoitus ja joukkokokous

Voiton päivänä (Eurooppa-päivänä) 9.5.09 klo 11.00- 13.00

Kiasman aukiolla

Tilaisuudessa puhuvat mm. Suomen Työväenpuolueen EU-vaaliehdokkaat.

Tule osoittamaan mieltäsi vastuutonta hallitusta vastaan.

Järjestää Suomen Työväenpuolue STP rp.

Kommunistien Hermanniläisen osaston vuosikokous torstaina 11.6.09 klo 18.00 Hermannin kerholla. Käsitellään vuosikokousasiat ja arvioidaan EU-vaalien tulosta.

Eskoa onnittelevat

Juhani Tanski
Heikki Männikkö
Kalevi Wahrman
Tarja Männikkö
Esko Auervuolle
Reijo Katajaranta
Matti Järvinen
Antero Nummimäki
Pipsa Valo
Juhani Valo
Ville Rahikainen
Kai Konturi

VALTTERILLE

Pidämme seuraavan kerran kirpputoria viikonloppuna 6 - 7.6.2009. Pöydän numero ei ole vielä tiedossa Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteen p. 040-707 3576 tai tavaraa voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta Olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Suosittellemme kotisivuja...

<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>

...ja blogveja

<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
<http://kommunistienliitto.tk/>
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 L oimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
lkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postitystiloille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni

**Helsingin
Lähiradiossa
100,3 MHz**

Keskiviikkona
- 29.4.2009
- 27.5.2009

klo 19.00-19.30

**SFT Lähiradiossa
100,3 MHz**

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona
klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Naisten päivänä 8.3.2009

Hermannin kerholla Helsingissä vietettiin 8.3. jälleen kerran Kansainvälistä Naisten päivää. Pipsa Valo puhui tilaisuudessa Suomen työväen ja naisliikkeen veteraanista Aura Kiiskisestä.

Tässä muutamia tilaisuuden sankareita

Kansainvälistä Naisten päivää on vietetty myös valtiiovallan virallisesti tunnustamana vuodesta 1975 lähtien ja tämän päivän historia ulottuu aina vuoteen 1857, jolloin New Yorkissa sadat työläiset naiset osoittivat mieltään ja lakkoilivat alhaisia palkkoja, pitkiä työaikoja ja epäinhimillisiä työoloja vastaan.

Voisin puhua teille esimerkiksi, edistyksellisistä naisista kuten Rosa Luxemburgista, Clara Zetkinistä, Aleksandra Kollontailta, Hertta Kuusisesta tai Nadezda Krupskajasta.

Minä en nyt tee siitä, sillä heidän arvomaailmansa, asemansa, tekonsa ja elämänsä ovat jo hyvin tunnettuja kautta maailman, mutta kuka sen sijaan muistaa toveri Aura Kiiskisen?

Aura Kiiskinen syntyi 9.3.1878 Kuopion maalaiskunnassa ja kuoli 12.12.1968 Pietarskissa.

Hän kävi kansakoulun ja ompeluopin sekä työskenteli palvelustyttöinä ja ompelijana Viipurissa vuodesta 1894 vuoteen 1906, jonka jälkeen hän aloitti poliittisen toimintansa Suomen sosialidemokraattisen naisliiton järjestäjänä. Hän toimi liiton sihteerinä ja rahastonhoitajana vuodesta 1907 vuoteen 1912. Kiiskinen valittiin eduskuntaan Kuopion läänin läntisestä vaalipiiristä vuosina 1908 ja 1910 sekä Uudenmaan läänin vaalipiiristä vuosina 1913 ja 1917. Hän oli myös punaisen Suomen kansanedustaja, työväen pääneuvoston jäsen. Ennen Suomen luokkasotaa Aura Kiiskinen oli toiminut valtion työttömyyskomitean jäsenenä. Hänen tuleaan Työväen Pääneuvostoon hänelle osoitettiin tehtävä Suomen kansanvaltuuskunnassa työvoimakäsymysten parissa. Koska valtion työttömyyskomitean porvarilliset jäsenet kieltäytyivät yhteistyöstä ja kun Oskari Tokoi oli paennut rahastonhoitajan kanssa, ryhtyi Aura Kiiskinen Jussi Pietikäisen kanssa hoitamaan työttömyyteen liittyviä kysymyksiä.

Kansanvaltuuskunta pakeni Viipuriin 1.-2.4.1918, ja Kiiskinen meni perässä 5.4.1918 Viipuriin ja sitten Neuvosto-Venäjälle Sokolova-nimisenä. Hän osallistui 1918 Suomen Kommunistisen Puolueen perustavaan edustajakokoukseen, minkä jälkeen hän toimi Suomen Kommunistisen Puolueen keskuskomitean agitatio-osastolla. Vuonna 1922 Yrjö Sirola pyysi häntä siirtymään

Lännen vähemmistökansallisuuksien kommunistisen yliopiston opettajaksi, mitä Kiiskinen ensiksi vastusteli vetoamalla siihen, ettei hän ole opettaja. Ilta yliopistokursseilla Kiiskinen päätyi opettajaksi. Hän opetti Neuvostoliiton kommunistisen puolueen historiaa ja Neuvostoliiton perustuksia. Vuonna 1931 hän siirtyi Pietarista Pietroskoihin opettamaan puoluekouluun. Sotien jälkeen hän oli Neuvosto-Karjalan korkeimman neuvoston ja sen puhemiehistön jäsen. Kiiskinen julkaisi muistelmateoksen *Vuosikymmenten takaa*, jossa hän kertoo tapahtumista pääasiassa ennen vuotta 1918. Kirja suunniteltiin ja julkaistiin Pietroskoissa vuonna 1957. Muistelmakirjan esipuheessa todetaan mm. hänen kantansa Sirolan pyyntöön ryhtyä yliopiston opettajaksi: *hOsoittautui, etten pelkästään minä, vaan eräitä toisiaakin joutui riittämättömästi valmistautuneena suorittamaan opettajan tehtäviä. Ja niin meille sitten järjestettiin eräänlainen ilta yliopisto. Opiskelimme ja opetimme. Mutta oli yritettävä.*ö

Ei sattunut Aura Kiiskisen elämässä ensimmäistä kertaa, että oli aloitettava melkein pystymästä. Samoin oli ollut pakko tehdä monesti ennenkin. Opastaakseen toisia, oli itse opiskeltava. Hän alkoi nykyin opetus-tehtäviinsä valmistautuessaan tutkia sekä marxilaista teoriaa ja käytäntöä. Monta kertaa hän joutui käymään Toksovan kylä- ja kunnan neuvoston istunnoissa opettakseen sitten toisille neuvostorakennetta ja neuvostojen tehtäviä. Hänelle sukeutui opetustyöstä työmaa viideksitoista vuodeksi. Tässä tulee esiin yksi hänelle luonteenomaisista piirteistä: Palvelijattaresta työväenliikkeen toimihenkilöksi kehittyneen vaatimattoman, rehellisen ihmisen usko omiin ja taistelutoveriens voimiin.

Karjalan puoluekoulussa hän opetti Neuvostoliiton kommunistisen puolueen historiaa ja Neuvostoliiton perustuksia. Hänen ohjaamiensa opintokerhojen määrä on suuri. Raskaiden sota-vuosien aikana Kiiskinen huoletti asuma-alueensa lapsista, vaikka hän oli jo siinä iässä, että nuorempien olisi pitänyt huolettaa hänestä itsestään. Bashkirissa ja Gorkissa Aura Kiiskinen työskenteli ensin evakoidussa lastenkodissa ja sitten lastensairaalaissa. Koko elämänsä ajan häntä sanottiin uurastajaksi sanan parhaassa mie-

lessä, hän eli elämänsä vaikeuksia pelkäämättä ja alati eteenpäin rientävänä. Hänelle myönnettiin Leninin ja Työn Punaisen lipun kunniamerkit. Aura Kiiskinen ei kuulunut aatteeltaan, elämäntavoiltaan tai arvomaailmaltaan epäetioiseen joukkoon, vaan hänen elämäntyönsä korostaa jo itsessään tasa-arvoisen ja aatteeseensa sekä itseensä uskovan naisen arvo-maailmaa.

Naisten tilanne kapitalistisissa maissa on tällä hetkellä äärimmäisen hankala ja ikävä. Tämän päivän länssimaalaisten naisten elämä on todellisuudessa nöyrytettyä, riistettyä ja alistettua, jos joku niin sanotusti *riippuvuuteen* naiset sitä väärin perustein vapaaksi kuvittelevat. Naiset pakotetaan äärikapitalistisessa järjestelmässä ylenmääräiseen sosiaalisuuteen, eräänlaisiksi työpaikkoihin yltäsoseen viihdyttäjiksi, sillä mitä sosiaalisempi ja voimempi nainen työmaallaan on, sen varmemmin hänen työpaikkansa häntä arvostaa, toisin sanoen hyväksikäyttää kynniseksi ja tietenkin, vähimmäispalkalla.

Kiiskinen ei varmasti tarkoittanut työläisten saavutettavaksi tai tavoiteltavaksi nyky-yhteiskunnan ihalemaana kapitalistisen järjestelmän hyväksikäyttämisen naisen roolia.

Naiseudesta ei äitiydestä ei tietenkään työväenluokan tietois- ten naisten taholta haluttu luopua, on muistettava, että viime vuosisadan alkukymmeninä naiset, jotka juopottelivat, kantoivat polkkeuksetta ähönä naiseksi leimaa.

Väkivaltainen ja seksuaalilisesti vapaimieliseksi alko- holin jatkuvan käytön seurauksena muuttanut nainen saattoi aikoinaan elää ja hetken aikaa pärjätä vain Sörkan jengeissä, hulgana huli- gaanien joukossa. Työväenliikkeen kanssa ei näillä naisilla ollut mitään yhteistä, kuten ei ole tänäkään päivänä.

Tässä oli lyhyt katsaus hänen elämäntyöhönsä. Nämä ylläluetellut saavutukset suomalaisen naisen tekemänä kertovat siitä, miksi olen asettanut hänet yhdeksi suomalaisen naisen ihan- teista. Hän toteutti käytännön tasa- arvoa, hän uskoi itseensä ja loi siten käytännössä konkreettisen todis- teen sille, ettei sukupuolella ole väliä, vaan asia ja kyky selviytyä asian vaatimista velvoitteista ovat ne, mitkä ratkaisevat.

Vapusta mielenosoitus työn ja turvallisuuden puolesta

Pääomapiirien imperialistisen politiikan vuoksi maailmanrauha on uhatumpi kuin aikoihin. Nopeasti puhjennut globaali talouskriisi luo sosialista turvattomuutta ja taloudellista hätää, joka koskettaa jollain tavalla lähes jokaista suomalaista palkansaajaa, eläkeläistä, opiskelijaa, työtöntä ja pienyrittäjää. Yhä äänekkäämmät vaatimukset Suomen Nato- jäsenyydestä ja pyrkimys kytkeä Suomi sotilaallisiin seikkailuihin herättävät laajoissa kansalaispiireissä suurta huolta. Hallituksella on Nato-optio, päätös sijoittaa suomalaisia Naton nopean toiminnan joukkoihin Tämä on johtamassa vaaralliseen tilanteeseen. Näköpiirissämme on muitakin uhkia, joista voisi mainita esimerkiksi ympärillämme havaittava ilmastonmuutos, köyhyyden kasautuminen ja sairauksien leviäminen. Näiden asioiden vuoksi vappu- mielenosoituksilla tulee tänäkin vuonna olemaan entistä suurempi merkitys. Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry. kehottaaakin kaikkia osallistumaan työväen perinteisiin vapputapahtumiin omilla paikkakunnillaan.

Yhteinen muistotilaisuus punaisten muistomerkillä

Vapunvieron aloitamme kokoontumalla aamulla klo 09.00 yhteiseen muistotilaisuuteen Helsingin eläintarhaan Valtakunnalliselle punaisten muistomerkille. Järjestöliitit mukaan.

Työväen vappumarssi Rautatienorilla Hakaniemeen

Helsingin työväen yhteinen vappumarssi järjestetään vapunpäivänä 1.5.09. Vappumarssia varten kokoontumme vappuamuna klo 10.00 alkaen Rautatienorille. Siellä kohotamme ylös vappumarssiyhdistyksen tunnuksen *hSotaa vastaan* ja ryhmitymme sen taakse. Kaiutinautomme toimii hyvänä opasteena. Rautatienorilla marssi lähtee klo 11.00 Helsingin keskustan kautta Hakaniemeen, jossa eri järjestöt järjestävät omia vapputapahtumiaan. Helsingin Työväen vappumarssiyhdistyksen järjestämään vappujuhlaan rauhanpatsaalle marssimme Metallitalon edestä suoraan lippujemme ja banderolliemme kanssa.

Työkansan ja Nuorison Vappujuhla

Helsingin Työväen vappumarssiyhdistys ry. kutsuu kaikkia osallistumaan Työkansan Vappujuhlaan Hakaniemenrantaan Rauhanpatsaalle. Juhla alkaa heti vappumarssin jälkeen noin klo 11.45. Siellä puhuvat valt. tri Pekka Tiainen, puheenjohtaja **Hannu Harju KTP**, **Seppo Harjunpää SFT**, sekä maahanmuuttajien puolesta **Nowzar Nazari CPL:n Suomen jaosto**. Muusta ohjelmasta vastaa trubaduuri **Lassi Mettälä**, **Heikki Typpö** ja kitara sekä **Konnakööri**.

Vappujuhla Hermannin kerholla

Heti Kaisaniemen Vappujuhlan jälkeen alkaa Hermannin kerholla n. klo 13.30 Kansan äänen julkaisijajärjestöjen, Hermannin Naisten ja STP:n yhteinen vappujuhla. Tässä juhlassa esiintyvät mm. Bertta Laine ja Konnakööri. Puheenvuoroja pitävät: Tervehdyspuhe; **Timo Kangasmaa** ja vappupuhe **Britt-Marie Valo**. Saatavilla nakkeja, perunasalaa ja hyvä kahvipöytä voileipineen Tervetuloa kaikki tähän yhteiseen juhlaan. Buffetista perimme 6 euron maksun.

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys Esko Auervuolle, puheenjohtaja

VAPPUMARSSI Kuopiossa 1.5.2009

Marssi starttaa Kuopion torilta, torilavan edustalta klo: 13.00 ja kulkee Tulliportinkatua kohti kaupungin satamapiis- toa. Luvassa on puheita, musiikkia ja vapaata ajatusten vaihtoa.

Iltajatko järjestetään K-klubilla (Vuorikatu 14, 70100 Kuopio) alkaen klo: 18.00 Santtu Karhu & talvisovat bändin siivittämänä.

Marssia johtaa Kuopion Vasemmistonuorista Tuomas Perälä ja Heidi Komulainen. Banderollien, lippujen ja eri järjestö- tönnuksien käyttö on marssin aikana luvallista, jopa suotavaa. Kaikki ovat vapaita antamaan äänensä myös yhteisesti huudettuihin vaatimuksiin ja julistuksiin.

Tapahtuman järjestää Vapputoimikunta, jossa edustettuina ovat toimineet Kuopion Vasemmistonuorien lisäksi Vasemmistoliiton Kuopion kunnallisjärjestö, Vasemmistoliiton Lapinlahden kunnallisjärjestö, SKP:n Kuopion osasto, Suomen Työväenpuolue ja Kommunistinen nuorisoliitto.